

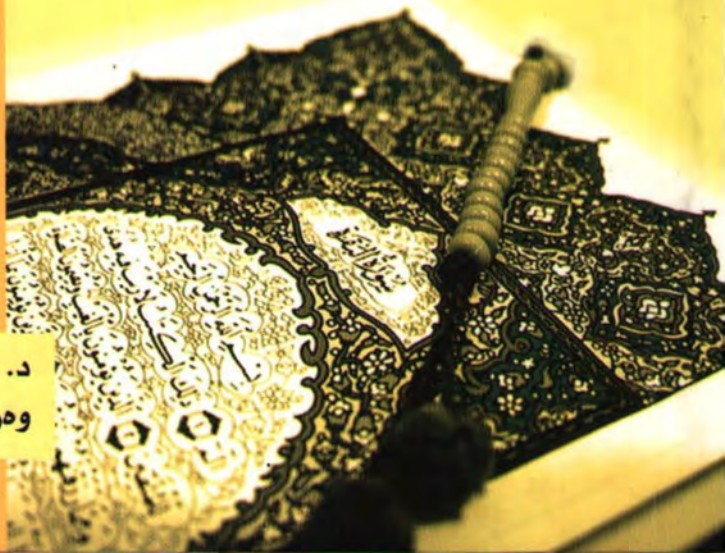
قورئانی پیروژ

له

۱۰۰

عَلَيْهِ السَّلَامُ
صَلَّى اللَّهُ

فهرمودهی پیغمبردا

د. محمد زکی محمد خضر
وهرگیرانی : صالح سه عید

بو دابه زاندنی جوړه ها کتیب سه ردانی: (منتدی اقرأ الثقافی)

لتعمیل انواع الکتب راجع: (منتدی اقرأ الثقافی)

برای دانلود کتابها مختلف مراجعه: (منتدی اقرأ الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی , عربي , فارسي)

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

۲۰۰۷

د. محمد زکى محمد خضر

و مكنانه، صالح سميد

قورئانى پيروز له

(۱۰۰) خه رموده ى پيغه مبهردا

بسم الله الرحمن الرحيم

پیشهکی دانه

سویاس بۆ خوای جیهانیان، باشترین سلاو و ریز بۆ سهر گهورهمان محمد (ﷺ) و کهسوکارو هاوهلانی بهگشتی.

راستترین وته کتییی خواجه، که وتهی جیاکه ره وهیهو گالته جاری تیانییه، بهلام زۆربهی موسلمانان پشتگوینیان خستوهه، کهمترین ههولیک بۆ گهرا نه وهو گهیشته وه به کاروانی عاشقانی قورئان بیر خستنه وهیه، که به سووده بۆ باوهرداران. له م کتیه دا سه د فهرمودهی یتیممهردی تیا دایه (ﷺ)، دابهش کراوه به سهر نو دهروازه دا:

دهروازهی یه کهم : ههشت فهرمودهی له خوگرته وه دهربارهی قورئان خویندنو پلهوپایهی قورئان خوینان له دونیاو دواوژدا .

دهروازهی دووهم : نو فهرموده سه بارهت به فیروونی قورئان .

دهروازهی سێههم : ههشت فهرموده دهربارهی له بهرکردن و خو پاراستن له له بیرچوونه وهی قورئان و پلهوپایهی نهوانهی له بهری ده کهن .

دهروازهی چوارهم : کاکلی ئهم کتیه له چواره مدایه که کارکردنه به قورئان و راسپارده و فهرمانی خواو یتیممهرده که یه تی .

دهروازهی پینجهم : دوازه فهرموده له خو ده گریته دهربارهی چۆنتی خویندنه وهی قورئان و گرنگی پیدانی به جوان خویندنه وه (تجوید) و بیدهنگ بوون (خشوع) له کاتی گوی لینگرتیدا .

دهروازهی شه شهم : ههشت فهرموده دهربارهی ویرده قورئانه کان خهت و دابهشکردنی بۆ چهند حیزیک و نزا له کاتی خهت کردنی، بهو شیوهی له یتیممهرده ده گیردریته وه، وه باشترین تیا وهی قورئان له نوێز دایه.

له فەرموودە (۶۰ - ۷۰) ئەوەی که هاتوو دەربارەى قورئان خویندنی ییغەمبەر (ﷺ) لە پێنج فەرزو سوننەت و ئەوافلەکان و سوژدەکانی تیلاویدا. وەچەند سۆرەتێکی قورئانی تایبەت کردوو بە پێژی تایبەت، لەو سۆرەتانە (الفاتحه، البقرة، آل عمران، یس، دخان، الواقعة، الاسراء، الزمر، الملک، الزلزله، الاخلاص، المعوزتين، الکافرون) وەله نایەتەکان (ایات الکرسى، کۆتایى سۆرەتى البقرة، کۆتایى سۆرەتى الحشر) ئەو سۆرەت و نایەتە بابهتێ بەشی هەشتەمە که (۲۱) فەرموودە لەخۆدەگرێت. بەشی کۆتایى لەهەشت فەرموودە پێکهاتوو کەدووا بەقورئان بکری و کرێی لەسەر وەرگیری .

ئەم کتیبە لێکدانەو شیکردنەوێ فەرموودەکان نیه بەو رادەیهی کەتەنها ریزکردنی ئەو فەرموودانەو هەلۆستە کردنە لەسەریان .

هەرکەس دەیهوێت زیاتری دەستبەکوێت، دەتوانێت بگەرێتەووە بۆ کتیبەکانی فەرموودەو لێکدانەوکان و تەفسیرەکان. ئەم کتیبە ئەگەر تەنها ئەوەندە ئەنجام بدات کە سەرئەخەکان راکێشێ بەلای گەرمی و گەورەیی خویندەنەو دەورکردنەوێ قورئان و فێربوون و لەبەرکردن و کارکردن پێی، ئەواو کارێکی گەورەى ئەنجامداو، هەرکەس وادەزانێت مافی قورئانی نەداو، بەوشێوەیهی خوا فەرمانی پێداو، بابریار بدات تەو بە بکات و بگەرێتەو بەلای پەروردگاری و هەولێ بەدەست هێتانی رەزاهەندی خوا بدات، ئەگەر بەندە نیهتی بۆ خوا بێت و مەبەستی خوا بێت، خوا گەرمتر دەچێت بەدەمیهو.

فەرموودەکانی تایبەت بە (فضل) و گەورەیی قورئان و لێکدانەوێ سەدان فەرموودەیه، ئەوەی لێرەدا هێراو دیارترینیانە، ئێمە ئەچوینەتە سەر تەفسیری ئەواو فەرموودەکان، چونکە نوسراوی تایبەت بەو بوارە هیه، زۆریه فەرموودەکان (صحیح)ن کەمێکیان هەندێک لەزانایان بەلاوازیان دەدەنە

قەلەم ئەوانیش باسی (فضائل الاعمال) پلەو پایە ی کردەووی باش دەکات،
 هەرچی فەرمودە یە کیش لەو بابەتە بێت با لاوازش بێت کاری بی دەکریت .
 ئەم نووسراوە لە کەم و کورتی بەدەر نیە، حالی وەکو حالی هەموو
 کاریکی مەرۆ، بەلام تەنھا پەرتو کە کە ی خوا یە کە دوورە لە لە کە و کەم و کورتی
 و هەلە، هەرکەس سوودی لەم نووسراوە بینی سوپاسی خوا بکات و داوای
 قبول بکات، وە هەرکەس جگە لەووی بینی با داوای لیبوردنی خوایی بکات و
 کەم و کورتی یە کان پر بکاتەو .

دانه

نهو هیه: باشترینی کرده وه کانی لای خوا بهرده و امه کانه نه گهرچی که میش بیت. بهلام فهرموده (الحال المرتحل) فهزلی بهرده و امبوونی خویندنه وهی قورنان دیاری ده کات.

۲- ((عن عبدالله بن مسعود (رضی الله عنه) عن النبي (ﷺ) قال: "من قرأ حرفاً من كتاب الله فله به حسنة، والحسنة بعشر أمثالها، لا أقول ألم حرف ولكن ألف حرف و لام حرف و ميم حرف)) (رواه الترمذي).

واته: له عهد و لای کوری مهسعود (رضی الله عنه) ریوایت کراوه که پیغمبر (ﷺ) فهرموده تی: هر که سیک بیتک له قورنان بخوینیت، چاکه یه کی بز هیه، چاکه ش یه که به دهیه، من نالیم (الم) بیتیکه، به لکوا (ل) بیتیکه و (م) بیتیکه. چهند جار بوونی چاکه، یه که به ده، راستیه کی قورنایه که خوا ده فهرموت: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلُهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (الأنعام/ ۱۶۰) واته: هر که س چاکه یه که نه نجام بدات یه که به ده پاداشتی هیه وه هر که س خراپه یه کی نه نجامدا ته نه تو لهی نه وهی لی ده سه نریته وه وه نه وان سته میان لی ناکریت.

هه ندیک له زانایان و تویانه: هر بیتک له پسته کانی قورنان زیاتر له چهند مانایه کی له خو گرتووه و هر که س بهینی زانست و زانیاری سوودی لی ده بینیت.

۳- ((عن أبي امامة (رضی الله عنه) قال: قال رسول الله (ﷺ): ما اذن الله لعبد من شيء افضل من ركعتين يصليهما وان البر ليزر على رأس العبد مادام في صلاته و ماتقرب العباد الى الله بمثل ما خرج منه (القران)) (رواه الترمذي).

واته: له باوکی نوامه وه (رضی الله عنه) وتی: پیغمبر ی خوا (ﷺ) فهرموده تی: هیچ شتیک نه که خوا ریگهی دابیت به بنده که ی نه نجامی بدات باشترینی له

دوو ریکات نوێژ ئه‌نجامی بدات، وه‌خێرو چاکه‌ له‌سه‌رسهری به‌نده‌وه‌ ده‌رده‌چیت هه‌تا له‌ نوێژدابیت و هه‌یج شتێک به‌نده‌کان نزیک ناکاته‌وه‌ له‌خوا به‌راده‌ی ئه‌وه‌ی لێی ده‌رده‌چیت، واته‌ قورئان.

ئاماژه‌ی ئه‌و فەرمووده‌یه‌ بۆئه‌وه‌یه‌ که‌ قورئانی پیرۆز لای خوای گه‌وره‌وه‌ هاتووه‌ بۆیه‌ پێویسته‌ قورئانخوێن گه‌وره‌یی وته‌ی خوا له‌ دڵی خۆیدا به‌جەسپێت، ده‌بیت وابه‌زانی‌ت که‌ خوا راسته‌وخۆ گوێیستی به‌نده‌که‌یه‌تی.

هه‌ندیک له‌ زانایان وتوویانه‌: ئه‌و قورئانه‌ په‌یامی خوايه‌ بۆمان هاتووه‌ له‌ نوێژه‌کانه‌دا ده‌بخوێننه‌وه‌و سه‌رچی لێ ده‌گرین و هاوه‌لتی ده‌که‌ین و له‌ ورده‌کاریه‌کانی ژیا‌ماندا جێ به‌جێ ده‌که‌ین.

٤- عن أبي موسى (رضي الله عنه) عن النبي (ﷺ) قال: مثل المؤمن الذي يقرأ القرآن مثل الأترجة ريحها طيب وطعمها طيب ومثل المؤمن الذي لا يقرأ القرآن مثل التمرة لا ريح لها وطعمها حلو. ومثل المنافق الذي يقرأ القرآن مثل الريحانة ريحها طيب وطعمها مر، ومثل المنافق الذي لا يقرأ القرآن مثل الخنطة لا ريح لها وطعمها مر)) (رواه الخمسة).

واته‌: له‌ ئه‌بی موساوه‌ (رضي الله عنه) گێڕاویه‌تی‌ه‌وه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ (ﷺ) فەرموویه‌تی: ئه‌وه‌وه‌ی باوه‌رداری قورئانخوێن وه‌کو (په‌ته‌قال یان لاله‌نگی) وایه‌، بۆنیشی خۆشه‌و تامیشی خۆشه‌، ئه‌وه‌وه‌ی باوه‌رداریک قورئان ناخوێنی وه‌کو خورما وایه‌، بۆنی نیه‌و تامی شیرینه‌، ئه‌وه‌وه‌ی دوورویه‌ک که‌ قورئان ده‌خوێنیت وه‌کو په‌ڕیخانه‌ وایه‌، بۆنی خۆشه‌و تامی تاله‌، وه‌ئو دوورویه‌ی قورئان ناخوێننه‌وه‌ وه‌کو (کوژاڵک) وایه‌، بۆنی نیه‌و تامیشی تاله‌.

لهم فەرمووده‌یه‌دا دوو جوړ له‌یه‌که‌چواندن هه‌یه‌: یه‌که‌م به‌ بۆنی خۆش، دووهم به‌تامی خۆش، بۆنی خۆش بلاو ده‌بێته‌وه‌ بۆ ده‌وروهر، به‌ مانای ئه‌وه‌ی

خوینهری قورنان باوهردار بیت یان موناقد سوودی دهبیت بۆ کهسانی تر لهوانه
گووییستی خویندنی قورنانه که دهبن، تنها سوودی بۆ کهسی قورنان خوین نیسه
بهلکو بۆ کهسانی تر بهوهی فیری قورنان خویندنیان بکات یان ناگاداری حهرام
و حهلانی قورنانی بکات.

بهلام تامی خوش کهسه که خوی هستی بی دهکات، کهسانی تر هستی
بی ناکن، ههروهک ئیمان وهکو خواردنکی خوش وایه تنها نهو کهسهی
دهخوات هست بهتام و خوشی دهکات، ههنگری ئیمانی که فههمانهکانی
بهجی دههینی خوی دووره پارێز دهگریت لهقهدهغه کراوهکان و پابهندی
فههمانهکانی دهبیت.

٥- عن اسيد بن حضير (رضي الله عنه) قال: بينما هو يقرأ من الليل سورة البقرة
و فرسه مربوطة عنده اذ جالت الفرس، فسكت فسكنت، فقرأ فجالت الفرس
فسكت وسكت الفرس ثم قرأ فجالت الفرس فانصرف وكان ابنه يحى قريباً منها
فاشفق أن تصيبه فلما اجتره رفع رأسه الى السماء حتى ما يراها فلما أصبح حدث
النبي (ﷺ) فقال له: اقرأ يا ابن حضير، اقرأ يا ابن حضير: قال فاشفقت يارسول
الله أن تطأ بحى وكان منها قريباً فرفعت رأسي فانصرفت اليه فرفعت رأسي الى
السماء فاذا مثل الظلة فيها أمثال المصابيح فخرجت حتى لا أراها قال وتدرى
ماذا قلت لا قال: تلك الملائكة دنت لصوتك ولو قرأت لاصبحت ينظر الناس
اليها لاتوازي. (رواه البخاري).

واته: له نوسهید کوپی حوضهیر (رضي الله عنه) وتویه تی: له کاتی کهدا شهو
سوره تی (البقرة) ده خویندهوه، ماینه کهم له ولامهوه بهسز ابووهوه، خرۆشا، بی
دهنگ بووم نارام بووهوه، خویندم خرۆشایهوه، بی دهنگ بووم نارام بووهوه،
پاشان خویندمهوه، خرۆشایهوه و ههله بهزیهوه، دهستی ههنگرت له قورنان

خویندنه که، (یحی) ی کوری لهولاره له نزیك مایه کهوه بوو ترسا لهوهی لهقه به کی لی بدات یان بکهوێته ژیر پی، پاش نهوهی ههلی گرت سهری بهرز کردهوه بو ناسمان بزانی چی ههیه. به یانییه که ی روداوه که ی بو یەغەمبەر (ﷺ) گیرایه وه، نهویش فەرمووی: بخوێنه نهی کوری حەضەر بخوێنه نهی کوری حەضەر، ووتی: نهی یەغەمبەری خوا ترسام (یحی) ژیری بخات، چونکه نزیك بوو لی، سهرم بهرز کردهوه کاتی چووم به ده مه وه بینیم روناکیه که وه کو کۆمه له گلوێتک داگیرسابیت چوومه ده ره وه تابیینم. فەرمووی ده زانیت نه وه چی بوو؟ ووتم نا، فەرمووی: نه وه فریشته بوون دابه زیوون بو ییستی دهنگی قورنان خویندنه که ت، نه گهر بهردهوام بویتایه له قورنان خویندنه که تا به یانی خه لکی فریشته کانی ده بینی و وون نه ده بوون له چاویان.

خوای گهوره ده فەرمویت: ﴿وَأَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (اخسر ۲۱) کاریگه ری قورنان ته نها له سه ر مرو فە کان نییه به لکو له سه ر دارو به ردو که ژو کیو و ده ریاکانی شه، هه مووان ته نانه ت نا ژه لکانی ش، هه مووان ده که و نه ژیر کاریگه ری قورنانه وه. به لام ئیمه هه ستی پی نا که ین مه گهر پیاو چا کان و نزیکان له خوای گهوره، وه کو (اسید) نه وانیش هه رگیز خو یانی پی هه لکانی ش، به لکو ده یشار نه وه، نه گهر ده ریش که وت سو پاسی خوا ده که ن و دوعا ده که ن که نه بیته مایه ی (استدراج الشیطان) بۆیان.

جیاوازی نیوان (استدراج) و (کرامات) نه وه یه، که رامات له سه ر ده ستی به نده یه کی چاکی پابه ند به یاسا کانی قورنان و سونه ته کانی یەغەمبەر وه (ﷺ) ده رده که ویت، به لام ئه ستیدراج نه وه یه که هه ندیک شتی به ده ر له عادات ده رده که ویت له سه ر ده ستی که سیک ه یچی بو زیاد ناکات جگه له دووری له

ياساكانى قورئانه كەى خواو سوننه ته كانى یتیمبر (ﷺ) وه لىم باره وه هەندىك
پاوجاك فەرموويانه: ئەگەر بينيت كەسێك بەههوادا دەفریت، يان بەسەر ئاودا
دەروات بەلام پێچەوانەى سوننه تێك لى سوننه ته كانى یتیمبر (ﷺ) هەلس
وكەوت دەكات ئەوه برانه كه ئەوه لەشەيتانەو هیه.

٦- عن سمرة بن جندب (رضي الله عنه) عن النبي (ﷺ) قال: كل مؤدب يحب أن
يؤتى مأدبته، ومأدبة الله القرآن فلا تهجروه. (رواه البيهقي)

واته: هەموو خاوهن خوانێك حەز دەكات كەسانێك لى چوار دەورى
خاوه كەى كۆبىنەوه، خوانى خوا قورئانى بیروزه پشێ تى مەكەن.

خواى گەوره لى قورئانى بیروزدا ئاماژه بە سكالای یتیمبر (ﷺ)
دەكات كەلای خوا شكایەت دەكات لى كەسانێك لى نۆمەتەكەى كە هەجرى
قورئانیان كردوو و پشتیان تى كردوو، هەر وهك دەفەرموویت: ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ
يَا رَبِّ إِنِّي قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾ (الفرقان / ٣٠). ئەوهى لى
فەرمووده كەدا هاتووە باسى سفەر و خوانە كە خۆراكى جەستەى مرۆفەى لى سەرە،
بەلام خوانى قورئانى خۆراكى دەروون و گىانى تێدايه، وه خواى گەوره قورئانى
بۆ رێتمایى كردنى بەندەكان ناردوو (ﷺ) ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى
لِّلْمُتَّقِينَ﴾ (البقرة / ٢-١).

كەواته قورئانى بیروز بەمەبەستى رێتمایى و تێكردنى گىان و دەروونى
بەندەكان هاتوو، لەبەر ئەوه پێویستە بەدەم ئەو بانگەوازه خوايیهوه بچین ﴿يَا
أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ﴾ وه پشت
تێكردنى واتە پشت كردن لەزىكرو یادى خوا، كه ئەوه كارێكى زۆر خراپە،
ئەوهى لى سورەتى ((الفرقان)) دا هاتووە باس لى هيجران و پشت هەلكردنى
كافران دەكات لى ئيمان و نىسلام و نایەتەكانى قورئانى بیروز، بەلام هيجران و

بەست هەلکردن لە تیلاو و خۆیندەنەوێ قورئان ئەوێهێ که لە فەرموودە کەدا
هاتوو، پێشەوا ((ئەبو حەنیفە)) سنووری هێجرانی قورئانی لە تیلاو و داناو
کە پێویستە لە سالتیکدا لە دوو جار کەمتر خەتی نە کریت.
هەر وەها زانیانی تر بە خراپیان داناو کە قورئان لە مالدایان لە هەر
شوێنیکدا دا بنریت بەبێ خۆیندەنەوێ دەورکردنەو.

٧- عن أنس بن مالك (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (ﷺ): إن الله اهليل من
الناس، قيل من هم يا رسول الله (ﷺ)، قال: أهل القرآن أهل الله و خاصته. (رواه
الامام أحمد و ابن ماجه و أبو القاسم بن حيدر في مشيخته عن الامام و صححه)
واته: له ئەنەسی کوری مالیکەو (رضي الله عنه) ووتی: پێغەمبەری خوا
فەرموویەتی: بۆخوای گەورە هەبێ کەسانیکێ تایبەت لە خەلک، و ترا ئەوانە کێن
نە ی پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی: هاو لەنێ قورئان، کەسانیکێ نزیک و تایبەتن
لای خوا.

خوای گەورە فەرموویەتی: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ* اللَّهُ الصَّمَدُ* لَمْ يَلِدْ وَلَمْ
يُولَدْ* وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ واته: ئەو موحەمەد بێ خوا تاك و تەنهایه، خوا
جێگە ی نیازی بەندەکانیەتی بێ تیاژە لە بەندەکانی، کەسی لێ نەبوو و لە کەسیش
نەبوو، وە هەرگیز هاو شیوە ی نییه.

بێگومان خوا ی گەورە پاکی بێگەردەو دوورە لەوێ هاو لە یا مندالی
بێت وە جوله کەکان درۆیان کرد کاتیک و تیان ئێمە رۆڵە ی خواین و
خۆشەویستی خواین، بەلام بەندە ی راستگۆ ئەوێهێ کە خوا ی خۆی خۆش دەوێت
پێویستە لە میانە ی خۆشویستی قورئانی پیرۆزەو دەری بپریت.

هەر کەس قورئانی خۆش بویت شەوانە و رۆژانە دەوری دەکاتەو و
هاو لە و هاو دەمیەتی بەوێش خوا ی گەورە بە بەخششی خۆی بەرزی دەکاتەو

بۆئوهی بیهته کهسه تاییهته کان و بهنده چاکه کانی و خوایندوان له نیوان تهواوی بهنده کان و نهوانی خویان لی رازی بووه لهخوا رازی بوون، خوی گهوره فهرموویهتی: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ (آل عمران/ ۳۱) .

له عهبدوللای کوری مهسعودهوه (ﷺ) فهرموویهتی: بهندهی خواناس هیچ له خوی نهپرسیت هگه له قورنان، نهگهر قورنانی خوش بویت نهوا خواو پیغمبههری خوش دهویت، وه ههرکس خواو پیغمبههری خوش بویت نهوا له رۆزی قیامهتدا خوی گهوره له گهل پیغمبههردا (ﷺ) ههشری دهکات، چونکه پیغمبههر فهرموویهتی: ((یحشر المرء مع من أحب)) واته: مروه له گهل کهسیکدا ههشر دهکریت که خوشیدهویت. به عهبدوللای کوری مهسعودیان ووت: تو رۆزووی سونهت کهم دهگریت، فهرمووی: نهگهر بهرۆزووم کهم توانا دهیم لهقورنان خویندندا، قورنان خویندنه کهم بهلاوه خوشه له رۆزوو گرته که.

ههروهها مالکی کوری دینار که یه کیک بووه له تابعین (رهحمهتی لی بیت): دهفهرموویت: قورنان چی له دلتانا چاندوه نهی نههلی قورنان؟ چونکه قورنان بههارو ژیانی دله کانه ههروهک چۆن باران بههارو ژیانی زهویه.

۸- عن أبي امامة (رضي الله عنه) عن النبي (ﷺ) قال: "اقرأوا القرآن فانه يجيء يوم القيامة شفيعا لصاحبه". (رواه مسلم)

واته: له باوکی نومامهوه (ﷺ) له پیغمبههرهوه (ﷺ) فهرموویهتی: قورنان بخوین چونکه له رۆزی دوایدا دهیهته تکاکار بو هارهلهکی.

خوی گهوره فهرموویهتی: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ واته کئی یه لای خوا تکاکاره جگه لهوه نهبی که رینگه یی دهدریت.

قورئانی پیرۆز تەکاکاری تەکا وەرگیراوه بەئیزنی خوا. شەفاعةت و تەکاکاری بریتیه له داوا کردن له خۆی گەوره له لایەن تەکا کارهوه که خۆش بێت له گوناھو کەم و کورتیه کانی تەکا بۆ کراو، پلهو پایه ی بهرز بکاتهوه، بێخاته بههشت و له ئاگر بپارێزێت. چەند جوانه و پلهیه کی بهرز که قورئان تەکا بۆ خۆینه ره که ی بکات له پیرۆزی دوایدا وه کو یاداشتیک له بهرامبه ر خزمه تکاری و گرنگی دان به قورئان له دنیا دا به لکو له وهش زیاتر خۆینه ری قورئان پله ی بهرز ده بێته وه تائه و کاته ی شەفاعةت و تەکاکاری بریتی نییه له واسیته کردن به لکو به مانه ی خواره وه پێناسه ده کرایت:

أ- تەکا کار مۆلەت له خوا وەر ده گریت بۆ تەکا کردنه که، هیچ کەس بۆ نییه تەکا بکات مەگەر داوای مۆلەت بکات یان خوا خۆی مۆلەتی بدات.
ب- شەفاعةت ناکرێ و به دهست نایه تا تەکا بۆ کراو هۆکاری شایسته ی ئه و تەکا بۆ کردنه ی دهست نه کهوێت.

ج- تەکا کردن زیاده یه که له سه لماندن ی ره حه تی خوا، هۆکاریک نیه بۆ جیا کردنه وه ی هه ندیک کهس که دادپهروه ری خوا بیانگریته وه.

ء- تەکا کار نه پهرستراوێکه جگه له خوا، نه هاوه لێ خوایه، هیچ زیان و قازانجێکی به دهست نییه نه بۆ خۆی نه بۆ کهسانی تر. ده کرایت دروستکراوێک بێت یان که لامی خوا بێت که قورئانه یان کاریکی چاکی بهنده یه وه کو پۆزوو. ده کرایت تەکا کار پله و پایه یه کی تاییه تی لای خوا هه بێت که شایسته ی ئه و تەکا کردنه بێت.

دهروازهی دووهم

فیربوون و فیرکردنی قورئان

٩- عن عثمان بن عفان (رضی اللہ عنہ) عن النبی (ﷺ) قال: خير کم من تعلم

القرآن و علمه. (رواه البخاري و أبو داود و ترمذي) واته: باشترنتان ئهوه تانه که قورئان فیرده بیئت و کهسانی تر فیرده کات.

نهم فهرمووده یه پشتگیری چهند فهرمووده ی تر ده کات له وانه: ((العلماء امناء الله على خلقه)) واته: زانا کان ئه مینداری خوان له سهر دروستکراوه کانی. ئه و زانایه ی قورئان فیرده بیئت و کهسانی تریش فیرده کات، بۆته جیشینی یهغه مبهری خوا (ﷺ) له گه یانددن و فیرکردنی قورئان. به لکو بۆته جیشینی خوا له گه یاندنی فرمانه کانی خوا به بهنده کان، که بهم کاره ی دهستی خه لکی ده گریت بۆ خیزو چاکه ی دنیا و دواوژژ. شایسته ی ئه وه یه که باشترین بهنده کانی خوا بیئت که به سوودترین یانه بۆ بهنده کان.

فیربوون و فیرکردنی قورئان پیویسته ته نها مه بهست به دهسته ئانی ره زامه ندی خوا بیئت. وه پیویسته مامۆستای فیرکردنی قورئان کاری پشکات پیش فیرکردنی کهسانی تر بۆ ئه وه ی له و که سانه نه بیئت که فرمان به چاکه ده که ن و خویان له بیر ده چیه وه ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ﴾ (البقرة: ٤٤)، ههر کهس زانستیک فیربیئت بۆ بهر به ره کانی سه فیه و گالته جاره کان یان شان شانی له گه ل زانا کان یان بۆ شانازی کردن و دهست خستی پیا به لددان و سوپاس و ناوبانگ و مال و سامانی دنیایی، نه وه که هیچی دهست نه که وتووه، هه موو هه ول و کۆششی به زایه جووه و له زیاغه نندانی رۆژی دوا یی یه. به لام ههر کهس

مه بهستی خوا بێت و کار به زانسته که ی بکات و کهسانی تریش فیربکات و قورئان بخوینیت بۆ نزیکبوونهوه له خوا ئهوه به نیازی پاداشتی خوا به و پاداشتی چاکیش لای خوا به.

هاندانی ئهم فهرمووده به بۆ فیربوون و فیرکردنی قورئان پالپشتی به هیزه بۆ فهرمووده به کی تر که یهغهمبهردا (ﷺ) فهرموویه تی: ((بلغوا عني ولو آية))
واته: له جیاتی من بیگهی نه گهر یهك نایه تیش بێت. ههركهس یهك نایهت باش فیربوو، پێسته له سه ری بیگهی نه ت و کهسانی تر فیر بکات. ناییت ته مه لێ تیا بکات به بیانووی جوراو جوروه وه، یان به کاریکی بچووک و کهمی بزانییت. چونکه کاری چاکه هه رچه ند کهم بێت لای خوا زۆر گه وره به.

١٠ - عن عبدالله بن عمرو (رضي الله عنه) عن النبي (ﷺ) قال: يقال لصاحب القرآن اقرأ وارتق ورتل كما كنت ترتل في الدنيا فان منزلتك عند آخر آية تقرأوها

واته: به قورئان خوین دهوتریت: بخوینه و بهرز به ره وه، هه ره وهك چۆن له دونیا له خزمهت قورئاندا بویت و ده خوینه وه، چونکه پله و پایه ی تۆ له گه ل کۆتا نایه ته که ده بخوینیت

باوه رداران له سایه ی ووشه ی شایه توومان که هیچ خوا به ك نییه جگه له ((الله)) وه ((محمد)) نیر دراوو یهغهمبه ری خوا به، ده چنه به هه شته وه به لام پله و پایه و شوێنان به پێی لیبران و ماندویتی و سه رقال بوون و هه ولدان جیاوازه. یه کی له و کار و کرده وانه ی که شوین و پله و پایه ی باوه ردار دیاری ده کات و بهرز و بلندی ده کات بریتیه له خویندن و له بهر کردن و خزمهتکردنی قورئانی پیرۆز هه رکهس زیاتر له خزمهتی قورئاندا بێت پله و پایه ی بهرز تره. ئهم

فەرمودەىە جەخت لەسەر چاك خويندەنەو و بەتەجويدەو و خويندنى قورئان دەكاتەو .

١١ - عن عقبه بن عامر (رضي الله عنه) قال: خرج علينا رسول الله (ﷺ) ونحن في الصفة فقال: أياكم يحب أن يغدو كل يوم بطحان أو العقيق فيأتي بناقيتين كوماوين في غد اثم بالله ولا قطع رحم فقلنا يارسول الله كلنا نحب ذلك فقال: فلئن يغدو احدكم كل يوم الى المسجد فيتعلم آيتين من كتاب الله عزوجل خير له من ناقتين وثلاث خير له من ثلاث و اربع خير له من اربع ومن اعدادهن من الابل . (رواه مسلم وابوداود)

واتە: كىّ لە ئىوێ هەزەدەكات هەموو رۆژىك بىروات بۆ (بطحان) يان (عقيق) دوو وشترى قەلەوى پشت بەرز بهيتيت دوور لە گوناھو بچىراندى سىلەى رەحم، ووتمان هەموومان هەز بەو دەكەين ئەى پەغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى: هەر كەس لە ئىوێ ئەگەر رۆژانە بچيت بۆ مزگەوت و دوو ئايەت لە قورئان فيزيبيت چاكترە بۆى لە دوو وشتر، سىان لە سىان چاكترە و چوار لە چوار چاكترە، بەژمارەى فيزىبونى ئايەتەكان لە بەرامبەرياندا لە ژمارەى وشترەكان چاكترە .

(اهل الصفة) هەژارترینى خەلكى مەدينە بوون كە لە مزگەوت نيشتەجى بوون ئەو نموونەىەى كە پەغەمبەر (ﷺ) هينايەو كە فيزىبونى هەر ئايەتێك لە قورئان باشترە لە دەستخستى وشترێك كە بۆ ئەو رۆژە دەستكەوتىكى گەورە بوو، لەوانەىە لەبەرامبەر نرخی ئۆتۆمبىلىكى ئەمڕۆ بوەستىتەو . هاندانى باوەردارانە لەسەر فيزىبونى قورئان كە چەندىن جار پلەى بەرزترە لە دەستكەوتە دونايەكان .

بێگومان بەدەستەتانی رۆزی حەلال و خۆ بەدوور گرتن لەدەست پانکردنەوه له خەڵکی و بژیوی ژيان بۆ خۆت و مال و منداڵت کە ئەهوش پێوستە و فەرمانەو پەرستشە کە بریتییە لەهۆی بەردەوامی ژيان. بەهەمان شێوە فێربوونی بنەماکانی ئیسلام و شارەزابوون لە قورئان کە کەتەلۆکی ژيانی دوانیو دواڕۆژە لە تەواو کاریەکانی جوانکردنی ژيانی موسلمانانە.

لێرەوه دەتوانین بڵێین پێوستە هەموو بوارەکانی ژيان بەراوەی خۆی گرنگی پێدەین وە نابێت هیچ کام لەسەر حسابی ئەوانی تر بیت، زانست و زانیاری پلەویایەیی تایبەتی هەبە لای خوای گەوره.

١٢ - عن أبي هريرة (رضي الله عنه) عن النبي (ﷺ) قال: ومن سلك طريقاً يلتمس فيه علماً سهل الله له طريقاً الى الجنة وما اجتمع قوم في بيت من بيوت الله يتلون كتاب الله ويتدارسونه بينهم الا نزلت عليهم السكينة وغشيتهم الرحمة وحفتهم الملائكة و ذكرهم الله فيمن عنده. (رواه مسلم و أبوداود)

واتە: هەر کەسێک رێگایەک بگرت بۆ فێربوونی زانستێک خوای گەوره رێگەی گەشتی بە بەهەشتی بۆ ئاسان دەکات. هەر کۆمەڵێک لە مەلێک لە مالهەکانی خوا کۆبێنەوه قورئان بخوێننەوه و لەتوان خۆیاندا وانهی تیا بڵێنەوه بێگومان دڵسارامی دانهبەزێتە سەریان، رەحەت دایان دەپۆشێت، فریشتە چوار دەوریان دەگرن، خوا یادیان دەکاتەوه لای ئەوانەیی لای خۆی (واتە فریشتەکان).

لەم فەرموودەیەدا ئەوه تێبینی دەکریت کە پێغمبەر (ﷺ) هانی باوەڕداران دەدات کە لە دەستخستی زانستدا چاوەڕێی پاداشتی دواڕۆژین نەک

پاداسی دنیایی. له گەڵ ئەووی که زانست و زانیاری پله‌وپایه‌ی دنیایی و سوده‌کی مادیشی تیا‌دا ده‌ست ده‌که‌ویت.

به‌رزترین و به‌ترخ‌ترین ئەو پاداش‌تانه بریتی‌یه له یادکردنه‌وه‌و
 مو‌بدنه‌وه‌ی خوا بۆ به‌نده‌کانی هه‌روه‌ک ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ﴾
 (المرة / ۱۵۲) واته‌: یادم بکه‌نه‌وه‌ یادتان ده‌که‌مه‌وه‌. چونکه‌ خو‌ینده‌وه‌ی قورئانی
 به‌رور یادکردنه‌وه‌ی خوا‌یه، خواش یادی که‌سی‌ک ده‌کاته‌وه‌ که یادی ده‌کاته‌وه‌.

زۆرجار پاداشت و سزا له ره‌گه‌زی کاره‌که‌ن. هه‌رک‌س ره‌یگای
 راست بگره‌ته‌به‌ر خوا ره‌یگای به‌هه‌شتی بۆ ئاسان ده‌کات وه هه‌رک‌س یادی خوا
 بکاته‌وه‌ له میانه‌ی خو‌ینده‌وه‌ی قورئانه‌وه‌، خوا یادی ده‌کاته‌وه‌. هه‌رک‌س یادی
 حوا لای که‌سانیک بکاته‌وه‌، خوا یادی ئەو ده‌کاته‌وه‌ لای که‌سانیک‌کی باش‌تر
 له‌وان که‌فریشته‌کانن، وه‌هه‌رک‌س پشت له یادی خوا بکات خوا بیناکه‌ لێ.

خو‌یندن و فیربوونی قورئان و لیک‌دانه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌ی به‌ده‌سه‌ته‌نیانی
 هه‌موو زانسته‌ شه‌ریعه‌ی کانه (عبدالوللای کوری مه‌سعود) فه‌رمو‌ویه‌تی: هه‌رک‌س
 داوای زانیاری ده‌کات باب‌ه‌جیت بۆلای قورئان، چونکه‌ زانستی سه‌ره‌تاو کۆتایی
 تیا‌دایه‌.

مزگه‌وته‌کان پله‌و پایه‌یه‌کی به‌رزو تایه‌تی لای خوا هه‌یه، چونکه‌
 مه‌لبه‌ندی په‌رستش و زانسته‌کان و یادکردنه‌وه‌ی خوا‌یه. ئەلقه‌کانی فیربوونی
 قورئان و وه‌رگرته‌ی زانسته‌ جو‌راو جو‌ره‌کان نه‌خشه‌دانان بۆ خه‌بات و فیدا‌کاری
 و نه‌هه‌شتی سته‌می سته‌م‌کاران و دابه‌شکردنی داها‌ته‌کانی زه‌کات و ره‌یک‌خه‌ستی
 کاروباری هه‌ج هه‌مووی له مزگه‌وت نه‌جام ده‌درا. نو‌یژی مزگه‌وت پاداشتی
 چه‌ندجاره‌ی هه‌یه، هه‌روه‌ها پاداشتی مامۆستایان و فیرخوا‌زانی قورئان و
 که‌سانیک که بۆ یادی خوا داده‌نیشن چه‌ند قات و چه‌ند باره‌یه‌.

ئاینی پیرۆزی ئیسلام موسلمانان هان دەدات که زانسته کان وەر بگرن، له گرنگرەوه بۆ گرنگ دەستپێکن، هەموو زانسته کان له هەموو بواره کانی ژياندا لای ئیسلام گرنگ و پێویستین وەکو زانسته کانی (پزیشکی، ئەندازە، بێرکاری، مێژوو، جوگرافیا، کۆمبیوتەر و ئینتەرنێت و..... هتد) پێویستە هەریەک له وانه گرنگیان پێدەرنێت له پال خوێندنی زانسته قورئانییه کان.

۱۳- عن أبي سعيد الخدري (رضي الله عنه) عن النبي (ﷺ) قال: "يقول الله تعالى: من شغله القرآن وذكرني عن مسألتي أعطيته افضل ما أعطيتي السائلين وفضل كلام الله تعالى على سائر الكلام كفضل الله على خلقه". (رواه الترمذي)

ئەم فەرموودەیه (قدسی) یە واتە دەربەرینە کە ی هی یتیمبەرەو ماناکە ی هی خوا یە. لەم فەرموودە یەدا یتیمبەر (ﷺ) دەفەرموویت خوا فەرموویە تی: هەر کەس خوێندنەو ی قورئان و یادکردنەو ی من سەرقالتی بکات داواکاریە کانی لێم بکات، زیاترو باشتری لەو کەسانە پێدەبەخشم کە داوام لێدەکەن. وەفەزل و گەورە یی قورئان لەسەر هەموو وتە کانی تر وەکو فەزلی خوا وایە لەسەر بەندە کانی.

بێگومان فەرموودە کە مانایەکی بەرفراوان لەخۆ دەگرێت، ئەو سەرقالتیە فێربوون و فێرکردن و جێبەجێ کردن و لەبەرکردن و بانگەواز بۆی و گەیانندنی فەرمانە کانی و قەدەغە کردنی قەدەغە کراوە کانی دەگرێتەو.

نزاو پارانەو پلەو پایە ی تایبەتی هەیە، خوای گەورە حەز دەکات بەندە کانی بانگی لێو بکەن ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ (غافر/ ۶۰) واتە: بانگم بکەن و داوام لی بکەن وەلامتان دەدەمەو.

۱۴- عن عبدالله بن عمرو (رضي الله عنه) قال: أتى رجل إلى رسول الله (ﷺ) فقال: اقرئني يا رسول الله (ﷺ) فانتهى إلى قوله تعالى ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا﴾

بره * ومن يعمل مثقال ذرة شرا يره ﴿﴾ فقال يكفيني وانصرف فقال النبي ﷺ :
 بصرف الرجل وهو فقيه. (رواه ابو داود والنسائي وابن حبان والحاكم وصححه)
 واته پیاوێك هاته لای پێغه مبهردی خوا ﷺ وتی: قورئانم به سهردا
 نهوینهوه نهی پێغه مبهردی خوا، پێغه مبهردیش دهستی کرد به قورئان خوێندن تا
 گه بێسته نایهتی ((فمن يعمل.....)) ههركهس بهرا دهی گهر دیلهیهك چاكه بكات
 ده بێستهوه، وهههركهس بهرا دهی گهر دیلهیهك خراپه بكات ده بێستهوه، پیاوه كه
 ووتی: به سمه و رویشت پێغه مبهرد ﷺ فهرمووی: نهو پیاوه به فهقیهی و زانایی
 رویشت.

نهو پیاوه راستگۆو نه تپاكه له ماوهی چهند خوله كێكدا له سه ره تایی
 دهست پێكردنی پێغه مبهرد ﷺ به قورئان خوێندن به مه بهستی فێر كردنی كه
 نایه تێكی گه وره ی به سهردا خوێنده وه جینی خۆیه تی كه بێته بنه مایه کی (اصولی)
 وه پشتی بێ به ستریت و رێگه روژن بكاته وه. نه م نایه ته ماف و نه ركه كان بو
 مرۆ د یاری ده كات، نه گهر كاریكی چاکی نه بجامدا هه رچه نده له گهر دیلهیهك
 به جوو كتریت به چاكه پاداشتی ده درێته وه له بهر نه وه پێو یسته زیادی بكات.
 وه نه گهر كاریكی خراپ نه بجام بدات هه رچه نده له گهر دیلهیهك به جوو كتریت
 تۆله ی لی ده سه ندریت و سزاده دریت. له بهر نه وه پێو یسته خۆی لی بهارێزیت.

نایا نه مه كرۆكی زانست و فیه نهیه؟ شایسته ی نه وه بوو پێغه مبهرد ﷺ
 به فهقیه و زانا پێناسه ی بكات. له قورئانی پیرۆزدا نایه تی زۆر هیه كه پێو یسته
 هه لۆ یسته ی له سه ر بكریت وه ده كرت بكریته قاعیده ی ئسولتی و بنه مایه ك بو
 جیه جی كردنی له هه ر ساتێكی ژياندا. موسلمانێك كه خۆشه ویستی قورئان له
 دلیدا یه هه میشه خۆی له هه لۆ یسته كردندا ده بێسته وه له خزمهت نایه ته كانی
 قورئانی پیرۆزدا. بۆ غوونه سه یری نه م نایه ته بكهو ببخوێنه وه گوێیان لی بگه ره

هه‌لویسته بکه له‌سه‌ریان: ﴿ وَاَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ اَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ ﴾ (شوری/ ۳۰) ﴿ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ ﴾ (حجرات/ ۱۰) ﴿ اِنَّمَا يَخْشَى اللّٰهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ﴾ (فاطر/ ۲۸) ﴿ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴾ (الذاریات/ ۲۲).

ئوونه‌ی ئەم پیاوه وه‌کوو (حاته‌می نه‌سه‌م)) ه که هاوه‌لێتی ((شه‌قیقی به‌لخی)) کرد بۆ ماوه‌ی ۳۰ سال تاروژێک شه‌قیق پرسیا‌ری لیک‌کردو وتی: تو ماوه‌ی سی ساله‌ هاوه‌لێتی من ده‌که‌یت چی فی‌ربوویت و ده‌سته‌که‌وتت چیه‌؟

حاته‌م وتی: هه‌شت سوودی زانستیم لێ وه‌رگرتوویت به‌سه‌م، هیوادارم رزگاری خۆمی تیا بینمه‌وه.

سوودی یه‌که‌م: سه‌یری خه‌لکم کرد بینیم هه‌ر که‌سی‌ک مه‌عشوق و خۆشه‌ویستی‌کی هه‌یه، هه‌ندێک له‌و خۆشه‌ویستانه‌ هاوه‌لێتی تا نه‌خۆشی سه‌ره‌مه‌رگ ده‌که‌ن هه‌ندێکی تریان تا لیوا‌ری گۆر، پاشان ده‌گه‌ڕینه‌وه‌و به‌ ته‌نها جێی ده‌هێلن، که‌سیان له‌گه‌لیا نا‌چه‌ ناو گۆره‌که‌وه‌و. بیرم کرده‌وه‌و ووت به‌ش‌ترین خۆشه‌ویست بۆ مرۆڤ که‌ له‌گه‌لیدا به‌جێته‌ ناو گۆرو هاوده‌می بکات له‌ کارو کرده‌وه‌ی چاک باش‌ترم ده‌ست نه‌که‌وت، له‌به‌ر نه‌وه‌ نه‌وم کرده‌ خۆشه‌ویستی خۆم، تا بیته‌ هاو‌ده‌م و رونا‌ک‌که‌ره‌وه‌ی گۆره‌که‌م.

سوودی دووهم: خه‌لکم بینی هه‌واو ئاره‌زووه‌کانی خۆیان ده‌په‌رست و زۆر هه‌له‌ی راگرتن و به‌جه‌یتانی داوا‌کانی نه‌فسی به‌دکاریان ده‌که‌ن منیش بیرم لهم ئایه‌ته‌ کرده‌وه‌ ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ * فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ﴾ واته‌: هه‌ر که‌س له‌ب‌اره‌گای په‌روه‌ر‌دگاری خوی به‌رسی و قه‌ده‌غی نه‌فسی بکات له‌ هه‌واو ئاره‌زووه‌کان نه‌وه‌ شوینی به‌هه‌شته. دل‌تیا بروم که‌ قورئان حه‌قه‌و راست ده‌فه‌رموویت بۆیه‌ ب‌پ‌یارمدا به‌پ‌چه‌وانه‌ی هه‌واو ئاره‌زووه‌کانم

هولیمەو هە بە گۆنی نە کەم تاوای لێهات کە بە گۆنرێایەلی خوا رازی بوو حەزی لێ دە کرد.

سوودی سییەم: بینیم خەلکی هەر کەسەو خەریکی کۆ کردنەوێ بەشی حوبەتی لە کە لاوێ دنیا و تروند دەستی پێوە گرتووە، منیش ئەم نایەتەم هێنایە بێش چاوی خۆم ﴿مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ﴾ (النحل/ ۹۶) واتە: بینیم خەلکی هەریە کەو هەلپەیی ئەو دە کات لە کە لاوێ دنیا بەشی خۆیان بێن. منیش ئەو نایەتەم هێنایە بەر چاوی خۆم کە دە فەرموویت: ئەوێ کە لای ئێوە یە سادە چیت و تەواو دە بیت، بەلام ئەوێ لای خوا یە دە میتێتەو. لە بەر ئەو ئەوێ لە دنیا بە دە ستم دە هێنا بە زۆری لە رێی خوادا بە سەر هەزاراندا دا بە شەم دە کرد.

سوودی چوارەم: هەندێ خەلکم دە بینی کە شەرە فەمەندی و سەر بەرزی خۆی لە زۆری عە شیرەت و خەزم و کە سدا دە بینی و پێیان لێوت بەرز دە بوو. هەندێکی تر وای بوو دە چوون کە کۆ کردنەوێ سەر وەت و سامان و مندال زۆری سەر وەری و گەورە یە، شانازی پێوە دە کردن، هەندێکی تریان لە زەوت کردنی مالی خەلک و سەم و رێشتی خۆتی خەلکیدا دە بینی، کە سانیکی تر لە زیادە رەوی لە خەرجی زۆردا دە بینی، منیش ئەو نایەتەم هێنایە بەر چاوی ئەوان ﴿اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾ (الحجرات/ ۱۳) واتە: بە رێزترین کەستان لای خوا گەورە بە تە قووترین کەستانە. لە بەر ئەو تە قوواو پارێزگاری و لە خوا ترسانم هەلێژارد، چونکە دلتیا بووم کە قورئانی بیرۆز راستگۆ و درووستە وە گومان و بۆ چوونە کانی ئەوانە هەمووی بە تال و خەیاڵ بوو.

سوودی پێنجەم: خەلکیم بینی هەندێکیان تانەو تە شەر دە دەن و بە خراب باسی ئەوێ تری دە کرد، هەندێک غەیبەتی هەندێکی تریان دە کرد، ئەوێش بەهۆی ئێرەیی بە مال و مندال و زانستیکەو کە خوا بە هەندێکی تریان بە خەشی

بوو. منیش نەم ئایەتەم کردە پەيامکاری خۆم ﴿لَحْنُ قَسَمًا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (الزخرف/٣٢) واتە: ئیمە بژێوی ژیاغان لە نێوانیاندا دابەش کردوو. ئەوە لای من ڕۆشن بوو کە دابەشکردنە کە لە لایەن خواوەیه لەبەر ئەوە ئیرەیی بە هیچ کەس نابەم، رازیم بەبەشی خوا.

سوودی شەشەم: بێنیم خەلکی هەندیکیان دوژمنایەتی هەندیکێ تریان دەکەن بۆ مەبەستێک یان بەهۆیە کەو، بەلام من سەرئەجی نەم ئایەتەمدا کە دوژمنم بۆ دیاری دەکات ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا﴾ (فاطر/١٦) واتە: بێگومان شەیتان دوژمنی ئێوەیە، ئێوەش ئەو بە دوژمنی خۆتان دابنن. لێرەدا بۆم دەرکەوت کە تەنھا دوژمنایەتی شەیتان پێویستە و دوژمنایەتی کەسی تر دروست نییە.

سوودی حەوتەم: بێنیم خەلکی هەولێ زۆر دەدات بۆ بژێوی ژیاان بەشیوەیک کە لە گومانلێکراو و حەرام ناگەرێتەو. تەنانهت خۆی زەلیل و داماو دەکات لەبەرەمبەر دەست خستی شتێکی کەم، بەلام من نەم ئایەتەم کردە بنەما لەم بوارەدا ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾ (هود/٦) واتە: هیچ زیندەوهرێک لەزەویدا نییە کەرۆزی لای خوا نەبێت. لێرەو تێگەیشتە کە رۆزی من لای خواوەو ئەو گرنتی داو، خۆم بە پەرستیەو خەریککرد خۆم لەهەموو هێزێکی تر بێتاز کرد.

سوودی هەشتەم: بێنیم هەرکەسێک پشێوەنایەکی هەیە لەدروستکراوان، درهەم و دینار، هەندیک پلەوپیایە بۆ خزی داناو، بەلام منیش نەم ئایەتەم هێنایە بەرجاوو ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ (الطلاق/٣) لەبەر ئەوە پشتم بەخوا بەست و دلنایام ئەوم بەسە.

(شه‌قیق) وتی: خوا سه‌ر که تووترت بکات من سه‌یری ته‌ورات و ئینجیل و زه‌بور و فورقام کردوه، هه‌ر جواریان له جوار چیوه‌ی نه‌و هه‌شت سووده‌دا باس ده‌که‌ن.

١٥ - عن عبد الله بن عباس (رضی‌الله‌تعالی‌عنهما) عن النبی (ﷺ) قال: (من فسر القرآن برأيه فليتبؤ مقعده من النار). أخرجه الترمذي .

واته: له عه‌بدوللای کوری عه‌باسه‌وه (رضی‌الله‌تعالی‌عنهما) له یه‌مه‌مه‌ره‌وه (ﷺ) فەرموو یه‌تی: هه‌ر که‌س قورئان به‌بۆ‌چوونی خۆی لی‌کبداته‌وه باشوینی خۆی له نا‌گر دیاری بکات. قورئانی بیرۆز هه‌ندیکی نه‌وی تر ته‌فسیر ده‌کات. نه‌وه‌ی له نایدتیکدا به‌ کورتی باس‌کراوه له‌چه‌ند ئایه‌تی تر دا به‌درێژی باسی لی‌وه‌ کراوه. دوا‌ی نه‌و به‌فه‌رمووده‌ی یه‌مه‌مه‌ره‌ (ﷺ) قورئان ته‌فسیر ده‌کریت. دواتر به‌راو‌بۆ‌چوونی هاوه‌له‌ به‌ریزه‌کانی یه‌مه‌مه‌ره‌ (خوا لی‌ان زازی بی‌ت)، زانیانی ته‌فسیر له‌سه‌ر نه‌و بن‌چینه‌وه‌ رێزمانی عه‌ره‌بی که‌ قورئانی بی‌ ها‌تۆ‌ته‌ خوار ته‌فسیر ده‌که‌ن. هه‌روه‌ها شتیکیش که‌ خۆیان به‌ ته‌قواو بۆ‌خوا ژیا‌نیان پی‌هه‌خشوون به‌ جوان‌ترین شیوه‌ ته‌فسیری قورئانی بیرۆزیان کردوه، به‌لام ته‌فسیرێک به‌مه‌به‌ستی چه‌سپاندنی مون‌که‌ریک یان قه‌ده‌غه‌کراوێک یان خۆ‌لادان له‌ نه‌جماندنی فه‌رمانێک و کردن یان ووتن یان رۆ‌یشتن بۆ‌ حه‌رامێک که‌ ده‌قیکی رۆونی له‌سه‌ر ها‌تووه. یان ته‌نها بۆ‌ نه‌وه‌بی‌ت که‌ ناوی به‌جێته‌ ریزی مو‌فه‌سیرینه‌وه‌ بۆ‌ ناوبانگ ده‌رکردن، نه‌وه‌یه‌ که‌ فەرمووده‌که‌ نا‌گاداری و هۆ‌شیاری ده‌رباره‌ داوه.

ئه‌وه‌به‌کری س‌دیق ده‌فه‌رموو‌یت: چ زه‌ویه‌ک رامده‌گریت یان چ ناسمانێک سی‌ه‌رم بۆ‌ ده‌کات نه‌گه‌ر به‌ راو‌بۆ‌چوونی خۆم قورئانم ته‌فسیر کرد.

ئەبۇ دەرداء (ر.ھ.) دەھەرموۋىت: كەسىك زانا نىيە بە قورئان تا نەبىئى
كە قورئان چەند تەفسىرىكى ھەيە، واتە زىياد لەمانايەك ھەلدە گرىت. ھەر ئەۋە
بوو پالتى بە زانايانەۋەنا چەندىن بەرگ لە پەرتووك دەربەكەن كە ھەلۋىستە كوردن
و تەئەمولاتى جوان و لايەنەكانى تەفسىرى قورئان لەخۆ بگرىت وەكو
تەفسىرى (طبرى، في ظلال القرآن) چەندىن پەرتووكى تەفسىرى تر ھەيە كە پىشتيان
بى دەبەسرىت. ھەروەھا تەفسىرەكانى (طبرى، قرطبي، ابن كثر، الألوسي،
القاسمي، البغوي، خازن، منار) تەفسىرى كورتكرارەش وەكو (جلالين، بىضاوي،
نسفي، تسهيل، تەفسىرى ئاسان).

۱۶ - عن جندب بن عبدالله (ر.ھ.) عن النبي (ص.ھ.): قال: اقرأوا القرآن ما
اختلفت عليه قلوبكم فاذا اختلفتم فيه فقوموا عنه. (رواه شيخان)
واتە: قورئان بخوئىن و ليكىدەنەۋە تائەۋەي كە دلكاتان يەكدەخات و
خۆشەۋىستى زىياد دەكات، بەلام ئەگەر جىاۋازى و راي جوراۋجور درووست
بوو ھەسەن لەسەرى.

مەبەست لە (اقراۋا) خواش باشەر دەزانىت واتە دراسەو ليكۈلنەۋەي
لەسەر بىكەن (اختلاف) ش ھەر جورە جىاۋازىيەك لە تەفسىر، لە مانا، يان
بەماكانى تەجۋىد، يا زانستى قورئان، يان استنباط و ھەلگۈزان.... ھتە.
ھەرچىيەك كە نىگەرانى و دوۋپارچەيى دروست بىكات وە بىيئە مايەي لاۋازى و
لەيەك خوئىندن. ئەۋە پىۋىستە ۋاز لە خوئىندەۋەو ليكدانەۋەشى بېيىن كە
نىشانەي دوۋبەرەكى دەر كەوت، چونكە بەرەكەتى قورئان خوئىندەكە نامىيىت و
شەيتان دەچىتە ناۋەۋە بۆئەۋەي ھەزە دەروۋىيەكانى مەۋزۇ لە خۆدەر خست و
لەخۆرازيۋون و خۆبەرستى بېھزىيىت.

سهېلى ته سترى (ﷺ) ده لیت: له قورئاندا دوو نایه ته هیه چنده
 نه وېدن بهرامېر نه وانه ی ده مه ده مه بهرامېر قورئان ده کهن: ﴿مَا يُجَادِلُ فِي
 آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ (غافر/۴) واته: که سانیک ده مه ده مه و جه ده ل
 له نایه ته کانی خوادا ده کهن کافرن. به و مانایه ی که به وى هوای نه فس و بى رى
 نه سکی خوږانه وه کى به رکى و ململانى له بهرامېر نایه ته کانی خوادا ده کهن،
 نایه تی دوو هم ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾ (البقره/۱۷۶) واته:
 نه وانه ی له راستى قورئان گومانيان هیه و هره یه که بیان قسه یه کى هیه ده رباره ی
 و جياوازن له سترى.. نه وانه گومران و له بینه و به رده و مشومړى کى ناخوش و
 نا کو که کى قولدان..

یه کیک له هوکاره سهره کیه کانی جياوازی برتیه له ده مه ده مه، که
 هوای گه وړه قه ده غه ی کردو و له نایه ته پروزه که ی پشتر دا، واته ده مه ده مه و
 کى به رکى له قورئانی پروزدا قه ده غه کراوه جا نه وه له قورئاندا بیت یاخودنا،
 نه گهر به وى ته عه سوب و ده مار گى بؤ راو بؤ چونى خو ی وه به رگرى کردن
 لى به هه موو شوازی کى راست و ناراست. وه پیغه مېریش (ﷺ) پاداشتی نه و
 که سه ی که واز له جه ده ل و ده مه ده مه ده هیت دیاری کردو و که خواى گه وړه
 خانوویه کى له ناو راستى به هه شتدا بؤ دروست ده کات نه گهر له سهر ناهه ق
 بیت. به لام ده مه ده مه و مل ملانیکه به رگرى بیت له راستى دزى که سانیکى دوور
 له راستى نه وه پتوېسته به ناموز گارى جوان بیت هه وړه كه خواى گه وړه
 ده فېرمو ویت: ﴿اذْغُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بَالِغِي
 هِيَ أَحْسَنُ﴾ (النحل/۱۲۵) واته: بانگه واز بؤ رپيازی په وړه ر دگارى خوت بکه به
 دانایى و ناموز گارى جوان و هاشترين شپوه په یقینان له گڼ بکه. نه و جه ده له ی
 که له نایه ته که دا هاتو و نه وه نیه که له فېرمو وده که دا قه ده غه کراوه که

ههلقولای نارهزووه کانی نهفس و خوڤهرستیه. بهلام جیاوازی له تیروانینهکانیدا که لهسهبر بنه‌مای راست و دروست سه‌رچاوه‌ی گرتووه وه‌مه‌به‌ست لیتی ئیجتهادو هه‌لگواسته له‌گه‌ن جوړینک له‌ئه‌ده‌ب و ریزگرتی رای جیاوازی به‌رامبه‌ر ناچیته‌ چوارچیوه‌ی ئه‌وه‌ی که خوا قه‌ده‌غه‌ی کردووه، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ مرۆفه‌ کانی به‌جیاواز دروست کردووه و تواناو لیهاته‌کانیان به‌پیی تیگه‌یشتن و پینگه‌یشتیان جیاوازه وه له‌هه‌لسوکه‌وتی رۆژانه‌کانیاندا ده‌نگ ده‌داته‌وه.

١٧- قال ابن عباس ((ﷺ)): توفي رسول الله (ﷺ) وأنا ابن عشر سنين وقد قرأت المحكم فقلت له: وما المحكم، قال: المفصل وهو من الحجرات. (رواه البخاري)

واته: کورپی عه‌باس ده‌فه‌رمووی: یهغه‌مه‌بری خوا (ﷺ) وه‌فاتی کرد من ته‌مه‌نم ده‌سالان بوو وه‌ مه‌حکه‌مم خوینده‌وه پیم ووت: مه‌حکه‌مم چیه، فه‌رمووی: بریتیه ((المفصل)) که له‌سوره‌تی (الحجرات) دایه.

- عبدالله‌ی کورپی عه‌باس (ﷺ) کاتی ده‌فه‌رمووی من مه‌حکه‌مم خوینده‌وه ته‌مه‌نم ده‌سالان بوو مه‌به‌ستی له‌وه‌یه که جوژنه‌کانی کۆتایی له‌قورئان له‌به‌ر کردووه له‌ سوره‌تی (الحجرات) وه‌ تاسوره‌تی (الناس).

عومه‌ری کورپی خه‌تاب خوا لیتی رازی بیت وای پی‌ خوش بوو که‌مندال پینج ئایه‌ت پینج ئایه‌ت فیر بکرت وه له‌و باره‌یه‌وه رپوايه‌تیک هه‌یه له‌ (أبي العالیه) وه ووتویه‌تی: فیری قورئان بن پینج ئایه‌ت پینج ئایه‌ت، چونکه‌ یهغه‌مه‌بر (ﷺ) پینج پینج له‌ جبریلی وه‌رده‌گرت.

و له ریاوایەتییکی تر (من تعلمه خمساً خمساً لم ينسه) واتە: هەر کەس
 سەح بەنج فیری بێت بیری ناچیتەوه. مەبەست لێره دا ئەو یە کە جبریل زۆربە ی
 حارەکان پێنج نایەتی دا بە زاندووه، بەلام جار هەبووه زیاتریش بووه و هەندێک
 حاریش یەک نایەت یان بەشیکی نایەتیکی دا بە زاندووه.

یەکیەک له مافەکانی منداڵ بەسەر دایک و باوکیهوه ئەو یە کە فیری
 قورنانی بکەن وە لەوه دا پاداشتی گههروهی دەست دەکەوێت و فەرموودهش لەو
 باره یهوه دواتر باسی لێوه دهکەین. ئایینی پیروزی ئیسلام هاغان دەدات
 کە منداڵە کاغان فیری قورئان بکەین، پێغه مەری خوا (ﷺ) لەجەنگی بەدر دا
 فەدیە ی لە ئەسیرەکان قبول کرد بەو ی کە ژماره یەک لە منداڵی مۆسڵمانان فیری
 حۆیندەنوه و نوێن بکەن کە ئەو بەلگه یە لەسەر گرنگیدان بە فیر کردنی منداڵان.
 ههروهک فیربوونی قورئان لە منداڵیدا وای لێدەکات لەسەر بنچینه ی کی راست و
 دروستی رهوشتی و هاوسهنگی پێگات، ههروهها وەرگرتنی قورئان وەکو
 بەلگه یەک لە ژبانه دا زیاده یە کە بۆ بهیز کردنی توانای منداڵ لەسەر له بهر کردن
 هەر له سه ره تایی ته مەنیه وه و ده بیته هوی بهیز کردنی توانایی و بیرتیزی و زمان
 باراوی و ده بیته یارمه تیده رێک بۆ فیربوونی هه موو زانسته کانی تر.

دەروازەى سێهەم لەبەرکردنى قورئان

١٨ - عن ابن عباس (رضي الله عنه) عن النبي (ﷺ) قال ((ان الذي ليس في حوفه شيء من القرآن كالبيت الخرب)) (رواه احمد والحاكم والترمذي وصححه)
واته: بێگومان ئەو کەسەى شتێک لە قورئان لەدەلیدا نییه وەکو
حابوویەکی روخاو وایه.

لەبەرکردنى ئەندازەیهك لە قورئان بۆ ئەنجامدانی نوێژ فەرزی عەینە
لەسەر هەموو موسڵمانێك، چونکە هەرشتێك بێتە هۆی تەواوکردنى واجیێك
نەوێش واجیه (مالایتم الواجب الا به فهو واجب) بەلام ئەم فەرمودەیه باس
لەزیاتر لەو دەکات وەهانی موسڵمانان دەدات بۆ ئەوێ تا دەتوانن زۆرتر
لە قورئان لەبەریکەن کەواتە ئەو سوننەتێکی مۆتەکەدە. زانیان راجیابوازن
لەسەر ئەوێ کامیان باشرە، خۆیندنی قورئان لە (مصحف) دا یان خۆیندنی لەبەر،
هەندێك لە زانیان دەڵێن: لێرەدا مەبەست لە جووری خۆیندنه کەدا لەوێه کەنا یا
کامیان خشوعی زیاتر دەست دەکەوێت، لەخۆیندن لەناو (مصحف) دا وەبە
سەیرکردنی پەرەکانی قورئان یان لەبەردا، هەر کامیان خشوعی زیاتر تیا بوو
نەوێیان باشرە، جا ئەگەر هەردووکیان وەکو یەک بوون ئەوا خۆیندن
لەناو (مصحف) دا باشرە.

١٩ - عن ابي هريرة (رضي الله عنه) قال: بعث رسول الله (ﷺ) بعثاً وهم ذو عدد فاستقراهم، فقرأه كل رجل منهم ما معه من القرآن فأتى على رجل من احدتهم سناً فقال (مامعك يا فلان)؟ فقال: معي كذا وكذا وسورة البقرة

قال: (امك سورة البقرة)؟ قال: نعم قال: (اذهب فانت اميرهم) فقال: رجل من اشرفهم والله يارسول الله ﷺ ما معني ان اتعلم سورة البقرة الا خشية ان لا اقوم بها فقال رسول الله ﷺ: تعلموا القرآن فاقروا واقرئوا فان مثل القرآن لمن تعلمه فقرأه وقام به كمثل جراب محشو مسكاً يفوح برائحته كل مكان ومثل من تعلمه فتركه وهو في جوفه كمثل جراب وكىء على مسك. (رواه النسائي وابن ماجه وابن حبان والترمذي وصحاحه)

واته: له نهي هورهيره وه ﷺ) فهرمودی: پیغمبري خوا ﷺ) كومه ليكي نارد وه كو نوينه رايه تي كه له ژماره يه ك پيگهاتبون، قوراني بي خویندنه وه، هه پياويك چهندي له قورئان لايو ده بخويندنه وه له دواي هه موويان پياويك هات له هه موويان گه غجر بوو، فهرمودی: (چيت لايه نهی فلان؟) وتی: نه وهنده و نه وهنده له گهل سوره تي (البقرة) پیغمبري ﷺ) فهرمودی: سوره تي (البقرة) ت له لايه يان له بهره؟ وتی: به لي، فهرمودی: پرؤ تو پيشه وایان به. پياويك كه كه سايه تيه كي بهرزي هه بوو وتی: به خوا نهی پیغمبري خوا هيچ شتيك بهري لي نه گرم له له بهر كردني سوره تي (البقرة) تنها ترس نه بيت له وهی كه نه توانم بي ههستم، پیغمبري خوا ﷺ) فهرمودی: قورئان فيربن وه بيخويندنه وه وه به خه ليكي بخويندنه وه، چونكه غوونه ي قورئان بو كه سيك فيري بيت، له بهري بكات و بيخويتنه وه و كاري بي بكات وه كو غوونه ي جهوالتيك (جراب) ه تا پر بيت له بوني خوشي مسك كه به بوني خوشي هه موو شويك پر بكات، وه غوونه ي نه وهی كه قورئان فير ده بيت و پان ده داته وه وه كو غوونه ي جهوالتيك وايه كه ناختر ابيت به مسك. بهوشيويه خواي گه وره كه سانتيك بهرز ده كاته وه كه زانان وه ريزيان ده دات به سر كه ساني تردا له ژياني دونيادا وه پاداشتي رويي زور گه وره تره، وه له بهر كردني قورئان يه كيكه

له‌بەلگه سه‌ره‌کیه‌کانی زانستی که‌سیک وه‌پاشان رێزدار کردنی و وه‌رگرتنی
بلدی بالا.

نهم فهرموده‌یه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که ناییت مروّفی موسلمان خو‌ی
لابدات له له‌به‌ر کردنی ئایه‌تیک یان سوره‌تیک گوا‌یا له‌ترسی نه‌وه‌ی که‌ناتوانیت
بی هه‌ستیت و کاری پی بکات، به‌لکو پیوسته چهندی له توانادا هه‌یه له‌به‌ری
بکات، چونکه قورنانی پیرۆز فهرمود به‌ره‌که‌ته له ناخی باوه‌رداردا وه‌هه‌ر ناخ و دل
و ده‌رونیک بیه‌ش بیت لی وه‌کو مالیکێ روخار و که‌لاوه وایه. جا نه‌گه‌ر
نه‌و که‌سه‌ی له‌به‌ری ده‌کات پی هه‌ستیت و بتواتی هه‌موو واجبه‌کانی به‌جی
به‌نییت گ‌رنگ نه‌وه‌یه که که‌سیکی بو‌خ‌خ‌وش و تام شیرین ده‌رده‌جیت. که‌واته
قورنان له‌به‌ر کردنه‌که‌ی پیوه‌ی ده‌ریکه‌ویت یان نا واته که‌سانی تر سوودی لی
وه‌ریگ‌رن یان نا گ‌رنگ نه‌وه‌یه نه‌و شه‌ره‌فه‌ی به‌رده‌که‌ویت.

۲۰ - عن سهل بن سعد (رضی الله عنه) قال: اتت ان النبي (ﷺ): امرأة
فقال: انها وهبت نفسها لله ولرسوله، فقال: مالي في النساء من حاجة، فقال
رجل زوجنيها قال: اعطيها ثوباً، قال: لا اجد، قال: اعطيها ولو خاتماً من حديد
فاعتل ذلك، فقال: مامعك من القرآن؟ قال: كذا وكذا، قال: قد زوجتك بما
معك من القرآن. (متفق عليه)

واته: له سه‌هلی کو‌ری سه‌عه‌وه (ﷺ) فهرمو‌ی: ئافه‌ره‌تیک هاته لای
یتغهمبهر (ﷺ) ووتی: من خوّم به‌خشیوه به‌خوار یتغهمبهره‌که‌ی. یتغهمبهر (ﷺ)
فهرمو‌ی: پیوستیم به ژن نییه. پیاوێک ووتی: بیکه‌ن به‌هاوسه‌ری من،
یتغهمبهر (ﷺ) فهرمو‌ی: کراسیکی پی به‌خشه، ووتی: نیمه، فهرمو‌ی: بیده‌ری
نه‌گه‌ر مستیله‌یه‌کی ناسنیش بیت، نه‌وه‌شی نه‌بوو، یتغهمبهر فهرمو‌ی: له‌قورنان

چهندت له بهره؟ ووتی: نه وەندە و نه وەندە، فهرمووی: نه وە مارەم کرد به وەی که له بهرته له قورئان.

نەم فهرموودهیه سوننه تی کهمی مارەیی پشان دەدات له سه ره تایی رۆژی ئیسلامی زیڕیندا، سه ره تا به کراسیک دهستی بێ کرد پشان به شتیکی بهرجهسته نه گهرچی موسیله یه کی ئاسنیش بیت پشان سیته میان نه وە ی له بهری بوو له قورئان، واته مارەیه که ی نهو قورئانه ی له بهریه تی فیری بکات.

۲۱- عن عمر بن الخطاب (رضی الله عنه) ان النبي (ﷺ) قال: ان الله يرفع بهذا الكتاب اقواماً ويضع به آخرين. (رواه مسلم) واته: بیگومان خوای گه و ره بهم قورئانه هه ندیک نه ته و هه رز ده کاته و هه هه ندیکی تریش داده به زینیت.

ئه وانه ی که خوا به رزی کرد نه و هه بهم قورئانه ئه وانه بوون که فیری بوون و له بهریان کردو و خه لکیان فیڕ کرد و هه خویشان کاریان بێ کرد، به لام ئه وانه ی که دایه زانندن بهو قورئانه ئه وانه بوون و نه وانه که بی با و هه رن و ئینکاری ده که ن و بی ریزی ده نوین به رام بهر به قورئانه که هه لگه رانی قورئانه که. هه و ره ها نه و هه شی لی ده خویندری ته و هه که هه ر له ناو موسلمانیشدا که سیک که زیاتر له خزمه ت قورئاندا بیت و کاری بێ بکات و هه زانسته قورئانییه کانی زیاتر لا بیت نهو شایه نی پشه وایه تییه.

هه و ره ک و له فهرمووده که ی پشه و تر دا ده رکه مۆت که پشه م بهر (ﷺ) که سیک کرد هه پشه و او نه میری نهو موسولمانانه ی که نار دنی بۆ کاریک که له هه موویان گه نج تر بوو، له بهر نه وە ی له هه موویان زیاتر قورئانی له بهر بوو.

وه پشه م بهری خوا (ﷺ) له جهنگی نو حوددا شه هیده کانی دوو دوو نه خسته گۆڕیکه و هه په سیاری ده کرد: کامیان قورئانی زیاتر له بهره نه و هه یانی

بش ده خست، نه مهش نیشانه ی نه وه یه که سیك كه زیاتر له خزمهت قورئاندا یه
بویسته ریز و حورمه تی زیاتر لی بگری و شایسته ی پیشه وای زیاتره.

۲۲- عن عبدالله بن مسعود (رضی الله عنه) عن النبي (ﷺ) قال: بنسما لاحدکم
ان يقول نسيت آية کیت و کیت بل هو نسي استذكروا القرآن فلهو أشد تقصياً
من صدور الرجال من النعم. (رواه الشيخان و الترمذي)

واته: خراپزین شتیک بۆ یه کیک له ئیوه نه وه یه که بلت نایه تی نه وه م
له بیر چۆته وه. به لکو له بیرى براوته وه یادی قورئان زۆر بکه نه وه چونکه له دلی
ساواندا زۆر به توندی هه ل دیت زیاتر له (النعم). له بهر نه وه ی له یه که چون هه یه
هه ندی جار له قورئانی سپرۆزدا یان جیاوازیان هه ندیک جار قورئان له بیر
ده چیته وه نه گهر بهرده وام ده وری نه کریته وه، له بهر نه وه پیشه مبه ر (ﷺ) فه رمان
ده کات به ده ور کردنه وه ی قورئان بۆ نه وه ی له بیر نه چیته وه.

نه وه ناماژه یه بۆ که راهه تی له بیر چونه وه به وه ی پشت گوی خست و
کار نه کردن به نایه ته کان په نا به خوا که نه وه به کاری خراپ ده درته قه لثم خوی
گه و ره ده فره موی ((مَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكاً وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ أَعْمَى* قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيراً* قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ
آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى)). (طه/۱۲۴-۱۲۵)

واته: هه رکه س رو وه بگریت له بهرنامه و یادی من و پشتی تی بکات
بی گومان بۆ نه و جو ره که سانه ژیا نیکی ترش و تال و ناخوش پیش دیت،
له رۆزی قیامه تیشدا به کویری حه شری ده که ی.

نه و جو ره که سه ده لیت نه ی په ره دگار بۆ به کویری حه شرت کردم
خۆمن کاتی خۆی چا و ساغ و بی نا بووم له وه لامدا خوا ده فره موی تۆ ئابه و
شیوه یه بوی (کویر بوی له ناستی) نایه ت و به لگه کانی ئیمه دا کاتیک پست

يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ﴿٦﴾ (الأعلى ٦-٧)

شاراوہو نہین.

بر او ۵.

أُنذِيكُمْ. (سورة الشورى/ ٣٠)

واته: هەر به‌لاو نه‌هامه‌تیه‌کتان به‌سەر هاتییت ئەوه دەرەنجامی ئەو کار و کردەوانه‌یه که به‌ئارەزووی خۆتان دەتان کرد، پێشه‌وايه‌تی و سه‌رۆکایه‌تی و به‌پرستی هەرچنده له بازنه‌یه‌کی بچوکدا بیت نه‌گەر ته‌نانه‌ت به‌رامبه‌ر به ده‌کەس و که‌متریش بیت پێسته دادپه‌روه‌رانه مامه‌لیان له‌گه‌لدا بکریت خو نه‌گەر وانه‌بوو ئەوا کۆت و به‌ندی ده‌ست و پنی له‌پروژی دوایدا چاوه‌ڕێ ده‌کریت وه‌سزاو نازاری دۆزه‌خ تۆله‌ی ده‌ییت، ده‌باره‌ی له‌بیر چونه‌وه‌ش یان له‌بیر بردنه‌وه وه‌پشت تی کردن که‌فه‌رموده‌که ناماژه‌ی پێکردوه زیاتر مه‌به‌ست کارپێنه‌کردن و فه‌رامۆش کردنی قورنانه، به‌لام له‌بیر چونه‌وه‌ی نایه‌ته له‌به‌ر کراوه‌کان ده‌گونجی مه‌به‌ستی فه‌رموده‌که ئەوه‌ش بگێڕێته‌وه خواش زاناته‌ره، سزای له‌بیر چونه‌وه‌ش له‌پروژی دوایدا هه‌روه‌ک فه‌رموده‌که ناماژه‌ی پێکردوه بریتیه له‌که‌م ئەندام بوون به‌وه‌ی که ده‌ستی بریت که‌وه‌کو که‌م و کورتی رانستی وایه له‌ئه‌نجامی له‌بیر چونه‌وه له‌دنیا‌دا چونکه زۆریه‌ی سزاکان که‌دیاری کراون له‌په‌گه‌زی ئەو کاره‌ن که ئەنجام دراوه.

٢٤- عن انس بن مالك (رضي الله عنه) عن النبي (ﷺ) قال: ((عرضت عليّ ذنوب امتي فلم أر ذنباً أعظم من سورة من القرآن أو آية أوتيتها رجل ثم نسيتها)) (رواه الترمذی و ابوداؤد).

واته: پێغه‌مبه‌ر فه‌رموویه‌تی (ﷺ) گونا‌هه‌کانی نومه‌ته‌که‌م پێش چاوم خرا هیچ گونا‌هیکم له‌گونا‌هی له‌بیر چونه‌وه‌ی سوره‌تیک له‌ قورئان یان نایه‌تیک له‌قورئان که‌که‌سیک فی‌ری بووه یان کاری پێ کردوه گه‌وره‌تر نه‌بینی. له‌بیر چونه‌وه‌ی ئەو شتانه‌ی که سه‌به‌رده‌کرین چه‌ند هۆکاریکی هه‌یه له‌وانه:

لأنها ساعة مشهودة والدعاء فيها مستجاب وقال اخي يعقوب لنبه (سوف استغفر لكم ربي) يقول حتى تأتي ليلة الجمعة فان لم تستطع فقم في وسطها فان لم تستطع فقم في اولها فصل ربع ركعات تقراء في الاولي بفتحة الكتاب وسورة يس وفي الركعة الثانية بفتحة الكتاب وحم الدخان وفي الركعة الثالثة بفتحة الكتاب والم تنزيل المسجدة وفي الركعة الرابعة بفتحة الكتاب وتبارك المفصل، فاذا فرغت من أتشهد فاحمد الله واحسن الثناء على الله وصلّ عليّ واحسن وعلى سائر النبيين واستغفر للمؤمنين والمؤمنات واخوانك الذين سبقوك بالايمان ثم قل في آخر ذلك : اللهم ارحمني بترك المعاصي ابدأ ما ابقيتني وارحمي ان اتكلف مالا يعني وأرزقني حسن النظر فيما يرضيك عني . اللهم بديع السموات والارض ذا الجلال والاکرام والعزة التي لاترام اسألك يا الله يارحمن بجلالك ونور وجهك ان تنور بكتابك بصري وان تطلق به لساني وان تفرّج به عن قلبي وان تشرح به صدري وان تعمل به بدني فانه لايعينني على الحق غيرك ولا يؤتبه الا انت ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم يا ابا الحسن تفعل ذلك ثلاث جمع او خمساً او سبعاً تحاب باذن الله والذي بعثني بالحق ما اخطأ مؤمناً قط) قال ابن عباس فوالله ما لبث على الا خمساً او سبعاً حتى جاء رسول الله (ﷺ) في ذلك المجلس فقال يا رسول الله والله اني كنت في ما خلا لاأخذ الا أربع آيات او نحوهن فاذا قرأتهن على نفسي تفلتن وانا أتعلم اليوم اربعين آية او نحوها فاذا قرأتها علي نفسي فكأنما كتاب الله بين عيني ولقد كنت اسمع الحديث فاذا رددته تفلت وانا اليوم اسمع الاحاديث فاذا تحدثت بها لم اخرم منها حرفاً . فقال له رسول الله (ﷺ): (مؤمن ورب الكعبة يا ابا الحسن) رواه الحاكم والطبراني واه: لهثين عه باسوه (ﷺ) ده فمرويت له كاتيكدا لاى يتغمبه رى خوا (ﷺ) دانشتبوين على كورى نه بى تاليب (ﷺ) هاته لاى وتى: داىكم باوكم به قوربانان بن قورنان له سنگم ده جيته دهر وه

توانام به سهریدانییه (واته زوو له بیرم ده چټه وه) پیغمبری خوا (ﷺ) فهرمووی: نهی نه بوخه سهر، چهند وشه یکته فیر بکهم خوا ده یکاته سوود بو تو، وه هر که سی فیر بکهیت سوودی بی ده گه یه نیت، وه نه وهی فیری بویت و له بهرت کرد له سنگت دا ده میتته وه؟ وتی: به لئی نهی پیغمبری خوا فیرم بکه فهرمووی: نه گهر شهوی ههینی بوو توانیت سی یه کی کوتایی شه و ههسته چونکه کاتیکه نزا تیایدا وهرده گیریت. یه عقربی براشم به کوره کانی فهرموو (سوف استغفر لکم ربي) پاشان داوای لی خوشبونتان بو ده کهم لای خوا، فهرمووی که شهوی ههینی هات نه گهر نه توانی نیوهی شه و ههسته خو نه گهر نه توانی نهوا سهره تای شه و ههسته و چوار رکات نویت بکه له:

رکاتی یه کهم: سوره تی فاتحه + سوره تی یاسین.

رکاتی دووهم: سوره تی فاتحه + سوره تی دخان.

رکاتی سییه م: سوره تی فاتحه + سوره تی سجده.

رکاتی چواره م: سوره تی فاتحه + سوره تی تبارک.

که له ته حیات خویندن تهواو بویت، سوپاس و ستایشی باشی خوابکه و صلوات بده له سهر من و تهواوی پیغمبران، داوای لی خوشبون بو باوه پردارانی نافرته و پیاو و نهوانه پیش تو به باوه ره وه کۆچی دوايان کردوه. پاشان بلی: خوابه، پهروه ره وردگارا ره حم پیکه به وهی واز له گونا هکان به ینم هه تا له ژياندا مام وه ره حم پیکه به وهی که ته کلیم بکریتم به شتیک که په یوه ست نه وه نهوهم بی به خشه که چاویم له شتیکه وه بیت که ره زامه ندی تزی تیا به ده ست به ینم.

خوايه! ئەي بەدى ھىنەرو جوانكارى ئاسمانەكان و زەوى، خواھنى گەورەي و ريزو عيزەتيك كه نابەزيتريت ، داوات لى دەكەم يا الله يا رحمان بەگەورەيت و نوورى رپوت كه چاوه كانم روناك بكەيتەوه بە قورئانەكەت، وه رماڤى پى پاك بكەيتەوه وه دەروو لە دلم بكەيتەوه، سنگم فراوان بكه و لاشەمى پى كارا بكه. ھىچ كەسكى تر جگه له تۆ ھاوکارم ناييت لەسەر راستى، وه كەسيش نايەخشى جگه له تۆ، ھىچ تواناوھيتريك نى يە جگه لای خوا بالادەست و گە ورە.

ئەي ئەباحسن سى ھەينى يان پىنج يان ھەوت ھەينى ئەوه دوبارە دەكەيتەوه، وەلام دەدریتەوه بەپشتیوانى خوا، سویند بەو زاتەي منى بەحق رەوانە کردوو ھەرگیز باوەردار ھەلە ناکات.

(واتە ئەگەر باوەرداربيت دەگاتە ئەنجام). ئىبن عباس وتى: سویند بەخوا على پىنج يان ھەوت ھەينى بەسەرا تینەپەرى كەگەراپەوه لای پيغمبەر بۆھمان كۆر وتى: ئەي پيغمبەرى خوا پىشتر چوار ئايەت يان ھىندەي ئەوهم دەخويندەوه يان لەبەر دەکرد كوتوپر لە بىرم دەچوو ھە بەلام ئەمرو چل ئايەت لەبەردەكەم و لەبەر دەخويندەوه وەكو ئەو ھى قورئانى پىرۆز لەبەر چاوم بيت، وەكاتى گويم لەفەرموودەيك دەگرت كەدەمويست بيلیمەوه لەبىرم نەدەما، بەلام ئەمرو كەگوئ لەفەرموودەيك دەگرم، كاتيك دەمەوى بيلیمەوه پيتكى ليتاپەرتیم.

پيغمبەر (ﷺ) فەرمووى: سویند بەخواي كەعبە باوەردارىت ئەي ئەباحسن ئەو ھى فەرمودەكە داواي دەكات زالبونە بەسەر لەبىرچونەو ھاو پشت بەستن بەخواو نزاو پارانەو ھە كەخوا دامەزراو راو ھەستاي بكات كەئەو ھەش لە توانای كەسدا نى يە جگه له الله .

له‌خواره‌وه هه‌ندیک رینمایی پیوست بو باش له‌به‌کردن و

له بېر نه چوونه وه:-

۱- دیاری کردنی باشرین کات بۆ له بهر کردن ئه مهش له که سیگه وه بۆ
یه کینکی تر ده گۆریت به لام به شیوه یه کی گشتی باشرین کات بۆ له بهر کردن
پیش خهوتن به لام و اباشه دوای له خه وه هستان ئه وه ی له پیشدا له بهری کردبوو
بیلته وه بۆ ئه وه ی به جه سه ی کاتیکی تری باش به ره به یانه یان سه ره تای رۆژ یان
ئه و کاتانه ی مڕۆڤه ییادا ئارام و ئاسوده یه .

۲- پیوسته مرؤف هۆکاری گونجاو به کار بهیتیت که یارمه تی ده دات له له بهر کردندا، ههیه سوود له نووسینه وهی ئه وهی دهیه ویت له بهری بکات دهییت پاشان له بهر خۆیه وه دهییته وه، به لام له وکاته دا چاو ده برته شوینی وشه کان لیسه دا ته رکیزی ئه وکسه له چاوه کانیدا یه. که سانیکی تر هه ن بۆله بهر کردن ئه و بابته ی که له بهری ده که ن به دهنگی بهرز دووباره ی ده که نه وه به شیوه یه که خۆی گویتی له دهنگی خۆی بیت یان گوئی بیستی ده بیت له نامیزیکی ته سیجیل یان رادیۆ نهم که سه ش ته رکیزی له سه ر گوئیچه که کانیه تی.

۳- پیوسته مرز و چەند ئایەتیک دیاری بکات دووبارەى بکاتەو
و چەند بارەى بکاتەو تالەبەرى دەکات دواتریش چەند بارەى دەکاتەو
تالەدلیدا بچەسپیت پاشان ماو ماو لە چەند کاتیکى جیاوازدا دووبارەى
دەکاتەو بەشیو دەک زالبیت بەسەر لەبر چوونەویدا.

٤- ههروهه له سهڕ مەزۆف پێریسته ئەو نایەتانهی لەئەلفازدا
لەبە کچوونیان تێدا یە پەيوەستیان بکات بەبەشکی خۆیەوه وە لە گەڵ ئەو شوێنە
کە لە سورەتە کەدان یان لە گەڵ چەند نایەتێکی تردا یان لە گەڵ شوێنی نووسینیان
لە پەڕە کەدا یان لە گەڵ شیوازی دەربڕینیدا تاکو جایی بکاتەوه لە نایەتەکانی تری

هاوشیوهی کەلهیه کچوونیان تیا دایه نهوهش بۆ نهوهیه له میشکیدا نایه ته کان هه رید که بهینی شوین و سورهت و نهو په ریه یی که تیایدا نووسراوه جیا بکاته وه.

٥- تیگه یشتنی ماناو ته فسیرو هو ی دابه زینی نایهت و سوره ته کان هاو کارینکی باشن بۆ له بهر کردن.

٦- هه ر که سیك بهرنامه ریژی بکات بۆ له بهر کردنی قورئانی پیرۆز کاتی گونجاو ده ره خسیتیت بۆ له بهر کردن و دووباره کردنه وه ی، جاله کاتی پشوودا بیت مان له کاتی کاردا بیت.

٧- پیوسته له سه ر گهنج یان می ردمندا ل کئه وه ته مه نه ی خزی به هه ل وه ر بگری ت بۆ له بهر کردنی قورئانی پیرۆز، چونکه زیاتر و باشتر زه مینه ی سازه وه ناماده گی باشری هیه بۆ له بهر کردن له که سیکی به ته مه ن یان بیر، یغه مبه ر (ﷺ) ده فەر موو یت: (اغتنم خمساً قبل خمس: شباك قبل هرمك وصحتك قبل سقمك وفراغك قبل شغلك وحياتك قبل موتك وغناك قبل فقرك) (رواه الحاكم والبيهقي) عن ابن عباس وأحمد و أبو نعيم في الحلية عن عمرو بن ميمون.

واته: پینج شت به هه ل و به غه نیمهت یان به ده سه تکه موت وه ر بگریه پینج به سه ردا هاتنی پینج شتی تر:

أ- گهنجیت پینج پیریت.

ب- له شماغی و ته ندروستیت پینج نه خو شیت.

ت- بی ئیشی و ده ست به تالیت پینج سه ر قالیت.

پ- ژیا نیت پینج مردنت.

ج- ده و له مه ندیت پینج هه ژاریت.

به راستی یغه مبه ری خوا راستی فەر مووه نهو پینج شته ی باسی کردووه ده سه تکه وتی گه وره ن بۆ مرۆفه وه کو مالی سبی وان بۆرۆزی رهش، چونکه به ری

دهروازهی چوارهم

کارکردن به قورنان

٢٦- عن ابي هريرة (رضي الله عنه) عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: ((من قرأ القرآن وعمل بما فيه ألبس والداد تاجاً يوم القيامة ضوءه احسن من ضوء الشمس في بيوت الدنيا لو كانت فيكم فما ظنكم بالذي عمل بهذا)) (رواه ابو داود).

واته: له نه بی هورهیره وه (رضي الله عنه) له یهغهمبهروه وه (صلى الله عليه وسلم) فهرموویه تی: هه رکهس فورنان بخوینیت و کاربکات بهوهی تیایه تی تاجی ریز و گهوره بی ده گریتیه سهری دایک و باوکی له رۆژی دوایدا رووناکیه که ی باشتر و رۆشنتره له تیشک و روناکی خۆر له ماله کانی دنیادا نه گهر تیا تاندا بیت، نه ی گومانان چیه بهو که سهی که خۆی کاری پیده کات.

ناماژه ی فهرمووده که بۆریز و پله و پایه ی قورناخوینه که کاری پیده کات ماداشته که ی ته نه با بخۆی نییه به لکو دایکو باوکیشی ده گریتیه وه نه گهر ساوه دربارین. بۆچی تاج ده خریتیه سه سهری دایکو باوکی قورناخوین و کاربیکاری، له کاتی کدا که نه وان بهو کاره هه لته ستاون به لکو کرپه که یان یان که چه که یان پنی هه ستاوه؟!

وه لاهه که ی نه وه یه که نه وان بوونه هۆی سازکردنی منداله که یان بۆنه و کاره له ربی پهروه ده و فیرکردنی یان له رینگه ی نزا و پارانه وه بۆی یان له بهرنه وه ی باش پیا نکه یاندوه وه له ربی پندانی خواردن و خواردنه وه ی حه لال. یهغهمبهردا (صلى الله عليه وسلم) ده فهرموویت: ((اذا مات الانسان انقطع عمله الا من ثلاث: صدقة جارية، او

علم ينتفع به، او ولد صالح يدعو له)) (عن أبي هريرة رواه البخاري في الأدب و مسلم وابوداود و الترمذي و النسائي). واته: نه گهر مرۆفە مرد کاره کانی لینی ده بچریت و خیری پی ناگات جگه له سی رینگهوه:

١- خیر و سه دهقه به کی بهرده وام.

٢- زانستیک که سوودی لی وه ربگیریت.

٣- مندالیکێ سالتح و چاک نرای بۆ بکات.

مرۆفه مردووه که بۆته هۆی نه نجامدانی نهو سیانه له بهر نهوه پاداشته که ی پیده گات له ژیان و پاش مردنی. لێره دا منداله سالتحه کهش که قورنان ده خوینیت و کاری پیده کات، نهوان هانیان داوه و کارناسیان بۆ کردووه.

٢٧- عن النّوأس بن سمعان (رضی الله عنه) قال سمعت رسول الله (ﷺ) يقول: یؤتی یوم القیامة بالقرآن و اهله الذین کانوا یعملون به فی الدنیا تقدمه سورة البقرة و آل عمران تحاجان عن صاحبهما. (رواه مسلم).

واته: له نه واسی کوری سه معانه وه (رضی الله عنه) ووتی له یتغه بهرم بیست ده یفه رموو: رۆژی دوا یی قورنان و هه لگرانی که کاریان پیکردووه له دنیادا ده هترین سوره تی (البقرة، ال عمران) پشیان ده کهون و نکا بۆ هاوه لکه بیان ده کهن که له بهریان کردوون و کاریان پیکردووه.

نهو سه عیدی خهراس (رضی الله عنه) فهرموویه تی: به کم تیگه یشتن بۆ قورنانی بیرۆز کار پیکردیه تی، چونکه زانست و تیگه یشتن و هه لگواستی تیدا یه وه سه ره تای تیگه یشتیش گوینگرتن و بیننه ههروه ک خوی گه وه ده فهرموویت: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ (٢٧)، واته: له وه دا یادخسته وه هدی بۆ که سینک خاوهن دلنکی زه ندوو بیت بان گوی هه لبخات و به ناگاو هۆشیاریت. وه ده فهرموویت: ﴿الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ

أَحْسَنُهُ ﴿زمر/١٨﴾ واتە: مژدەبەدە بەو بەندانەم کە گۆی لەووتەکان دەگرن و شۆین باشترینیان دەکەون ئەم نایەتە ناماژە بەو دەکات کە خەڵک گۆی لەهەموو ووتەکان بگرن، بەلام دواى باشترینیان بکەون ، قورئانی پیرۆز لە هەمووی باشترینە وەمانای شۆینکەوتنی باشترین ئەوێە کە کۆمەڵێک زانیاری و بابەتی سەر سۆرەتێەر بۆ دڵەکان دەردەکەوت لەمیانەى گۆیگرتن و تیگەبشتن و هەلگواستن، گۆی گرتن لە قورئان وەکو ئەوێ کە یەفەرمەدا (ﷺ) لە جەبرئیلی دەبیست تۆش لەو کاتەدا گۆی بیستی دامەزراندنی ئەو نایەتەنە بیست هەروەک خوای گەرە دەفەرمووێت: ﴿وَإِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ* نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ* عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ﴾ (الشعراء/١٩٢-١٩٤) واتە: ئەو قورئانە لەلایەن پەرورەدگاری جیهانیانەو دەبەزێوێ کە روح الامین هێناویەتی وەدای بەزاندۆتە سەر دلتی تۆ ئەى (محمد) بۆ ئەوێ لەوانەبیست کەهۆشیاری بەخش و راجلە کێەر بیست.

دارمى لە علی یەوێ وەری گرتووە کەفەرموێەتی ئەى زانستخوازن کاربەزانستە کەتان بکەن چونکە زانا ئەو کەسێە کە کار بە زانستە کەى دەکات و زانست و کردەوێ کەى هاوشانی یەکن، وە کەسانێک ئەبن کە زانست وەر ئەگرن بەلام کاری پێ ناکەن باری نەتیان جیاواژە لە باری ناشکریان لەگەڵ خەڵکی دا دادەنیشن وەپۆز بەسەر یە کۆزیدا لێدەدەن بەجۆریک پیاو تورە دەبیست لەهاونشین و هاوڕیکەى کاتێک ئەو بەجیهێلتیت و ڕوو لە کەسێکی تر بکات واتە ئیرەیی لە ئێواناندا دروست دەبیست.

٢٨- عن عبد الله بن عمرو (رضي الله عنه) عن النبي (ﷺ) قال: ((لا حسد الا في اثنتين: رجل آتاه الله القرآن فهو يقوم به آناء الليل وآناء النهار، و رجل آتاه الله مالاً فهو ينفقه آناء الليل و آناء النهار)) متفق عليه .

واته: له عبداللهی بن عه‌مره‌وه له‌یتغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) که فهرموویه‌تی: نیره‌ی دروست نییه جگه له دوو حالت: پیاوړیک یاں که‌سیک قورنان فیر بسووه و له‌بهری کرووه کاری پنده‌کات به‌شهو و به‌رؤژ.

وه که‌سیک خاوه‌ن مال و سامانیک لئی ده‌به‌خشی به‌شهو و به‌رؤژ. ه‌سودی و نیره‌ی خراب و زه‌مکراو نه‌ویه که هیوا خواز بیت نیعمه‌تیک که ه‌دیه نه‌مینی و له‌ناو بچیت. به‌لام ه‌سودی باش نه‌ویه که هیوا بخوازی نه‌وه‌ی ه‌سودی و نیره‌یی پنده‌بریت له‌زانست و مال ده‌ست بخیریت.

ه‌ستانی شه‌وانه بؤ قورنان خویندن و فیربون و له‌بهرکردن تام و چیژی تاییه‌تی خوی ه‌دیه که‌دووره له‌چاوی خه‌لکی، به‌لام به‌رؤژدا بخویریت و کاری پیکریت له‌بهرچاوی خه‌لک به‌گویره‌ی فهرمانی خوا به‌کارکردن وه بؤنه‌وه‌ی بیتنه سهرمه‌شق بؤ که‌سانی تر تاچاوی لی بکیریت و پاداشتی له‌شوینکه‌وته‌یی نه‌وانیش ده‌ست بکه‌ویت.

ر‌چاوکردنی زنجیره‌بندی له‌فهرمووده‌که‌دا گرنگه، ریزو پلوی قورناخوین و کاریک‌کردنی پاشان ریزو پلوی مال به‌خشین. عملی کوری ندبوتالیب (ﷺ) به‌(کمیل)ی فهرموو: زانست و زانیاری باشره له‌مال و سامان. زانست پاریزگاریت لیده‌کات، به‌لام تو پاریزگاری له‌مال و سامان ده‌کدیت. زانست فهرمان‌ره‌وايه، به‌لام مال فهرمانی له‌سهر ده‌کریت. مال لیده‌رکردنی که‌می ده‌کات، به‌لام زانست لییه‌خشین زیادی ده‌کات (که‌مکردنی مال به‌به‌خشین له‌روالته‌دایه که‌خه‌لکی وایده‌بینیت، به‌لام لای خوا زه‌اده‌کات)

یتغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ثم فهرمووده‌پدی به‌فهرمووده‌پدی تر لیکداوه‌ته‌وه که نه‌بی کبشه‌ی نه‌غاری (ﷺ) ر‌پوايه‌تی ده‌کات که‌ده‌فهرموویت: ((مثل هذه الامة مثل اربعة: رجل اتاه الله مالا وعلماً فهو يعمل بعلمه في ماله. ورجل اتاه الله

علما ولم یؤته مالاً فيقول رب لو ان لي مالاً مثل مال فلان لكنت اعمل فيه بمثله فيهما في الاجر سواء (وهذا منه حب لان يكون له مثل ماله فيعمل مايعمل من غير حب زوال النعمة عنه). ورجل آتاه الله مالاً ولم يؤته علماً فهو ينفق في معاصي الله عزوجل: ورجل لم يؤته علماً ولم يؤته مالاً، فيقول: لو ان لي مثل مال فلان لكنت انفقته مثل ما انفق في معاصي، فهما في الوزر سواء)) رواه ابن ماجه والترمذي وقال حسن صحيح.

واته: غمونهی ئەم نەتەووە وەکو غمونهی جوار کەسە: کەسێک خوا زانست و مالتی پێخشیو، کار بەزانستەکە دەکات لە ماله کەیدا، کەسێکی تر خوا زانستی پێخشیو، بەلام مالتی نەداوەتێ دەلێت: خواپە نەگەر وەکو فلانکەس مالت بەمن بپەخشیایە وەکو ئەم دەکرد. ئەوان هەردووکیان لەپاداشتدا یەكسانن (ئەووە حەزیکە لەودا کەئەگەر مالتیکی وەکو مالتی ئەوی تری هەبواپە وەکو ئەو بەکاری دەهێنا پێتەوێ حەز بەتیاچوونی بکات.) ، کەسێکی تر مالت و سامانی هەیە، بەلام زانستی نییە، ماله کە لەسەرپێچی فەرمانی خوادا بەهەدەر دەدات. وەکەسێکی تر نەمال و سامانی هەیە و نەزانستی هەیە، دەلێت: ئەگەر مالت و سامانی فلانکەس دەبوو، وەکو ئەو لەسەرپێچیدا خەرجم دەکرد، ئەوان هەردووکیان لەگوناھو سزادا یەكسانن.

بەلام لەویدا کەناواتە خوازییت مالت و سامانی هەبێت بۆ کاری چاکەو خەزمەتکردن بپەخشییت پێتەوێ ناوات بە لەناوچوونی بخوازییت لەدەستی کەسێکی تردا ئەووە لەخێرو چاکەدا هاوشانی ئەو کەسە. ئەگەر ئەو بەخشش و نیعمەتە ئایینی بوو وەفەرزیش بوو وەکو باوەڕ و نوێژ و زەکات، ئەم کێپەرکیە واجب و پێویستە چونکە ئەگەر وانهکات و ناواتەخواز نەبێت ئەوا لەگوناھدا

دەمییتهوه. کەئەوش قەدەغەکراوه، بەلام ئەگەر ئەو نێعمەتانە لە فەضائیلدا بوو وەکو مال بەخشین لەخێرو چاکەدا ئەو سوننەتە.

٢٩- عن عبد الله بن عمر (رضي الله عنه) عن رسول الله (ﷺ) قال: ((من قرأ القرآن فكأنما استدرجت النوبة بين جنبيه غير انه لا يوحى اليه، ومن قرأ القرآن فرأى أن أحدا اعطي افضل مما اعطي فقد عظم ماصغر الله وصغر ماعظم الله. وليس ينبغي لحامل القرآن ان يسفه فمن يسفه او يغضب فيمن يغضب او يحتد فيمن يحتد ولكن يعفو ويصفح لفضل القرآن)) (رواه الطبري). واتە: هەر کەس قورئان بخوێنێت وەکو ئەو وایە پێغمەبەرایەتی لەنیوان هەردوو لایدا دەست خستێت جگە لەوێ کە وەحی (نیگا)ی بۆ نایەت. وە هەر کەس قورئان بخوێنێت و وابینێت کە کەسێکی تر لەم باشتری پێدراوه، ئەوا بەگەورەیی داناوە شتێک کە خوا بچووکی کردۆتەوه وەبەچووکی داناوە شتێک کە خوا گەورەیی کردووه. بۆ قورئاخوێن نێه کە لەبەرانبەر ناژیریدا ناژیرانە مامەلە بکات یان تورە بێت لە گەڵ کەسێک کە تورە دەبێت یان توندوتیژی بێت وەکو کەسێک کە توندو تیژی بەکار دەهێنێت، بەلکو لیبوردەو بەخشندهو سنگ فراوان دەبێت لەبەر ریزی قورئان. پێغمەبەری خوا نیگای بۆ هاتوووە لەشیوەی دەقیکی دیاریکراودا کە قورئانی پیرۆزه (لفظاً) یش وەکو سنە لەسەر زاری پێغمەبەر (ﷺ).

ئەو کەسە قورئان دەخوێنێت و لەخزمەتی قورئاندا یە ئەو ئەوێ کە خوا بە نیگا (وحی) بۆ پێغمەبەری ناردووه دەستی کەوتوووه. جیاوازی لە گەڵ پێغمەبەردا ئەوێ کە ئەو کەسە وەحی بۆ نایەت. هەر بەوشێوەیە زانیان میراتگری پێغمەبەران کە ئەوان درهەم و دیناریان بەجی نەهێشتوو بەلکو زانست و کارکردن پێی و بلاو کردنەوێ لەناو خەڵکدا بەجی هێشتوو.

بەگەورە زانینى خوای گەورە لەرێنی بەگەورە زانینى قورئانەو دەبێت،
 ھەرکەس خێروچاکەى دەست بکەوێت واتە بەخششی زۆرى خوایى ھەبێت
 بپوێستە سوباسى زۆرى خوای گەورە بکات لەسەر ئەو بەخششە زۆرانە
 و دەدەست بکات بەمنەتبارى بەرامبەر بەخوای گەورە.

عەبدوللای کورێ مەسعود (رحمەتەلەہ) فەرموویەتى: پێوێستە قورئانخوێن بناسرێتەو
 بەشەوانیدا کاتێک خەلکی خەوتوون وە بە رۆژەکانیدا کاتێ خەلکی بەرۆزوو
 نین و خواردن دەخۆن وە بەدل تەنگیدا کاتێک خەلکی دلخۆشن بەدوینا
 وەبەگریانیدا کاتێ خەلکی پێدەکەنن وەبەبێدەنگیا کاتێ خەلکی بەھەموو
 لایە کدا قسە فرێدەدەن وەبەترس و خشوعیدا کاتێک خەلکی فیل دەکەن، وە
 پێوێستە ئارام و نەرم و نیاں بێت وەناپێت وشک و گەمژە و قیژن و دەمپیس و
 جنیوفرۆش و دژبێت.

ھەندێک لەپیاوچاکان و تویانە ھەلگرانی قورئان و قورئانخوێنان لەرۆژی
 دواییدا پرسیاریان ئی دەکریت ھەروەکو یتەغەبەرەن. لەفەرموودە بیروزە کەدا
 ھەرزەیی و تورەیی و توندوتیژی لەقورئانخوێنان قەدەغە کراو، وە فەرمانیان
 پێدراو کەنەرم و نیاں و سنگ فراوان و لێبوردەبن. وەھەروەھا رەوشتی بەرزو
 ناکاری جوان لەخۆیاندا بەدی بەینن ھەربەوشیوہە دایکی باوەرداران
 عائیشە (رحمەتەلەہ) وەسفی یتەغەبەری دەکرد کەپرسیاریان ئی کرد دەربارەى رەوشتی
 یتەغەبەر (رحمەتەلەہ) ئەویش دەیفەرموو: ((کان خلقه القرآن)) واتە: خوورەوشتی
 یتەغەبەر قورئانی بوو. ھەروەک شاعیریش دەلێت:

قورئانیکی زیندوو بوو بەھەلسوکەوت

وێل وگرمابوو ئەوہی شوینی نەکەوت

جا نه گەر یتغەمبەرى خوا (ﷺ) خوورە وشتى قورئانى بىت، قورئان
له ناوماندا ماوه له بهر نه وه یتویسته هەلگرانى قورئان هەلگرى رە وشته کانی
یتغەمبەرىن.

۳۰ — عن علي بن ابي طالب (رضي الله عنه) عن النبي (ﷺ) قال: من قرأ القرآن
واستظهره فأحل حلاله وحرم حرامه أدخله الله به الجنة وشفعه في عشرة من اهل
بيته كلهم له النار. (رواه الترمذي)

واته: هەر کەس قورئان بخوێنی و دەریخات و لێ تێگات هەلالی هەلال
بکات و حەرامەکانی حەرام بکات (واز لە قەدەغە کراوە کانی بهێنیت) خۆی
گەر و نهیخاته بهههشتهوه، و دههیکاته تکاکار بو (۱۰) له که سوکاری
که هه موویان یتویست بووه بچنه ناگره وه.

یتغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموو یەتى وه کو رۆشکردنه وه یەك بو حەلال و
حەرام ((الحلال بين والحرام بين وبينهما امور متشبهات لا يعلمهن كثير من الناس.
فمن اتقى الشبهات فقد استبرأ لعرضه ودينه ومن وقع في الشبهات وقع في الحرام
كراع يرعى حول الحمى يوشك ان يواقع).

واته: حەلال ئاشکرایه و حەرامیش ئاشکرایه وه له نیوانیاندا هەندیک گومان
لێکراو هەن که زۆرێک له خەلکی نایانزانن هەر کەسێک خۆی پارێزێت لێیان
نەوا ئابرو و دینی پاراستوو وه هەر کەس بکەوێتە ناو گومان لێکراوە کانه وه
بیانکات یان بیانخوات نەوا کەوتۆتە ناو قەدەغە کراوە کانه وه که شوانیک وایه
که میگه له کەى له چوار دەوری پاوانیکدا بلە وەرێنێت گومانى نەوهى لێده کریت
که سنوور به زێتی بکەن. بێگومان هه موو باشایەك سنورێک و پاوانیکی خۆی ههیه
سنوور و پاوانی خواش قەدەغە کراوە کانه تی.

به‌ئێ له‌قورئاندا رینگه‌پێدراره‌كان و رینگه‌پێنه‌دراره‌كان واته‌ (حه‌لال و حه‌رام) ناشكراو دیارن، به‌لام نه‌وشانه‌ی گومانیان لێده‌كریت پێوسته‌ به‌پێی فەرمووده‌كه‌ مامه‌لیان له‌گه‌لدا بكریت له‌ترسی نه‌وه‌ی نه‌بادا مروۆفی مسوولمان بکه‌وێته‌ ناو قه‌ده‌غه‌كراوه‌كانه‌وه‌ هه‌ر كه‌سێك وایكرد خوای گه‌وره‌ ده‌یخاته‌ به‌هه‌شته‌وه‌و رینگه‌ی پێده‌دات تكا بۆ (۱۰) له‌كه‌سوکاری بكات، شه‌فاعه‌ت و تكاكردن له‌قورئان و سوونه‌تدا چه‌سپاوه‌، نه‌و كه‌سه‌ی قورئان بخوێنیت و كاری پێكات فەرمانه‌كانی به‌جێ به‌یئت و قه‌ده‌غه‌كراوه‌كانی وازلی به‌یئت نه‌وه‌ ده‌توانیت شه‌فاعه‌ت و تكا بۆ كه‌سانی تر بكات به‌هۆی ریزو پله‌وپایه‌ی لای خوای گه‌وره‌ وه‌ یه‌ كه‌م كه‌سانێك كه‌تکایان بۆ ده‌كات دایك و باوكیه‌تی، چونكه‌ نه‌وان هۆكاری سه‌ره‌کی نه‌و كاره‌بوون نه‌گه‌ر چی خۆیان قورئان خوێن نه‌بووبن، بێگومان نه‌و شه‌فاعه‌ت و تكا كردنه‌ش دواي رینگه‌ پێدانی خوای گه‌وره‌ ده‌یئت بۆ كه‌سێ كه‌ خۆی بیه‌وی وه‌له‌ كه‌سێ كه‌ خۆی بیه‌وی وه‌ شه‌فاعه‌ت بۆ كه‌سێ نیه‌ كه‌ باوه‌ری به‌خوا و پێغه‌مبه‌ر نه‌بی شه‌فاعه‌ت كردنی منداڵ بۆ دایك و باوك یان به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ له‌ قورئانی بیرۆزدا چه‌سپاوه‌ هه‌روه‌ك خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی سه‌باره‌ت به‌ دوعا كردنی منداڵ بۆ دایك و باوك ﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ﴾ (ابراهیم/ ۴۰) واته‌: په‌روه‌ردگارا له‌خۆم و دایك و باوكم و ئیمانداران خوشبه‌ له‌وڕۆژه‌دا كه‌لێرسینه‌وه‌ به‌راپاده‌ییت وه‌ ده‌رباره‌ی نژای باوك بۆ منداڵه‌كانی ده‌فه‌رموویت ﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ﴾ (ابراهیم/ ۴۰) واته‌: په‌روه‌ردگارا خۆم و نه‌وه‌كانم بگێره‌ له‌و كه‌سانه‌ی كه‌ نه‌نجامده‌ری نوێژبین به‌چاكی، په‌روه‌ردگارا دوعا و نزام گیرابكه‌. شه‌فاعه‌ت و تكا مالی پێغه‌مبه‌ران و نێرداره‌كان و قورئان و پۆزو و كرده‌وه‌ چاكه‌كان و به‌نده‌ی چاك و ئه‌ولیائی به‌ته‌قواو له‌خواترسه‌.

له‌فه‌رموود، که زیاده‌یه‌کی تیا‌دایه له‌شه‌فاعه‌ت و ت‌کای که‌سی‌ک بۆ‌دایک و باو‌کی پاش ئه‌وان، بۆ‌خ‌زمانی تر که‌شایسته‌ی چوونه دۆ‌زه‌خ بوون، نه‌وه‌ش فه‌زل و ڕێ‌زی خوا‌یه ده‌یدات به‌که‌سی‌ک که‌خۆ‌ی بیه‌و‌یت له‌پادا‌شتی خو‌یندنی قور‌ئان و به‌هه‌ند‌گرتنی و کار‌پێ‌کردنی له‌ژیا‌نی دونا‌دا. پادا‌شتی چاک لای خوا‌یه.

هه‌روه‌ک پیا‌و‌چاک ت‌کاده‌که‌ن بۆ‌دایک و باو‌کیان و خ‌زمه‌ ن‌زیکه‌کانیان، هه‌روه‌ها شه‌فاعه‌ت بۆ ئه‌وانه ده‌که‌ن که‌فێ‌رخ‌واز بوون یا‌ن ما‌مۆ‌ستایان بوون، یا‌ن که‌سی‌ک که‌خۆ‌شی وی‌سترون یا‌ن خ‌ز‌شیا‌ن وی‌سترون له‌به‌رخ‌وا.

٣٩- عن ابي شريح الخزازي قال: قال رسول الله (ﷺ): ان هذا القرآن سبب طرفه بيد الله وطرفه بايدكم فتمسكوا به فانكم لن تضلوا ولن تهلكوا بعده ابداً. (اخرجہ ابن ابی شیبہ)

واته: بێ‌گومان ئه‌و قور‌ئانه هۆ‌کار‌نیکه، لایه‌کی به‌ده‌ستی خوا‌وه‌یه، لایه‌که‌ی تری به‌ده‌ستی ئی‌وه‌یه، ده‌ستی پێ‌وه‌ب‌گرن هه‌ر‌گیز گو‌مر‌ا نا‌بن و پاش ئه‌وه هه‌ر‌گیز تیا‌نا‌چن.

خوای گه‌وره قور‌ئانی دا‌به‌زا‌ند‌ووه بۆ ڕێ‌توما‌یی مرۆ‌فه‌کان، قور‌ئان وته‌ی خوا‌یه فه‌رمو‌ویه‌تی و به‌رده‌وام ده‌یفه‌رمو‌یت، لایه‌کی به‌ده‌ستی خوا‌وه‌یه لایه‌که‌ی تری که‌بریتیه له‌ (م‌صح‌ف) په‌را‌وی قور‌ئان له‌نا‌و ده‌ستی ئێ‌مه‌دا‌یه، گو‌ری‌سی پته‌وی خوا‌یه له‌ نیا‌ن ئێ‌مه وخوا‌دا‌یه. هه‌یج ش‌تێ‌کی خ‌راپ و نا‌به‌جێ‌ی تیا‌دانی‌یه خوای گه‌وره پا‌را‌ست‌رویه‌تی له‌هه‌موو لا‌دان و گۆ‌زا‌نێ‌ک ۞ انا نحن نزلنا الذکر وانا له‌ لحاف‌ظون ۞ واته: به‌را‌ستی هه‌ر‌ئێ‌مه قور‌ئا‌نمان دا‌به‌زا‌ند‌ووه و هه‌ر‌ئێ‌مه‌ش پا‌رێ‌ز‌گا‌ری لێ‌ده‌که‌ین.

نەگەر گەرفتەکان زۆر بوون و رینگەکان تیکەل بەیە کتر بوون و خەلکی بوون بە کۆمەڵی جیا جیا، کێ زیاتر دەست بە قورئانەوه دەگرت ئەوه سەر بەرز و سەرفرازە.

۳۲- عن ابي هريرة (رضي الله عنه) ان رسول الله (ﷺ) قال: ان هذا القرآن على خمسة اوجه، حلال وحرام ومحكم ومتشابه وأمثال، فاعملوا بالحلال واجتنبوا الحرام واتبعوا المحكم وامنوا بالمتشابه واعتبروا بالامثال. (رواه البيهقي)

واتە: ئەم قورئانە لە سەر پێنج روو دەدوێت: حەلال و حەرام و مەحکەم) واتە دەلالەتە کەمی روژن و روونە) و لیکچوو، چەند بۆ چوونێک هەڵدەگرت و پەند و چیرۆکە. کار بە حەلال و رینگە پێدراوەکان بکەن دوور بکەونەوه لە حەرام و قەدەغە کراوەکان، شوێن مەحکەمەکان بکەون و باوەر بە (متشابه) بهێتن و پەند لە چیرۆک و بەسەر هاتەکان وەر بگرن.

حەلال و رینگە پێدراوەکان لە قورئاندا دیار و ئاشکران خوای گەورە فەرمووین: ﴿وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ﴾ (الاعراف/ ۱۵۷) واتە: چاک و پاک و باشەکانیان بۆ حەلال دەکات و پێس و خراپەکانیان لە سەر قەدەغە و حەرام دەکات. ﴿أَحِلُّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ﴾ (البقرة/ ۱۸۷) واتە: شەوانی رەمەزان و روژوو گرتن رینگەتان پێدراوە بچەنەلای خێزانە کانتان.

وە قەدەغە کراوەکان ئاشکران کەشتە پێس و ناکار و شتە پێس و ناشیرینەکان. خوای گەورە دەفەرمووێت: ﴿فَاجْتَنِبُوا الرُّجْسَ مِنَ الْأَرْثِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾ (الحج/ ۳۰) واتە: دوور بکەونەوه لە پێسی بتهکان و لە ووتەی درۆ و هەلبەسراو. لە نایەتێکی تردا دەفەرمووێت: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنَازِيرِ وَمَا أَهْلُ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا

ذَكِّتُمْ وَمَا دُبِحَ عَلَى التُّصْبِ وَأَنْ تَسْتَقِيمُوا ﴿۱۰۰﴾ (المائدة/ ۳) واته: له سهرتان قه دهغه کراوه گوشتی مرداره وه بوو، خوین و گوشتی بهراز ونه وهی بوجگه له خوا کراوه (قوربانی) و خنکینراو ونه وهش به نازارو لیدان مردار بوته وه، نه وانهش که درنده په لاماری دابن و لئی خوار دین مه گهر فریای چه قو که وتبن. وه گوشتی نه و نازه لانهش که له شوینانه دا سرده برین که هاناو هاواری بو غهیری خوا تیا داده بریت. وه له سهرتان حرام و قه دهغه کراوه که داوای چاره نووستان بکه نه بهوئی (ازلام) وه وه کو نه و شتانهی له ریگهی هلدانی زارو فالگرتنه وه و بورجه کان و قاوه گرتنه وه..... هتد.

(محکم) بریتیه له وهی حو که که ی چه سپا وه و بنه مایه کی یاسایی جینگیر و چه سپا و ده دات وه کو ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيْنِ﴾ (النساء/ ۱۱) واته: خوا ریتو مایتان ده کات و فدرمانتان پیده کات دهر باره ی نه وه کانتان له بواری میرا گرتندا بوهر نیرینه یه که به شی دوو مینه هیه. وه ده فدرموویت: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا﴾ (المائدة/ ۳۸) واته: پیای دزو نافرتهی دز ده ستیان بیرن له وتولهی کاری نار وه ایاندا که دزیسه. نه و دوو نایه ته غورونه ی نه و نایه تانه که به مه حکم ناوده برین و فدرمووده که ده فدرموویت شوینی بکه ون و جی به جی بکه ن.

(متشابه) بریتیه له و نایه تانهی که مانا که ی بو زوریک له خه لکی زور روشن نیه وه کو نه و پتانهی که له سهرته ی هندی که له سورته کاند ها تو وه بو غورونه ((الم، ص، المص، هتد)) یان هاوشیوه ی نه وانه وردتر وه کو ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ (طه/ ۵) واته: خوای میهره بان به سهر ته ختی فدرمانه وایی خوینه وه وه ستاوه. وه ستان روشنه، به لام دهر باره ی وه ستانی خوا له سهر عهرش نازانین و ناتوانین به هیچ بارنگدا بیجویتین. له بهرنه وه

یەغەمبەر (ﷺ) فەرمانمان پێدەدات کەبیر لەدروستکراوه‌کانی خوا بکەینه‌وه نەك لەزاتی خوا، چونکە ناتوانین مافی خۆی بدەین.

سەرەرای ئەوەی کەزۆرێک لەو ئایەتانه‌ی کەموتەشاییهن بۆئەوانە‌ی کەقولبۆونه‌تەوه لەزانست و زانیاریدا یان لەکاتی‌کدا نارۆشن، بەلام لەکات و ساتی تردا رۆشن دەبنەوه و دەبنە محکەم پێوستە مرۆفی باوەردار باوەری پێیان هەبێت و بێ زانست دەم لەماناکەیان نەکویت.

ئموونه‌کانی ناو قورئان زۆرن و بۆپەند وەرگرته‌ له‌رووداو و بەسەرهای نه‌تەوه‌کانی پیش خۆمان، پێوستە سوودیان لێوهر‌ب‌گ‌رین و ئیجابیاته‌کان له‌ژایانی رۆژانه‌دا جی‌ به‌جی‌ بکەین و له‌ سلییاته‌کان خۆمان بپارێزین. هه‌ندێک له‌و ئایه‌تانه له‌شتی زۆر ووردو هه‌ستیار دوواون وه‌کو ئایه‌تی ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِنْهُ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (البقرة/ ۲۶۱) واتە: ئموونه‌ی ئەوانە‌ی له‌پێناوی خوادا مال و سامانیان ده‌به‌خشن وه‌کو ئموونه‌ی تۆزێک وایه‌ کەب‌رویت و حه‌وت گۆلی گرتبێت له‌هر گۆلی‌کدا سەد ده‌نکی تێدا‌بێت، خواش بۆ هه‌رکەس بیه‌وێت پاداشتی چه‌ند‌باره ده‌کاته‌وه.

بێگومان خوای گه‌وره‌ چاکه‌کان چه‌ند به‌رامبه‌ر ده‌کات، هه‌رچاکه‌یه‌ک به‌ (۱۰) چاکه‌ تا (۷۰۰) چاکه‌ به‌رامبه‌ر و‌زیا‌د ده‌کات وه‌کو ئه‌و ده‌نکه‌ گه‌غە‌ی ده‌رویت و حه‌وت گۆله‌ گه‌م ده‌رویت و له‌هر گۆلی‌کدا (۱۰۰) ده‌نکه‌ گه‌غە‌ی تێدا‌بێت. ئەوه به‌راستی پەند و نامۆزگاری گه‌وره‌ی تێدا‌یه‌.

۳۳- سنل عبدالله بن ابی اوفی: اوصی النبی (ﷺ) قال: لا. قلت کیف کتب علی الناس الوصیة امرؤا بها ولم یوصی؟ قال: اوصی بکتاب الله عز وجل.
(رواه الجماعة الا ابوداود)

واته: پرسیار له عهبدوللای کوری ئەبی ئەوفا کرا: ئایا ینعممبهرد وەسیهتی کردوو، ووتی: نهخیر، وۆتم چۆن پتۆستی کردوو لهسەر خهلتکی و خۆی نایکات؟! ووتی: وەسیهتی به کتابة کهی خوا کرد که قورئانه.

بینگومان وەسیهتی ینعممبهرد بۆ ئومهته کهی کهشۆین قورئان بکهون له دواى خۆی، باشترین وەسیهته، چونکه قورئان وەسیهت و ئامۆزگاری خوا و ینعممبهردی تیا دا کۆبۆتهوه. ههروهک خواى گهوره دهفهرمووت: ﴿أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (العنکبوت/ ۵۱) واته: ئایا بهس نییه بۆیان ئیمه قورئانغان دابه زاندوو بهۆت و بهسهریاندا دهخوێنرێتهوه، بینگومان ئاله و قورئانه دا رهحمهت و یادهوهی ناشکرا ههیه بۆ ئەو کهسانه ی ئیمان دههێن.

وەسیهته کانی ینعممبهرد (ﷺ) بریتییه له فهرموده و سوننهته کانی کههاوه له بهرێزه کانی (ﷺ) بۆ ئیمه یان گواستۆتهوه. سهبارهت بهوهی کههاوه له بهرێزه کهه پرسیا ری دهبارهی نووسینی وەسیهت کرد، ئەوهیه که خواى گهوره دهفهرمووت: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ﴾ (البقرة/ ۱۸۰) واته: پتۆست کراوه لهسه رتان کاتێک یه کێکیان نزیکى مهرگ بووه وه و ماڵ و سامان و داراییه کی هه بوو باوهسیهت بکات که هه ندیکى بدریت به دایک و باوکی و خزمانی به شیوهیه کی باش و جوان.

ینعممبهردی سهرداریش (ﷺ) فرمان ده دات ئەگەر که سیک فهرزێک یان مافی که سیکى لاهو که پتۆست بوو وەسیهتی بۆ بکات باوهسیهتنامهیهک بنووسیت و دواى نهخات، چونکه مردن کتوپر دیت و هه زۆر نزیکه له مه موو که سیکه وه.

٣٤- عن جابر بن عبد الله (رضي الله عنه) قال: خطبنا رسول الله (ﷺ) فحمد الله واثنى عليه بما هو اهله ثم قال: ((اما بعد فان أصدق الحديث كتاب الله وان افضل الهدي هدي محمد وشر الامور محدثاتها وكل بدعة ضلالة)) ثم يرفع صوته وتحمر وجنتاه ويشند غضبه اذا ذكر الساعة كأنه منذر جيش قال ثم يقول: ((اتاكم الساعة. بعثت انا والساعة هكذا- واثار باصبعيه السبابة والوسطى- صبحتكم الساعة ومستمكم. من ترك مالا فلاهله ومن ترك ديناً او ضياعاً فالئى وعلي)) (رواه الامام احمد) .

واته: له جابری کوری عەبدوللأوه وتوویەتی: یەغەمبەری خوا (ﷺ) وتاری بۆداین، سوپاس و ستایشی زۆری خوای کرد که شایسته‌یه‌تی پاشان فەرمووی: راستترین ووتە پەرتوو کەه‌ی خوایه، باشترین ریتومایی ریتومایی موحەممەدە (ﷺ)، خراپترینی کارەکان داهینراوەکانن (بدعە) ن لەئایندا، وه هەموو داهینراویک لەو جۆرە گومراییه. دواتر دەنگی بەرز کردووه چاوه‌کانی سوور هەلگەران و تورەییەکی زیادی کرد که باسی رۆژی دواپی کرد وه کو نه‌وه‌ی راپیگه‌یه‌نیت که سوپایه‌ک له‌هیرشدايه بۆسه‌رمان. پاشان فەرمووی: قیامەت هاته لاتان، من نێردراوم و له‌گەڵ قیامەتدا ئاواين، ئاماژە‌ی به‌هەردوو پەنجە‌ی ناوه‌راست و شایه‌توومانی کرد. قیامەت به‌یانی و ئیواره‌ دیتە لاتان هەركەس مال و سامانیکی به‌جی هیشت بۆ خزماني، وه‌هەركەس قەرزیك یان ونکراویکی جیه‌نشت بۆمن و له‌سه‌رمن.

له‌ بنچینه‌ سه‌ره‌کیه‌کانی باوه‌ر بریتییه له‌ باوه‌ر به‌کتیبه‌کی خوا، که‌راستترین و دروستترین که‌لامه. هەركەس گومانی له‌وه‌دا هەبیت یان به‌رنامه‌یه‌کی تر و پەرتووکیکی تر هەلگیریت و باوه‌ری واییت له‌قورئان پڕۆزترو به‌رێزتره‌ نه‌وه بێ باوه‌ره به‌قورئان و له‌ریزی مۆلتمانان ده‌چیته‌ ده‌ره‌وه.

(بدعة) بریتییە لەمەھر داهێنراویك كە دژایەتی قورئان و سوننەت یان یەكێك لەبەنەما سەرەکیەكانیان بکات. ئاینی پیرۆزی ئیسلام هاتووە بۆ بەرژەووەندی مرۆڤە یەكێك لەمقاصیدی شەریعەت بریتییە لە (حفظ النفس) کاتێك جگەرە کێشان داهێنراو و زیان بەتەندرووستی مرۆڤ دەگەیەنێت ئەو بەیدعەیەکی خراپە و دەدریتەو بەرووی ئەو کەسە دایهێناو و ئیسلام قەدەغەی دەکات چەندین غوونەیی تر هەیە کەخۆنەری بەرێز خۆی دەتوانێت وردبیتەو. وەغوونەیی (سنة الحسنه) بریتییە لە بەکارهێنانی بلندگۆ بۆ بانگدان، بلندگۆ لەسەردەمی پێغەمبەردا نەبوو، بەلام داهێنانی کاریکی باش و ئیجابییە. پێوەر بۆ جیاکردنەوی ییدعەیی چاک لە خراپ ئەوێ کە هەرکار و گوفتاریك بوو مایەیی خراپەکاری و دووبەرەکی و ناارامی ئەو بەیدعەیەکی خراپ دادەنرێت، پێچەوانە کە یە باشە.

٣٥- عن علي بن أبي طالب (عليه السلام) قال سمعت رسول الله (ﷺ) يقول: الا انها ستكون فتنة، فقلت ما المخرج منها يا رسول الله (ﷺ) قال: كتاب الله فيه نيا ما قبلكم وخبر ما بعدكم وحكم ما بينكم هو الفصل ليس باهزل، من تركه من جبار قصمه الله ومن ابتغى الهدى في غيره أضله الله وهو حبل الله المتين وهو الذكر الحكيم وهو الصراط المستقيم هو الذي لا تزيغ به الالهواء ولا تلبس به الا لسنة ولا يشبع منه العلماء ولا يخلق على كثرة الرد ولا تنقضي عجائبه. هو الذي لم تنته الجن إذا سمعته حتى قالوا إنا سمعنا قرآنًا عجباً يهدي الى الرشd. من قال به ومن عمل به أجر و من حكم به عدل و من دعا اليه هدى الى صراط مستقيم واته: له على كوری ئەبی طالیهو دەتێ گۆیم لە پێغەمبەر بوو فەرمووی: ناگادار بن فیتەو ناژاوێهێک بەرپا دەبێت، وێ: چۆن لێی دەرباز بێن ئەی پێغەمبەری خوا؟ فەرمووی کتیبە کە ی خوا هەوالتی پێش ئێو و دوا ئێو و

فهرمان ره‌وای نیوانتانی تیدایه، واته: قورئان جیا که‌روه‌یه گالته‌جاری نیه هه‌رکه‌سی وازی لی بینی له زۆرداری دا خوا پستی ده‌شکینی و هه‌رکه‌سی رینمایی له غیری قورئانه‌وه وهرگیری گومرا ده‌بی. وه قورئان په‌تی خوایی په‌وه، وه یاد و زیریکی خوای په‌روه‌ردگاره وه نه‌وه رییازی راست و دروسته، وه هه‌ر نه‌وه ناره‌زووه‌کان به‌ره‌و چاکی ناراسته ده‌کات و لایان نادات وه زمانه‌کانی لییان تیکه‌ل نابی وه زانایان لینی تیر نابن وه له زۆر دوباره خوینده‌وه و کردنه‌وه‌ی بتراری دروست نابی وه بابه‌ته ناوازه‌کانیان کۆتای یان نایه‌ت، وه هه‌ر قورئانه‌که جن واته (په‌ریه‌کان) کاتی بیستیان هیچیان بو نه‌کرا جگه له‌وه‌ی که وتیان ئیمه قورئانی‌کمان گوی لی بووه رینمای نه‌کا بو رینی راست. هه‌رکه‌سی به قورئان قسه بکات راست ده‌کات وه هه‌رکه‌س کاری پی بکات پاداشت ده‌دریته‌وه، وه هه‌رکه‌س فهرمان ره‌وای پینکات دادپه‌روه‌ر ده‌بیته وه هه‌رکه‌س بانگه‌وازی بو بکات یان بوی بانگ بکریته نه‌وه به‌ره‌و ریگه‌ی راست هه‌نگاوی ناوه یان بانگ ده‌کات.

نهم فهرموده‌یه گشتگیره بو سیفته‌کانی قورئانی پرۆز، فهرموده‌یه‌کی زۆر که‌وره‌یه پینوسته قول بینه‌وه تیایدا وه‌لامی شیفا به‌خشه بو ده‌رجوون و رزگار بوون له فیتنه‌و نازاوه‌کان له‌هه‌رکات و شوینیکدا به‌رپابیت که بریتیه له‌گه‌رانه‌وه بو لای قورئانه‌که‌ی خوای گه‌وره، چونکه له قورئانی پرۆزدا:

﴿ هوال و به‌سه‌ره‌اتی نه‌ته‌وه‌کانی پیش ئیمه‌ی تیدایه، وه‌نه‌وه‌ی روشن کردۆته‌وه که‌نه‌وانه‌ی شوین رییازی خوای گه‌وره که‌وتبن سه‌رفرازو ئاسوده‌بون و به‌لام نه‌وانه‌ی پشتیان تی کرد به‌دبه‌خت و زیان مه‌ند بوون. ﴾

✽ هەروەها هەوالتی پاش خۆمانی تێدا یە له هەوالەکانی رۆژی دوا یی هاتی
:بەزینەو هی عیسی کۆری مەریەم (ع) وەجگە لەوانە چەندین زانیاری تر
کە کەسانێک هەن زانان پێیان وەکەسانێکی تریش نەزانن پێیان.

✽ وەحوکمی نیوانغان کەبەریتیە لەئەحکامەکانی قیصاص و تۆلەسەندنەو و
باری کەستی و ئال و گۆری کڕین و فروشتن لەنیوان تاکەکان و کۆمەڵدا
لەبارەکانی هەرزانی و گرانی و خوشی و ناخوشی و ناشتی و جەنگدا هەموو
ئەو باسانە لەقورئاندا هاتوو.

✽ قورئان بە ((فصل)) وەسف دەکەیت کەجیا کەرەوویە لەنیوان راستی و
ناراستی ئەحکامەکانی قەتین و بنەما ئوسولەکانی سابت و جیگیر و رۆشن.
✽ قورئان گالته جاری تیانیه هەمووی جدیه و هیچ ئایەتیکی تیانیه
گالته نامیزیت. بابەت و باسەکانی حەلال یان حەرام یان مو حکەم یان مو تەشابه
یان بەسەر هات و رۆودار و غوونەن.

✽ هەرکەس پشی تی بکات لەدەسە لاتداریدا بەهزی لووتبەرز ی و
زۆرداریەو خوا پشی دەشکینیت، قورئان فەرمان دەکات بە دادپەروری و
چاکەکاری دادگەری بنچینە مانەو هی دەسەلات و بەردەوامیەتی. هەرکەس
وازی لێهێنا لەدەسە لاتداران خوا سزای دەدات و کەگرتی بەرینادات.

✽ هەرکەس بیەوێت رێنمایی لەرێگە و رێباز و پەيامێکی تر دەست
بکەوێت گومرا و سەرلی شیواو دەبێت، چونکە یاسا و رێبازێک نییه کەمرۆف
داینا بێت رێنمایی و هیدایەتی تێدا بێت. هەرکەس سەر بەرز ی دەوێت
لەقورئاندا یە، هەرکەس لایدا خوا رسوای دنیا و دوا رۆژی دەکات.

❖ قورئان گوریس و پەتی پتەوی خوایه، لایەکی لە دەستی خوایه و لاکی تری لە دەستی ئێمە دایه، هەر کەس دەستی پتەو بگرت ئەوا دەستی گرتوو بە حەبلی پتەو و گوریسی ئەستور و بەهێزەو کە هەر گێز نابچرێت.

❖ قورئان زیکر و یادی خوایه. هەر کەس بیهوێت لە یادی خوادا بژی باشترین زیکر و یادی خوا لە قورئاندا یه. قورئان رێبازی راست و دروسته، هەر کەس لە سەری بپروات لەوانه نایێت کە غەزەب لێگیرا و گوێمان.

❖ هەوا و ئارەزووه کان ناتوانن لە مانای راستە قینهی خۆی لایە دەن هەر کەس هەوا و ئارەزووی خۆی بە کار بهێتێت لە تەفسیر و لێکدانە و هیدا زۆری پێناچێت کە خوا فیلە کە ی ناشرکا دەکات و رسوا دەبێت، چونکە خوا پەیمانێ پاراستی داوه ﴿إِنَّا نَحْنُ الذَّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ (الحجر / ٩).

❖ قورئان بە زمانێکی پاراو هاتۆته خوارهو، کەس ناتوانێت پێتکی لێ زیاد یان کەم بکات.

❖ زانایان هەر گێز لێ تێر نابن، چونکە چاوگ و سەرچاوهی هەموو زانسته شەرعیە کان و بواره کانی تری ژیا نه.

❖ لە زۆر دووباره کردنهوێ بێزاری دروست نایێت، هەر چهنده خوێندنهوێ دووباره بکریتهو جار لە دوا ی جار چێژی زیاتر ده به خشی و مانای تازه و چه مەک و تیگە یشتی نوێ دەدات.

❖ نهێنی و عەجائیه کانی کۆتاییان نایهت، ئەوێ لە دوا ی کۆچی پێغمهبر (ﷺ) ده رکەوتوو زۆر زیاتره لەوێ لە ژیا نیدا ده رکەوتبوو، وه نهو ههش که له داهاتوودا ده رده کهوێت زۆر زیاتره لەوێ له مەو پێش.

❖ کاتێک جن گوێیان لە قورئانی پیرۆز بوو، هیچیان بۆ نه مایه وه جگه له ته سلیم بوون و موسولمان بوون، بێگومان قورئانی پیرۆز بۆ هەموو مەرو فایه تی

وجیهانی (جن) پەریش ھاتووہ. کاتیک قورئانیک رینموی وھیدایەت بیت بۆ جن، زیاتر و لەپیشتر ھیدایەتە بۆ مەرۆڤ.

﴿ ھەرکەس بە قورئان قسە بکات راستبۆزە و راستگۆیە، چونکە قورئان جگە لە راستی ھیچی تری تێدانییە.﴾

﴿ ھەرکەس کاری پینکات پاداشتی خۆی وەر دەگریت، کارپنکردنی و ھەنگاوان لەژێر رۆشنایی ئایەتەکانی خوا ی گەورە پاداشتی چەند بارە دەکاتوہ، پاداشتی چاکەیک بە دەھێ و زیاترە.﴾

﴿ حوکم کردن و جی یەجی کردن عەدل و دادپەرورە فەراھەم دیتیت جائو فەرمانرەوایەتیە لە گەڵ خۆی بیت یان خێزانی یان کۆمەلگای یان وەکو فەرمانرەوایەک.﴾

﴿ ھەرکەس بانگەوازی بۆ بکات رینگای راستی گرتۆتەبەر قورئان چەرا و رۆشنایی بانگەوازانە و رینگای راست و دروستی خواناسانە.﴾

بە راستی و بێگومان فەرموودە کە وردترین و گشتگیرترین و جوانترین وەسفی قورئانی کردوہ، چونکە پیغەمبەری سەرور (ﷺ) ((جوامع الکلم)) ی لایەو لەھەوا و ئارەزوو وە قسە ناکات بە لکو وەحی و نیگای خوا ی بۆ ھاتووہ.

٣٦- عن أبي سعيد الخدري (رضي الله عنه) قال: أن رسول الله (ﷺ) عام تبوك خطب الناس مسند ظهره الى نخلة فقال: ((ألا أخبركم بخير الناس وشر الناس؟ ان خير الناس رجل عمل في سبيل الله على ظهر فرسه أو على ظهر بعيره أو على قدمه حتى ياتي الموت وأن من شر الناس رجلاً فاجراً يقرأ كتاب الله لا يرعوي الى شيء منه)) (رواه احمد والنسائي والحاكم وصححه).

واتە: لە ئەبى سەعیدى خودریسەو (رضي الله عنه) وتی: پیغەمبەر (ﷺ) لەسالى تەبوکدا پشتی دابوو بە دارخورمابەکو ووتاری دەدا فەرمووی: ھەواتی باشترین

کەس و خراپترین کەستان پێی رابگەیهنم؟ باشترین خەڵکی کەسێکە (پیاوێکە) لە پێتاوی خوادا کار دەکات لە سەر پستی مایه کە یان و شترە کە یان لە سەر بێه کانی خۆی تا مردن و دوا هەناسەی ژبانی وە خراپترینی خەڵکی کەسێکە خراپە کارە، قورئانی پیرۆز دەخوینێتەو بەلام ئاوپر بۆ هیچی ناداتەو.

کارکردن بۆ بەرزکردنەوێ نالای پیرۆزی ئیسلام وشە پیرۆزی (لا اله الا الله محمد رسول الله) و بانگەوازکردن بۆ جی بە جی کردنی ئە حکامە کانی قورئان و ناشنا کردنی مەرفە کانی بە جوانییە کانی ئیسلام لە بەرزترین و گەورەترین کارە کانی مەرفە، ئەو هەش بەردەوامی پێویستە. هەر کەس و ابکات تادە گاتەو بە خوای پەرور دگار باشترینی مەرفە کانی بە پێی فەرموودە کە ی پێغەمبەر (ﷺ) بەلام ئەو کەسە کە قورئان دەخوینێت و کاری پێناکات و بە پێچەوانە ی ناراستەو نامۆزگاریە کانی دەجولێتەو ئەو خراپترینی مەرفە کانی. خوای گەورە دە فەرموێت: ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ ثَقُلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (البقرة/ ٤٤) واتە: ئایا ئێوە فەرمان بە خەڵکی دە کەن بە چاکە و خۆتان لە بیر دە چیتەو لە کاتی کەدا ئێوە قورئان دەخوین ئەو بۆچی ژیر و هوشیار نابن.

هەندێک لە زانیان و توویانە: ئەو کەسە کە قورئان دەخوینێت زۆر جار بە خۆی نازانێت نەفرین لە خۆی دە کات دە لێت: ﴿أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ (الهود/ ١٨). واتە: بە راستی نەفرینی خوا لە ستمکارانە، لە هەمان کاتدا خۆی ستم لە خۆی دە کات یان ستم لە خەڵکی تر دە کات. ﴿لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (ال عمران/ ٦١) ناگادارین بە راستی نەفرینی خوا لە درۆزنانە، خۆیشی بە کێکە لەوان. واتە خۆی درۆ دە کات.

ئەبو سەلیمانی دارنی دەلیت: (زبانیە) واتە ئەو فریشتانەی تاوانکاران بەرەو دۆزەخ دەبن، خێراتر و کاراتر لە فریدانی هەلگرانی قورئان و قورئانخوینان کەسەرێچی خوا دەکەن بۆ ناو ناگر وەک لە فریدانی بێهەرستان بۆ ناو ناگر.

هەندیک لە پیشیان و توویانە: بەندە هەیه کە دەستە کات بەخویندنی سورەتێکی قورئان لە و کاتەوه فریشتەکان داوای ڕەحمەتی بۆ دەکەن تا تەواو دەبێت. بەندەیهکی تر کە دەستە کات بەخویندنی سورەتێکی قورئان فریشتەکان لە و کاتەوه فریشتەکان نەفرینی لێ دەکەن تا تەواو دەبێت. وتیان چۆن شتی وەها دەبێت؟! پێشینەکان وتیان: ئەگەر حەلالی حەلال کرد و حەرامی حەرام کرد ئەوا فریشتەکان دروودی لەسەر دەدەن، ئەگەر بە پێچەوانەوه بوو نەفرینی لێ دەکەن.

ئێن ماحە فەرموودەیهکی جندب دەگیرێتەوه کە فەرموویەتی: ئێمە هاوێلانێ یهعهبه (ﷺ) عیلم و ئیمانمان هێنا پێش قورئان کەسانیک پەیدا دەبن قورئان هەڵدەگرن پێش ئیمان و باوەڕ، پێش کانی وەر دەگرن و سنورەکانی دەبەزێن و مافی نادەنی دەلێن: قورئانمان خویند کێ لە ئێمە قورئان خوین ترە، بۆینە زانا کێ لە ئێمە زانترە. ئەوێ حالیانە، ئەوانە خراپترینی ئەم نەتەوین. قەتادە دەلیت: ئەوێ قورئان دەخوینێت یان پێی زیاد دەکات یان پێی کەم دەکات ﴿وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ (الاسراء/ ٨٢)، واتە: ئێمە لە قورئان نایەت و سورەتانی کە دادەبەزێن کە بێتە شیفای و چارەسەر بۆ نەخۆشیە دەروونی و جەستەییەکان، هەر وەها ڕەحمەتیش بۆ باوەڕداران، بەلام بێباوەڕ و ستمکاران هیچ زیاد ناکەن جگە لە خەسارە قەندی.

۳۷- عن أبي سعيد الخدري (رضي الله عنه) عن النبي (ﷺ) قال: يخرج فيكم قوم تحقرون صلاحكم مع صلاحهم وصيامكم مع صيامهم وعملكم مع عملهم ويقرأون القرآن لا يجاوز حناجرهم. يمرقون من الدين كما يمرق السهم من الرمية ينظر في النصل فلا يرى شيئاً وينظر في القدح فلا يرى شيئاً وينظر في الريش فلا يرى شيئاً ويتمارى من الفوق. (رواه الأربعة)

واته: لەناو ئێوه دا کۆمەل و کەسانێک پەیدادەبن، ئێوه نوێژەکانی خۆتان بەکەم دەزانن بە بەراوورد بە نوێژی ئەوان وە رۆژوووە کانتان بە بەراوورد بە رۆژوووە کانیان، وە کار و کردەووە کانتان بە بەراوورد بە کار و کردەووە کانیان، ئەوانە قورئان دەخوێنن بەلام لە قورگیان ناچێتە خوار و واتە تەنها سەرزارەکی قورئان دەخوێنن و ئیمانیا ن پێی نیسە ئەوەیان لە ئاین قبۆلە کە بەحەز و ئارەزووە کانیان بخوات و لەئاین دەردەچن بەخێرای دەرجوونی تیر لەکەوان، سەیری تیر یا ن شمشیر دەکات هیچی تیانابینیت، سەیری پەرداخ دەکات یا ن کوپ (لەو دەجیت پێغەمبەر ﷺ) مەبەستی ئەوانە بیت کە سەیری قاو دەکەن یا ن قاو دەگرێنەو) بەلام هیچی تیانابین، لەبەلندێوە دەمەدەمە و جەدەل دەکات.

موسليم و ئەبوداود و نيسانی بەجۆریکی تر رپوايەتی ئەو فەرموودە یەیان کردووە: ((يأتي في آخر الزمان قوم حدثاء الاسنان سفهاء الاحلام يقولون من خير قول البرية يمرقون من الاسلام كما يمرق السهم من الرمية لا يجاوز ايمانهم حناجرهم فاين لقيتموهم فاقتلوهم، فان قتلتم اجر لمن قتلهم يوم القيامة)) ئەم فەرموودە یە ئاماژە بە ترسانکی و زیانی ئەو کەسانە دەکات کە بەناوی ئاینەووە سێحەر و جادوو دەکەن و فالتجێتی دەکەن و دەستی خەلکی دەبرن، ئەو کارە بە جەریمە و تاوان دەدرێتە قەلەم (لە یاسای سزادانی عێراقیشدا هاتووە ئەگەر

كهسيك ادعاى ئهوه بكات كهده توانيت چاره سهري نه خۆشيه كانى خهلك بكات به ناوى ئهوهى كه گوايه قسه له گهل جن ده كات و ژوورى تايهتي بۆ داناوه بهلام له ژيره وه كارى نابهجى ده كات، ئهوه سزاي تايهتي بۆ دانراوه.

ئهم فهرمودهيه به سه ر رۆژه لاتنسه كانيشدا ده چه سبى كه رسته و نوو سراوى ههنگويناوى ده ده ن به گونى خه لكيدا، بهلام مهبه ستيان ليدانى ناين و ناشرينكر ديه تي. ههروه ها كه سانيك كه بروبواوه رى گهنده ل و خراپيان هيناوه ته ناو مسولتمانان به مهبه ستى تيكدانى بروبواوه رى مسولتمانان به تايه تي لاوان. خۆيان و اييشان ده ده ن كه زانا و ليه اتوون و خاوه ن فكر و رۆشنيارين.

مه عازى كورى جه به ل ده فهرمويت: ئاژاوه و فيتنيه كه به دواتانه وهيه كه مان و سامان تيايدا زۆر ده بيت، قورنان تيايدا ده كريتسه وه تا ئه و راده يه ي كه باوه ردارو و دوو روو (منافق) و زن و پياو گه وه و بچووك، كۆيله و ئازاد وه ريده گرن و له وانه يه يه كى بليت: ئه وه چيه خه لكى شوينم ناكه ون خۆمن قورنان ده خوينم ئه وانه شوينم ناكه ون تا بيدعه يه ك دانه هينم جگه له قورنان، وريابن له و داهيتراوانه كه گومرايه. وه ئاگادارتان ده كه مه وه له لادانى زانا و داناكان، چونكه جار ههيه شه يتان ووتهى گومرايى له سه ر زارى حه كيمي ك ده رده بريت وه هه نديك جاريش ووشه ي راستى له ده مى دوو روويه ك ده رده چيت. وتيان ره جه ت لى بيت ئيمه بزائين له سه ر زارى حه كيم وحق له سه ر زارى موئافيق و دوو روو ده رده بريرت؟ ووتى: به لى، له ووته كانى حه كيم ئه وانه وازليهيته كه وه كو ورتنه وايه و گالته ناميز و روخيته ر و دوو ره قورنانه، بهلام له بيرت نه چيت هه ركات حق درايه وه به گوينا وه ريده گريت، چونكه حق و راستى نور و روناكى تايه تي ههيه.

۳۸- عن عبد الله بن عمرو (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (ﷺ): أكثر منافقي هذه الامة قراؤها. (رواه احمد والبيهقي وابن عدی وطبرانی) واته: زورینه دی دورووہ کانی نهم ندموہیہ قورناخوینہ کانیہ تی.

خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الذِّكْرِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ (النساء/۱۴۵) واته: دوورووه کان له چینی هه ره خواره وهی دۆزه خن. نفاق و دوورووی بریتیه له شار دنه وهی کوفر و بیاهری و دهر خستنی ئیمان و باهر. له سه رده می پیغه مبهردا (ﷺ) سه ریه لدا. خوای گهوره ئایه تی رۆشنی له باره یه وه دابه زاندووه دهر باره ی سیفاته کانیا ن دهفهرموویت: ﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالٍ يُرَآؤُنَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (النساء/۱۴۷) واته: نه گهر هه ستان بۆ نوێز به ته مه تی هه لده ستن، رپایی لای خه لکی ده که ن، که مه یل نه بیته یادی خوا نا که ن. پیغه مبه ر دهفهرموویت: ((ایه المنافق ثلاث: اذا حدث کذب واذا وعد اخلف واذا اوعن خان)) (رواه البخاري ومسلم والترمذي والنسائي عن انس بن مالك) واته: نیشانه کانی دووروو سیانه: نه گهر قسه ی کرد درۆ ده کات، نه گهر په یمانیدا ده یشکینیت، نه گهر نه مانه تی لادانرا خیانه تی لیده کات. دوورووه کان لیزان و زورزانن به لام بیاههر و فیلبازن. زۆریک له وانه قورئان ده خوینن به لام گالته به نه حکامه کانی ده که ن چ به کار یان به گوftar.

عبدالوللای کوری مسعود وتوویہ تی: قورنان دابزیوہ بز کارینکردن بہ لام
خویندنی کراوہ بہ کار، یہ کیٰ لہ نیوہ قورنان دہ خوینت لہ فاتحہ وہ تا کوتای
پیتکی لیٰ ناہرینت بہ لام هیچ کاری بیٰ ناکات.

عومه ری کوری خه تاب ده فره مویت: نه گهر زانا تان بینی حمزی له دوو نیا بوو نهوا گومان له دینه که ی بکه ن، چونکه هه موو که سیک بو خوشه ویسته که ی ملکه چ ده بیت.

حه سه نی به سری وتوو یه تی: سزای زانا یان مردنی دل یانه، مردنی دل یاش داوا کردنی دنیا به به کاری رۆژی دوا یی.

٣٩ - قال (ﷺ): من قرأ القرآن عند ظالم ليرفع منه لعن بكل حرف عشر لعنات. (رواه البخاري في التاريخ الكبير بسند صالح).

واته: هه رکه س قور ئان بخوینیت لای سته مکارێک بو ئه وه ی له پله و پایه ی بهرز بکاته وه یان سته میکی بو په رده پۆش بکات بو هه موو پیتیک ده نه فرینی لی ده کریت.

سوفیانی سه وری وتوو یه تی: له دۆزه خدا دۆلێکی تایبه ت هه یه بو ئه و قور ئان بخوینانه ی ده چنه ده رگا و باره گای ده سه لاتداران و پاشایان. حه زیفه ی یه مانی ده لیت: ناگادار بن و وریای هه لۆیسته کانی فیتنه و ئاژاو ه بن. وتیان ئه وه چیه ی؟ وتی: ده رگا و باره گای ئه میره کانه، یه کیك له ئیوه ده چیته لای ده سه لاتدار و ئه میرێک، درۆکانی به راست له قه لهم ده دات، وه هه ندیک وه سفی ده کات که وانییه.

مه که حولی دیمه شقی ده لیت: هه رکه س قور ئان فیربیت و شاره زای ئاین بیت پاشان هاوه لیتی ده سه لاتداری کرد وه کو ته مه لوق و مه رای کردن به هیوای ده ستخستنی به رزه وه ندییه که له لای، خۆی خستۆته ده ربایه که له ناگری دۆزه خ به نه ندازه ی هه نگاوه کانی. وه زانا یانی سه رده می ئیمه خراپۆن له زانا یانی به نی ئیسرا ئیل، چونکه رۆخسه ت ورپێدر اوه کان و ئه وه ی له گه ل حمزی ده سه لاتدارانه باس ده که ن بۆیان. نه گهر ئه رکه کانیان بیر بێنا یه نه وه نهوا له ناگر

رِزْگاریان ده کردن. نه‌وا نه‌یاندِه‌هیشت بچنه لایان نه‌وَرَش ده‌بووَه مایه‌ی رِزْگاریان لای خوا.

فەزەل و گەورەیی خویندەنەوی قورئان و ەھایە کە بە ھەموو پیتیک دە چاکە بۆ
خاوەنە کەسی دەنووسرێت. لە بەرامبەریشدا ھەر کەس قورئان بخوینێت بۆ
بەرزکردنەوی شان و شکۆی دەسەلاتدار و سەمکارتیک بە ھەموو پیتیک دە
لە غەنتی لەسەرە. و ھەر کەس گالتە بە حوروماتی خوا بکات و سنورەکانی
بە زینیت ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ﴾ (البقرة: ۱۷۴) واتە: ئەوانە ی نیگای خوا
دەشارنەو ە کە لە کتیبەکانیدا دایە زاندوو ە بەو شاردنەو ە نرخیکی کە
دەستدەخەن ئەوانە تەنھا ناگر دەخۆن. ئەبی دەرداء و توو یەتی: دەترسم لەلادانی
زانایە ک یان دەمەدەمی دووروویە ک بەقورئان. قورئان حەق ە و راستییە، نور و
روناکی لە گەڵدا یە. ھەر کەسی بۆ نیاز نەبێت لە دنیا ئەوا دنیای نیە.

دەر وازە ی پێنجەم شیواز و نادابی خۆیندەوێ قورئان

خوای گەوره فەرموویەتی: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (النمل/٩٨) واتە: ئەگەر قورئانت خۆیندەوێ بەنا بگرە بەخوای لەشەیتانی نەفرین لێکراو و ڕەجەمکراو. هەروەها دەفەرموویت: ﴿وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً﴾ (المزمل/٤) واتە: دەوری قورئان بکەرەوێ بەوردی و لەسەر خوێ. لەبەر ئەوە پێویستە گەرنگی بە چاک خۆیندەوێ و شیوازی گونجاو و ئاوازی گونجاو و شایستە بدریت لەدەور کردنەوێ و خۆیندەوێ قورئانی پێڕۆژدا. هەرکەس رێز دابنێت بۆ درووشم و پەیامی خوا ئەوا نیشانەی پارێزگاری و لەخوا ترسانی دلەکانە.

• ٤ - عن علي بن ابي طالب (عليه السلام) قال: قال رسول الله (ﷺ): ان افواهكم طرق القرآن فطيبوها بالسواك. (رواه البزار بسند جيد) واتە: دەمتان رینگا و شۆینی دەربرینی ئایەتەکانی قورئانە، پاک و بۆنخۆشی بکەن بەسیواک.

سیواک کردن پاککەرەوێ دەم و بەدەستەتەری ڕەزامەندی خواوە. هەرکەس رێز لەقورئان بگرت بە پاککردنەوێ دەمی ئەوا رێزی لە درووشم و پەیامی خوا گرتووە. لەبەر ئەوە دەستتۆژ شۆرین بۆ خۆیندەنی قورئان کارێکی باش و سوننەتە. لەگەڵ ئەوەدا دەگێڕدرێتەوێ کە پێغەمبەر (ﷺ) لەهەموو حالێکدا قورئانی خۆیندووە مەگەر لەشی گران بووبێت. ئەو بەلگەی ئەوێە کە دروستە قورئان بخوینرێت بێ دەستتۆژ، بەلام بە دەستتۆژەوێ باشرە.

دهست لیسانی (مصحف) پەرتووکی قورئان بەدەستوێژ و لەسەر پاکی جی بەجی کردنی وردی نایەتی ﴿لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾ (الواقعة/ ۷۹) تەنها کەسانێکی بەدەستوێژ دەست لەقورئانی بیروژ دەدەن. ئەوە رای زۆرینهی زانایانی لەسەرە کە دروست نییە بێ دەستوێژ دەست لەقورئان بدریت.

لە سەعیدی کوری موسەبیان داوا کرد فەرموودەی پیغمبەریان بۆ باس بکات، شانی دادابوو راست بووێوەو وتی: حەزناکەم لەپالەووە باسی بکەم دیارە و تەوی خوا کەقورئانە لەپیشەرە کەبەرێژ و حورمەتەووە مامەتەوی لەگەڵدا بکەن. واباشە روو بە قیبلە و بەشیوازیکی جوان ولەسەر چۆک دابنشین. شیوازی خشوع ولەخوا ترسانت پێوە دیاربیت. ئیمامی مالکی کوری نەنەس (رەحمەتی لی بیت) خۆی بۆنخۆش دەکرد و جلی جوانی دەپۆشی کاتیک فەرموودەکانی پیغمبەری (ﷺ) شی دەکرەووە. چ جای قورئان.

باشترین قورئان خوێندن لە نوێژدا بە زۆردی ولەسەرخۆیی و بەگریانەووە لەقولایی شەودا و بەتەنها. خۆ ئەگەر بەدانیشتانەووە یان بەلەپالەووە قورئان بخوینیت دروستە، بەلام بەدانیشتانەووە باشترە و خیرترە. خوا فەرموویەتی: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (ال عمران/ ۱۹۱) واتە: ئەوانەوی یادێ خوا دەکەنەووە بەپێوە، بەدانیشتن، ولەپالەووە وەبەر لە دروستکردنی ئاسمانەکان و زەوی دەکەنەووە. لەپیغمبەر (ﷺ) دەگێرنەووە کەمەندیک نایەت و سورەتی خوێندۆتەووە لەپالەووە پێش نووستن لەسەر جینگا.

بەوییەکی کە پاککردنەووی دەم بەسیواک پێش قورئان سونەتە و کارێکی باشە بەبێ فەرموودە کە ئەوا نەخواردنی سیر و پیاوێش پێش قورئان خوێندن

کارینکی باشه. جگەرە کێشانیش که بۆنیکێ ناخۆش دروست ده کات، وازهێنان لێ پاراستنی تهن دروستی و به دهسته تێانی رهزامهندی خوايه.

فەرمووده که ناماژه به گەرنگیان به واتهتی ده رهوه ده دات به هه مانشیوهی نهوه پێوسته گەرنگی بدهین به دیوی ناوه وه و ده روغان. خوای گه وه قورئانی بۆ کار پێکردن و جی به جی کردن دابه زاندووه. به لام ده ست پێکی نهو کار پێکردنه به خوێندنه وه ده بیت، هه رکەس باش قورئانی خوێنده وه و به کارینکی گه وه و پێوژی زانی، نهوه یه کهم ههنگاوی کار پێکردنی ده ستێ کردووه.

هه گەر پاراستن و پاک کردنه وهی ده م به سیواک و له بۆنی ناخۆشی سیر و پیاژ نهوا خۆبه دوور گرتنی قورئان خوێن له ده مپێسی و جوتیفروشی و درۆ و غه یبهت و دوورمانی و بوختان و قسه بازی و لاقرتی و قاقای زۆری پێکهین و خۆه له قورتانندن له شتی کدا که پیه وه نیدی دار نه بیت به و که سه وه ((و هل یکب الناس في النار علی مناخرهم يوم القيامة الا حصائد السنتهم)) (گێڕانه وهی ترمزی. و ئین ماجة و حاکم و به به صه حیحان داناوه) واته: ئایا شتیک هه یه خه لکی فریبداته ناو ناگر جگه له به ره می زمانیان.

له پێشهوا شافعیه وه ده گێڕنه وه له ((قولی قیدمدا)) که دروسته نافرتهتی هه یزدار له ترسی له بیر جوونه وه قورئان بخوینیت له بهر.

٤١ - نعت ام سلمة (رضی الله عنه) قراءة النبي (ﷺ) فاذا هي تنعت قراءة مفسرة حرفا حرفا. (اخرجه ابوداؤد والنسائي والترمذي وقال حسن صحيح). واته: نوم سه له مه دایکی باوه داران (رضی الله عنه) وه صفی قورئان خویندنی یانغەمبەر دی ده کرد (ﷺ) که قورئان خویندنه که ی ته فسی رنامیز بووه پیت پیت.

خويندنه وهی تهفسیر نامیز بیت بیت نهو هیه که هه موو بیتک له مه خره جی (دهره جهی) راستی خو یه وه دهر بیر دریت که نهو ههش بریتییه له بنچینهی زانستی ته جوید. پشهوا به یهه قی ریوایه تی کردو وه له وتهیه کی نین عومهر دا (ﷺ): هه رکس قورئان بخوینته وه بهروشنی و دروستی و ئیرابه وه بوهه بیتک (۲۰) چاکه ی بۆ دهنووسریت (واته یاساکانی ته جویدی جی به جی کردبی) وه نه گهر وانه بیت بۆ هه بیتک (۱۰) چاکه ی دهست ده که ویت.

عبدالوللای کوری عباس (ﷺ) و ترویه تی: نه گهر تنهها سوره تی (البقرة - ال عمران) بخوینمه وه و هه لوتسته ی له سه ر بکه م و ماناکانی وه یرگرم و باش لینی تیگم باش ره به لامه وه له وهی که هه موو قورئان به په له پروسکی بخوینمه وه.

پر سیار له مو جا هید کرا دهر باره ی دوو کهس که نویت ده کهن وه هه ردوو کیان وه کویه که نویت ده که تهوا و ده کهن، به لام یه کیکیان سوره تی به قهره تهوا و ده کات و نهوی تریان هه موو قورئان تهوا و ده کات، نهویش له وه لامدا ووتی: هه ردوو کیان له پاداشدا وه کویه کن.

۴۲ - عن أنس بن مالك (رضي الله عنه) انه سئل كيف كانت قراءة النبي (ﷺ) فقال: كانت مداً ثم قرأ بسم الله الرحمن الرحيم بمد بسم الله ومد بالرحمن ومد بالرحيم. (رواه البخاري وأبو داود). واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه (ﷺ) پر سیاری لیکرا وه که قورئاخویندنی یغه مبه ر (ﷺ) چۆن بووه. ووتی: مد بووه، پاشان (بسم الله الرحمن الرحيم) ی خوینده وه (بسم الله) ی دریتز کرده وه، هه روه ها (الرحمن) و (الرحيم) ی دریتز کرده وه.

دامه وه و فهرمووی: نه وه (سالم) ه کزیله ی نه بوو حوزه یفه بوو نازادی کرد که ناسراوه به (مولی أبو حذیفه) سوپاس بو نه و خوایه ی که له نه ته وه که مدها که سی وای هه لختستوه.

(سالم) یه کیکه له گه وړه هاوه لانی پیغمبر (ﷺ) که زاناو له خواتر سیکي زور گه وړه بوو. عومهری کوری خه تتاب (ﷺ) کاتیک ویستی شهش کهس دیاری بکات بو دواي خوی بو جیشینی فهرمووی: نه گهر سالم مه ولای نه بو حوزه یفه زیندووبوایه ده مپالوت بو جیشینی دواي خوم. خواي گه وړه بهوشیوه یه له شان و شه و که تی کزیله کان بهرز ده کاته وه به ووی خزمکاری و زیان له گهل قورئاندا که پالتیورین بو جیشینی و پشه وایه تی و فهرمانره وایی موسولتمانان، له لایه ن کی؟ عومهری کوری خه تتاب.

خواي گه وړه ده فهرموویت ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾ (المجادله/ ۱۱) واته: خواي گه وړه نه وانه بهرز و شکومند ده کات که باوه رپان هیناوه و نه وانهش زانا و تیگه یشتون، به پله ی زور. به سه بو سالم که پیغمبر (ﷺ) تهز که ی ده کات که فهرمووی سوپاس بو نه و خوایه ی که له نومه ته که مدها که سی ناوای هه لختستوه. هه وړه ها پیغمبر (ﷺ) گوئی ده گرت له قورئان خویندنی (أبو موسى الأشعري) و او ه سفی ده کرد که مزماریک له مزامری نال داودی هدی به ووی خوشی و شیرینی ده نگي.

عومهری کوری خه تتاب (ﷺ) پی ده فهرموو: نه بو موسا خوامان یاد بخه وړه وه، نه ویش ده سستی ده کرد به قورئان خویندن تا نزیکي ناوه ند بوونی کاتی نویژ، ده یفه رموو: نه ی پشه وای باوه رداران، نویژ، نویژ. نه ویش ده یفه رموو: نه ی نیمه

لەنوێژدانین؟! ئاماژە بەو نایەتە **﴿وَلَذِكُرُ اللَّهَ أَكْبَرُ﴾** (العنکبوت/ ۴۵) یادی خوا زۆر گەورەترە لەهەموو شتێک.

۴۴ - عن أبي هريرة (رضي الله عنه) عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: ليس منا من لم يتغنَّ بالقرآن)). (اخرجه البخاري)

واتە: لەئێمە نییە کەسێک بەئاواز و دەنگی خۆشەوه قورئان نەخوێت.

پێشەوا شافعی دەفەرمووێت: (تغني) واتە: بەدەنگێکی پڕ لەدلەنگی و ئاوازی خۆشەوه بیلەڕێتێتەوه. لە ئێن و ئەبی مولیکەیان پرسی: ئەگەر کەسێک دەنگی خۆش نەبێت؟ وتی: تابتوانیت باخۆشی بکات. واتە: ڕاهێنان بکات لەسەر جوان خوێندنەوهی قورئانی پێرۆز.

لەهەردوو سەحیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوووە لەجوبەیری کورێ موتەئیم (رضي الله عنه) وتووەتی: لەپێغەمبەرم بیستوووە (صلى الله عليه وسلم) کە لەنوێژی ئێوارەدا سورەتی (الطور)ی خوێند لەو دەنگخۆشتر و قورئان خوێنترم نەبینووە، کاتێک بیستم نەم نایەتە **﴿أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾** (الطور/ ۳۵) واتە: نایا ئەوان بەبی هیچ دروستبوون یان خۆیان دروستکەرن، خەریک بوو دڵم بفریت، جێر لەوکاتەدا موشریک بوو لەسەر ئاینی ھۆزەکەیی بوو.

برای نووسەریش (د. محمد زکی) گۆنێ لە فەلەھەیک بوو دەبیوت: پێستم گرژ دەبێت کاتی گۆنیستی **﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾** دەم وەهەست دەکەم ئەوە بەرزترین شیوازی موناجات و پارانەوێە لەبارە گای خوا.

یه کێک له نادابه کانی خویندنی قورئان ((ئیستیعازه)) یه، خوا دهفه رموویت: ﴿وَأَمَّا يَنْزَغُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (الاعراف/ ٢٠٠). واته: نه گهر قورنانت خویندهوه پهنا بگره بهخوا له شهیتانی ره ههکراو. زانا یان رایان جیاوازه له سه رهوه ی کامیان خیرتره، قورئان خویندن به نهیتنی یان به ناشکرا، به لام پێویسته نهوه بزاین که به نهیتنی خویندن دوورتره له ریا و روپامایی و زۆر له خو کردن و ته شویش خسته سه رکهسانی تر. رۆژنکیان یهغه مبهەر (ﷺ) چووه ناو هاوه لانی له مزگهوت نوێژیان ده کرد فهرمووی: ((یا ایها الناس کلکم یناجی ربّه فلا یجهر بعضکم علی بعض فی القراءة)) واته: نهی خه لکینه هه مووتان هاوار له خوای خوتان ده کهن، هه ندیکتان دهنگ به سه رهوهانی تر دا بهرز نه کاتهوه و دهنگ هه لته بریت له قورئان خویندندا، به لام خویندنیش به دهنگی بهرز دلێ خوینهر بیدار ده کاتهوه، بیر و هۆشی کۆ ده کاتهوه، گوێچکه ی ده زرنگیتهوه، خهوی لێ ده تۆریتیت، به رهو بیر کردنهوه و تێرمانی مانای نایه ته کانی ده بات. وه کاریگه ری ده بیت له سه ره بیه رانی نه گهر نه ته نهها بۆ ره زامه ندی خوا بیت.

٤٥ - عن فضالة بن عیید (رضی اللہ عنہ) عن النبی (ﷺ) قال: ((لله اشد اذناً الى قارئ القرآن من صاحب القينة الى قينته)). (رواه ابن ماجه وابن حبان والحاكم وصححه) واته: خوای گه و ره باشتر گوێگره بۆ قورئاخوین له خوا وه که نهزه کێکی گۆرانی بیژ بۆ گۆرانییه کانی.

هه رکهس رۆو له خوا بکات خوا رۆوی تێده کات، وه هه رکهس بستیك به چیت به رهو رۆوی خوا، خوا بالێک ده چیت به لایدا. هه رکهس به رۆیشتنی ناسایی به چیت بۆ لای خوا، خوای گه و ره به را کردن به ره و رۆوی ده چیت.

هەر کەس قورئان بە باشی و جوانی و دەنگێکی خۆش و خشوعەوه بخوینێت له بەرخوا، وه بۆ نزیکبوونهوه لێی، خوای گهواره گوێی بۆ ده گریت و شانازی پێوه ده کات لای فریشته کان. بهندهی باوهردار به نزیکبوونهوهی له خوا سوود به خوا ناگهیهنیت (خوا)ش پێوستی پێی نییه و بێ نیازه. به لکو کار و کردهوهی چاک پێشکەش ده کات له بهرنهوه پاداشته کهی ئهوهیه که خوا لێی نزیك ده بیتهوه و گوێی بۆ ده گریت ژنه فتی نزاکانی ده بیست و پلهی له دنیا و دواڕۆژ بهرز ده کاتهوه. ئه و گوێگرته سه رقال و بیناگای ناکات له نزا و پارانهوه و په رستشی بهنده کانی تر. وه توره بونی له سه ریچی بهندهیه کی سه رقالی ناکات له خۆش حال بونی به تهوبه ی بهندهیه کی.

کاتێک بهنده قورئان ده خوینێت خوای گهواره گوێی بۆ ده گریت (غونه ی بهرز هه ربۆخوایه) خوا باشه گوێگره بۆ قورئانخوێندنی بهنده که ی وه ک له مۆسیقاریک بۆ ئامیره مۆسیقیه که ی. گوێگرته ی خوا بۆ بهنده که ی جگه له لیخۆشبوون و سه رینه وه ی گونا هه کان و پله بهرز کردنه وه و فه ر و به ره که ته ی خوایی و ڕێنمایی کردن بۆ ڕێگه ی راست ه یچی تر نییه.

٤٦ - عن حذيفة اليمان (رضي الله عنه) عن النبي (ﷺ) قال: ((اقرأوا القرآن بلحون العرب واصواتها وایاکم ولحون اهل الكتابین واهل الفسق فانه سيجيء اقوام يرجعون بالقرآن ترجیع الغناء والرهبانية لا یجاوز حناجرهم مفتونة قلوبهم وقلوب من یعجبهم شأنهم)). (اخرجه الطبرانی والبيهقي).

واته: قورئان بخوینن به ناوازی عه ره ب و ده نگه کانی وریابن نه که ن به ناوازی خاوه ن دوو کتێبه که (اهل الكتاب) و خه لکی فاسق و تاوانکاری قورئان بخوینن.

که‌سانیک پەیداده‌بن و دین قورئان ده‌گیرنه‌وه و ده‌لاوێنسوه وه‌کو گۆرانی و
گۆشه‌گیری که له قورگیان تێناپه‌رێت، دلێان توشی لادان و فیته‌بازی بووه، وه
دلی نه‌و که‌سانه‌ش که‌سه‌راسمی نه‌وشیوازه‌یه.

له پێشه‌وا مالک (په‌حه‌تی خوای لیبت) ده‌گیرنه‌وه که‌قورئان خوێندن
به‌ئاوازیکه‌وه به‌لای ئاره‌زوودا بیت قه‌ده‌غه‌یه. ماوه‌ردی له‌پێشه‌وا شافیعی
ده‌گیرێته‌وه که‌ئه‌گه‌ر قورئان خوێندن به‌ئاوازیکه‌وه که‌هه‌ندیک له‌پێته‌کان
له‌مه‌خره‌جی ده‌رچوونیان لایه‌تات قه‌ده‌غه و حه‌رامه.

لێره‌وه مه‌به‌ست له‌خوێندنی قورئان به‌ئاوازه‌وه پێویسته به‌پێی بنه‌ماکانی
رێزمانی عه‌ره‌بی بیت. رێگرتن له‌خوێندن به‌ئاوازه‌وه داهێنراوه‌کان له‌جوله‌که
یان (فه‌له) وه‌رگیرایێت یان نه‌وه‌ی که‌سانی خراپ و سه‌ما و خراپه‌کاری و
گۆرانی بێژه لاده‌ره‌کان و نه‌و ئاوازانیه‌ی که‌ زیاتر شیوازی گۆرانی
له‌خۆده‌گریت یان نه‌و ئاوازانیه‌ش که‌گۆشه‌گیر نه‌وانه هه‌موویان حه‌رام و
قه‌ده‌غه‌کراون. هه‌ر که‌س گرنگی به‌لاواندنه‌وه و خۆشکردن و جوانکاری بکات
دوور له‌بنه‌چینه و بناغه‌ی زانستی ته‌جوید و نه‌وه‌ی که‌ مسوولمانان له‌سه‌ری
رۆیشتون بێگومان نه‌و قورئان خوێندنه‌ بێگیانه و دووره‌ له‌خشوع و
کاریگه‌ری.

هه‌روه‌ها فهرمووده‌که ئاماژه ده‌کات به‌خۆ دوورگرتمان له‌وه‌ی
که‌سه‌راسمین به‌بێده‌چیه‌کان و سه‌رپێچیکاران و ده‌رچووان له‌سنووری خوا
یان نه‌وانه‌ی له‌سه‌ر شیوازی گۆرانی قورئان ده‌خوێن له‌ده‌ره‌وه‌ی سنوری
شه‌رعی و دیاریکراو به‌پێی زانستی ته‌جوید و نه‌حکامه‌کانی. پێغه‌مه‌ر (ﷺ)

دیاری کردوووە کە پێویستە هەوا و ئارەزووەکان شوێنکەوتە شەریعت و پەیامی ئیسلام بێت.

٤٧- عن عبدالله بن عباس (رضي الله عنه) ان رسول الله (ﷺ) قال: ((أقراني

جبريل على حرف فراجعتہ ثم لم ازل استزیده فيزيدني حتى انتهى الى سبعة أحرف)). (رواه البخاري ومسلم)

واتە: جوهر ئییل (ﷺ) قورئانی پێدەخوێندمەووە یان بۆدەخوێندمەووە بەشیوازیك بەدوایدا دەخوێندەووە. بەردەوام داواى زیاترم لێدەکرد ئەویش زیادی دەکرد تا کۆتایی هات بەحهوت خوێندەووە.

قورئانی پیرۆز بەزمانی عەرەبی و لەناو هۆزەکانی عەرەبدا هاوتۆتە خواریوەوە کە هەندیک پست دەربرینیان جیاواز و مانای هەندیک وشەش جیاواز بوو. جا بۆئەوێ نەبێتە ھۆکاری جیاکاری و مروونەت لەخوێندەووەدا لەسەر (٧) جوړ خوێندەووەدا قورئان دا بەزی ھەرۆک فرموووە کە ئاماژەى پێدەکات کە جوهر ئییل بەحهوت جوړ بۆ ییغەمبەرى خوێندۆتەووە ئەویش بۆ ئاسانکاریە ھەرۆک قورئان دەفرموویت ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ﴾ (القمر/٢٢) واتە: بێگومان ئێمە قورئانمان ئاسان کردوووە (بۆ خوێندەووە و تیگەشتن و ئامۆژگاری وەرگرتن) جانا یا کەسێک ھەیە کە دەرکی حەقیقەت و راستی بکات و پەندى وەرگرێت.

(قراءات السبعة) واتە: خوێندەووەى حەوت جوړ لەقورئان و سونەتدا جینگێر و چەسپاو، دروستە بەھەر جوړێکیان قورئان بخوێنێت. پێشینیانى ئەم نەتەووە لەزانایان ھەستاوان بەدیاریکردنی ئەو خوێندەوانەى بەتەواتر (یەك لەدواى يەك) و دەماو دەم گێڕدراونەووە، نەو دواى نەو وەرگیرتووە. ھەرکەس بێھوت

زانباری زیاتری دهست بکهوئیت ده توانیئت بگهڕێتهوه بۆ نووسراوه درووسته کان ده باره ی خویندنه وه کان وه نه م زانسته یه کیکه له زانسته کانی قورئانی پیرۆز.

٨٤ - عن عائشة (رضی اللہ عنہا) عن النبی (ﷺ) قال: ((الماهر بالقرآن مع سفرة الکرام البررة والذي یقرأ القرآن وهو یشتد علیه له اجران)). (رواه الاربعه)
واته: چالاک وزیره ک له قورئان خویندندا که کاری پێده کات له گهڵ فریشته ریزداره پاکه کانه، وه نه و که سه ی قورئان ده خوئیت و له سه ری گرانه پاداشته که ی دووقاته. (سفرة) نه و فریشتانه که له جیهانی (ملکوت) دا قورئان ده خوئین، سه ریچی فه رمانه کانی خوا ناکه ن، وه نه وه ی فه رمانیان پێده کات به جینی ده هین (فی صُحُفٍ مُّکْرَمَةٍ * مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ * بِأَيْدِي سَفَرَةٍ * کِرَامِ بَرَرَةٍ) (عبس ١٣ - ١٦) واته: نه و قورئانه له چه نندین لاپه ره ی به ریز و پیرۆز دا هه لگراوه له (لوح المحفوظ) وه رگراوه، که به رز و بلند و پاک و خاوئین، به ده ستی فریشته نووسه ره کان، که به ریز و خواناس و ملکه چ و فه رمانبه ردارن.

هه ر که س قورئان خوئیدن و له به رکردن و جوان ده ور کردنه وه ی له سه ر ناسان بیت له گهڵ نه و فریشتانه یه که خوای گه وره قورئانی پینه خشیون و چالاکن پتی و ناسانه له سهریان. به لام نه و که سه ی له قورئان خوئیندا زه حه تی دیته ری و له به رکردن له سه ری گرانه و که م خوینده واره یان عه ره بیزان نییه و له نه ته وه کانی تری غه یه عه ره به پته عه ره بیه کان له سه ر زمانی گرانه، هه موو نه و که سانه پاداشتیان دوو هینده یه، پاداشتی جوان خویندنه وه و دروست وه پاداشتی نه و زه حه ت و ماندوو بوونه ی له پتاوی فیربوون و ده ور کردنه و دا دیته ری.

پیشه و (اوزاعی) خوا لیتی رازی بیت فه رموده یه کی پێغه مبه ر باس ده کات که فه رمویه تی: ((ان العبد اذا قرأ فحرف او اخطأ کتبه الملك کما نزل)) واته: نه گه ر به نده قورئانی خوئند و لیتی تیکچوو یان هه ندیک

له خویندنهوه که ی لایدا له شیوازی خویندنهوه ی خو ی وهله ی کرد، ئەوا فریشتە وه کو ئەوه بۆی دەنورسیت که دابه زیوه. ئەم فەرمووده یه باسیش له وه ده کات که ئەو که سه چه ند ههول ده دات و دووباره و سیاره ده چیتە وه به سه ر ئایه ته که دا هه ره له ی تیاده کات و بۆی نایه ت، ئەوا فریشتە کان وه کو ئەوه ی که دابه زیوه بۆی دەنورسن، چونکه ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ (البقرة/ ۲۸۶) به لام نه گه ر نه و که سه که مه ر خه می کرد له دووباره نه کردنه وه دا به ی عوزر و به هانه یه کی دروست ئەم فەرمووده یه نایگریته وه به لکو فەرمووده کانی تر (۲۲، ۲۳، ۲۴) ده یگریته وه.

۴۹- عن عبدالله بن مسعود (رضی الله عنه) قال: قال رسول الله (ﷺ): ((أقرأ عليّ قلت: أقرأ عليك وعليك نزل؟ قال: ((اني اشتهي ان اسمعه من غيري))، قال فقرات ((النساء)) حتى اذا بلغت ﴿فكيف اذا جئنا من كل امة بشهيد وجئنا بك على هؤلاء شهيدا﴾ قال لي ((كف)) أو ((أمسك)) فإذا عيناها تذرفان. (متفق عليه). واته: عهبدوللای کوری مه سعود (رضی الله عنه) وتی: ییغممبەری خوا فەرمووی: قورناتم بۆ بخوینە، وتم: قورنات بۆ بخوینم له کاتی که دا بۆتۆ دابه زیوه؟ فەرمووی: هه زده که م له غه یری خو می بیستم، عهبدوللای وتی: سوره تی (النساء) م خوینده وه تا که یستمه ﴿فكيف اذا جئنا من كل امة بشهيد وجئنا بك على هؤلاء شهيدا﴾ (النساء/ ۴۱) فەرمووی: به سه، به سه ته، هه ردوو چاوه کانی ئەسرینیان داده باراند.

لەم فەرمووده یه وه ده گه یه نه وه ی که بیستی قورنان له که سانی تر که به یخوینن کاریکی باش و (مستحب) ه به مه ر جی بیده نگ ی و گوینگرتن و کارلێک له گه لێدا. خوای گه وه ده فەرمویت و اِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُعْزَمُونَ (الاعراف/ ۲۰۴) واته: نه گه قورنان خویندرا گوئی بۆ

بگرن ويېدەنگېن بەلنكو رەھمەتباران بگرىن. ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ (النساء/۸۲) واتە: ئەمەس بۇ تەدەبۇرى قورئان ناكەن وقال نابىئەمەس خۇنە گەر لەلای غەبىرى خواوہ بوايە ئالئوزى وجياوازيەكى زۆرى تىبابەدى دەكرا. گریان لەخویندەنى قورئاندا سوننەتە، چونكە دەرئەنجامى (تەبىر) و ژيان و كارلىكەو لەتەرس و خۇشەويستى خواوہ دىت. خوا فەرموويەتى: ﴿كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِي تَقْشَعُرُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ﴾ (الزمر/۲۳) واتە: خىواى گەورە جوانترىن و پىرۆزترىن فەرمايشتى ناردۆتە خواروہە كەنەم قورئانەيە (لەجوانى دارشتندا) بابەتەكانى لەيەك دەجن، هەندىك باسشى بەشيوازى جياواز تىادا دووبارە بۆتەوہ، جا كاركردى ئەم قورئانە ئەمەيە كەتەزوو دەهيئت بەگيان ويستى نەوكەسانەدا كەترسى پەروەردگاريان لەدل و دەرووندا هەيە. پاشان گيان و پىست و دليان نەرم و نامادە و چالاک دەيئت بۆ يادى خوا و خواپەرستى. لەفەرموودەدا هاتووە كەدوو چاو ناگريان پىناگات: چاويك بەتەنها لەترسى خوا فرمىسك بىژيئت و بگري، وە چاويك لەبەر خوا پاسەوانى بكات. (ابو سعيد الخزار) وتويەتى: ئەگەر بەندە مېشك و بىر و بۆچوونى هەمووى جەم بيت بۆ تىگەيشتن لە وتەى خوا (قورئان) خىواى گەورە تىگەيشتىكى تايەت و رەسەنى واى دەداتى كەنەيداوہ بەكەسى تر لە بەندەكانى.

• ۵ - عن سعيد بن ابي وقاص (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (ﷺ): ((اتلوا

القرآن وابكوا فان لم تبكوا فتباكوا)). (اخرجه ابن ماجة باسناد جيد) واتە: قورئان بخوينەوہ وبگري، ئەگەر گريانتان بۆ نەهات خوتان بگريەن.

(صالح المرسى) دەلييت: لەخەمدا قورئانم بۆ پىغەمبەر (ﷺ) خویندەوہ،

فەرمووى: ئەى صالح ئەوہ قورئان خویندەكەت، ئەى گريانەكەت كوا؟

ئین عەباس (ﷺ) دەفەرموویت: ئەگەر لە کوئانی سورەتی (الاسراء) دا نایەتی (سجدە) تان خویند پەلەمەکن لە سجدە بردن تانە گرین ئەگەر چاوتان فرمیسکی نەشت بە دل بگرین. لە حەسەنی بەصریەو (رەحمەتی لیبیت) گێردراوەتەو کە عومەری کوری خەتتاب (ﷺ) بە نایەتیکدا تێدەپەری لەویردی رۆژانەسی تەنگەنەفەسی دەکرد چەند رۆژ لە مالددا دەمایەو تا ئەمۆرادیە سەردانیان دەکرد وایان دەزانی کە نەخۆشە. ئەبو دەرداء (ﷺ) دەیوت بەو کەسانە کە شەوانە درەنگ قورئانیان دەخویند و بە کۆل دەگریان و یادی خویان دەکرد باوکم بە قورانیان بیت کە شەوانە لە نوێژەکانیاندا قورئان دەخوین و مافی تەواو دەدەن بە پیتەکان.

(تباکی) بریتیە لە خشوع و بە دەنگیکێ حەزینانە قورئان بخوین وە تەریزی تەواو بکەن لە ترسی خوا و بە گەورەزانی قورئانی پیرۆز.

۵۱- عن عبدالله بن عمر (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (ﷺ): اي الناس احسن قراءة؟ قال: ((من اذا سمعته يقرأ رؤيت انه يخشى الله عز وجل)). (رواه البزار) واتە: پرسیار لە پێغمبەر (ﷺ) کرا: کێ باشترین قورئان خوینە لە خەڵکی؟ فەرمووی: ئەو کەسە ئەگەر گوێبێستی بووێت قورئانی دەخویند پێوی دیار بوو کە لە خوا دەترسێت.

کاتیک قورئان وەکو (مصحف) بلابوووەو عەکرەمە کوری ئەبوو جەهل لە هۆش خۆی چوو دەیوت: ئەو و تەبی خۆی پەرۆردگارم، ئەو و تەبی خۆی پەرۆردگارم، ئەو و تەبی خۆی پەرۆردگارم، لە ترسی ئەو کەوێت پێویست قەدری نەگیرێت. عوسمان و حوزەیفە (ﷺ) دەفەرموون: ئەگەر دلەکان پاک ببنەو هەر گێز لە خویندنی قورئان تێر نابن.

بە یوسفی کورپی ئەسباتیان ووت: کە قورئان دەخوینیت چ نزایەك دەکەیت؟ ووتی: چ نزایەك بکەم؟ نیستیفار دەکەم و داوای لیخۆشبوون لەخوا دەکەم لەکەم و کورتیم حەفتا جار ئەگەر بەنده وای کرد دەبێتە هۆی نزیکبوونەوه لە خوا. پێشەوا غەزالی وتووێتی لە (احیاء علوم الدین) دا: قورئان خویندن سێ پلەیی هەیە: نزمزینیان: بەنده وایدانیت کە لەبەردەم خوای پەرورەدگاردە قورئان دەخوینیت، ئەویش گۆنێ بۆ گرتوو، لەم کاتەدا پێویستە ئەو بەندهیه داوا بکات و مەراڵی و پارێزێ و لالانەوه بکات.

دووەم: بە دڵ بپێی کە خوای گەورە سەیری دەکات و لەگەڵیدا دەدوێت و نیعمەتەکانی و چاکەکانی کە پێی بەخشێوه بۆ باس دەکات ئەو مەقامی حەیا و شەرم و بەگەورە زانین و قالدوونەوهیه لە قورئاندا.

سێهەم: لە قسەکردنەکاندا بێژەر بپێی و لە ووشەکاندا سیفاتهکان با سەیری خۆی و خویندنەوه کە یان نەکات یان نیعمەتەکان کە پێی بەخشاوه بەلکو تەنها خۆی بپێی بێژەر کە (خوا) یەو روانین بۆ دەسەلات و توانای خوای گەورە کە ئەو پلەیی موقەرەبین و نزیکانە لەخوا پێش ئەو پلەیی (اصحاب الیمین) ه لەو بترازیت پلەیی غافل و بیتاگایانە.

لەبایسی پلەیی بالادا پێشەوا (جعفر بن محمد الصادق) (ع) وتووێتی: والله خوای گەورە لە و تەکانیدا خۆی پێشانی بەندهکانی داوه، بەلام ئەوان نایین، وەسەبارەت بە حالەتیک کە لە نوێژدا بەسەری هاتوو کە بووراهەتەوه تێدا دوایی کە هۆشی هاتۆتەوه بەرخۆی پرسیاریان لیکردوو بۆچی؟ لەو لەمدا وتووێتی: چەند جارێک نایەتەکەم دووبارە کردووە لە دڵمدا تا دڵم راجلەکی کە کێه قسە دەکات، لاشەم توانای وەستانی ئەمە لەبەردەم دەسەلات و گەورەیی خوا دا.

ده‌روازه‌ی شه‌شه‌م وێرده‌کانی قورئان و خه‌تم کردنی

۵۲- عن عمر بن الخطاب (رضی الله عنه) قال: قال رسول الله (ﷺ): ((من نام عن حربه أو عن شيء منه فقرأه فيما بين صلاة الفجر وصلاة الظهر كتب له كأنما قرأه من الليل)). (رواه مسلم)
 واته: هه‌ر کەس لە کۆتایی حەزبە کەیدا یان لە بەشیکیدا خەوی لێکەوت و دواتر لە نێوان نوێژی بەیانی و نیوەڕۆدا بێخوێنتەوه وەک ئەوه وایە لە شه‌ودا خوێندبیتی.

هه‌روه‌ك له‌ فەرمووده‌ کەدا بە‌دیاری ده‌که‌وێت پێسته‌ مسولمان وێردیکی رۆژانه‌و شه‌وانه‌ی بۆخۆی دیاری کردبێت له‌قورئان جائه‌و وێرده‌(جوزئیک یان حیزبیک یان نیو یان ربع الحزب یان بە‌ئایه‌ت بۆنموونه‌ رۆژانه‌ ۵۰ تا ۱۰۰ ئایه‌ت بۆ خوێندن) وە‌به‌ینی ئاماژه‌ی فەرمووده‌که‌ وێردی شه‌وانه‌ باشتره‌ به‌هۆی ئەوه‌ی که‌خه‌لکی هه‌مووی خه‌وتوون ته‌نها بێدارانی شه‌و نه‌بێت که‌له‌گه‌ل قورئاندا ده‌ژین و ده‌پارینه‌وه‌ و نزا ده‌که‌ن له‌باره‌گای خ‌وای میهره‌بان، بێگومان کاته‌ دره‌نگه‌کانی شه‌و فەر و به‌ره‌که‌ت و پێرۆزی و به‌ره‌کاتی تایه‌تی خ‌وی هه‌یه‌. هه‌رکەس وێردی شه‌وانه‌ی دیاری کردبوو به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ری، به‌لام به‌هه‌ر ه‌ویه‌که‌وه‌ بوو نه‌یتوانی بێخوێنت یان ته‌واوی بکات، دواتر قه‌ره‌بووی ده‌کاته‌وه‌ له‌نێوان نوێژی به‌یانی و نوێژی نیوه‌رۆدا، ئەوا وەک ئەوه‌ وایه‌ که‌له‌شه‌ودا خوێندبیتی.

خوای گەوره هەلە و لەبەر چوون و ئەوهی کە زۆریان لێ دەکرێت لە سەر
موسولمانان هەلگرتوو هە (لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا) (البقرة/ ٢٨٦) واتە: خوای
گەوره تە کلیفی زیاد لە توانای کە سێک ناخاتە سەری و توشی حەره جی ناکات.
ئەوه موسولمان خۆیەتی کە وێردی شەوانە یان رۆژانە ی بۆ خۆی دیاری کردووه.
واتە فەرز نییه وەکو نوێژ و رۆژووی مانگی رەمەزان، بەلام بێگومان شەونوێژ
یان قورئان خوێندن لە پەلە و پایە ی مرۆفە بەرز دەکاتەوه لای خوای پەرورەدگار.
و ئەوهش نابێت لە سنوری تواناکانی مرۆفە بچیتە دەرەوه یان بچەوانە بێت لە گەڵ
سونەتێک لە سونەتەکانی خوای گەوره لە بوونە وەر دا وەکو وازە هێنان لە خەو
یان لە خواردنی خۆش یان فەرامۆشکردنی ژن و منال..... هتد.

یە کێک لە نێعمەتەکانی خوا لە سەر ئومەتی محمد (ﷺ) ئەوهیه کە هەر کار
و پەرسشتێک پێش سەفەر و نەخۆشی ئەنجامیانداوه، بەلام دواتر نەخۆشی یان
سەفەر و گەشتە کە ی دەبنە رینگەر لە ئەنجامدانی ئەوا هەمان پاداشتی کار و
پەرسشتەکانی بۆ دەنوسرێت. لە گەڵ پاداشتی نازار و بارگرا نییه کانی سەفەر و
نەخۆشییه کە، چونکە ئارا مگرن.

٥٣- عن اوس بن حذيفة (رضي الله عنه) قال: كنت في الوفد الذين اتوا
النبي (ﷺ) فذكر حديثا ان النبي (ﷺ) كان سحر معهم بعد العشاء فمكث عنا
ليلة لم يأتنا حتى طال ذلك علينا بعد العشاء، قال: قلنا: ما أمكثك عنا يا رسول
الله (ﷺ) قال: ((طراً عليّ حزب من القرآن فاردت ان لا اخرج حتى اقصيه))،
قال: فسالنا اصحاب رسول الله (ﷺ) حين اصبحتنا قال قلنا: كيف تحزبون
القرآن؟ قالوا نخبره ثلاث سور وخمس سور وسبع سور وتسع سور واحدى عشرة
سورة وثلاث عشرة سورة وحزب المفصل من (ق) حتى يحتم. (رواه ابو داود وابن
ماجة باسناد جيد)

واته: له نهۆسی کۆری حوزە یفەوه (ﷺ) له گەل وەفدیکدا بووم که چوون بۆلای پێغمبەر (ﷺ) باسی فەرموودەیه کی کرد که پێغمبەر (ﷺ) شهو دواى نوێژى عیسا له گەلمان مایهوه شهوێکی تر تێپەری بهسەرماندا، نههات بۆلامان تا نهوهی بهلامانهوه زۆر بوو وەدریژخایەن بوو، دواتر هاتهوه لامان، وتمان نهی پێغمبەری خوا چى دووری خستیهوه لیمان؟ فەرمووی: حیزیک له قورئانم بهسەر هوه بوو وستم نهیهمه دهرهوه تا تهواوی دهکهم. بۆ بهیانی پرسیارمان له هاوهلانی پێغمبەری خوا (ﷺ) کرد و وتمان: چۆن قورئان لهسەر حیزب دابهش دهکەن؟ وتیان: بهشی دهکەین وهکو حزب، سێ سورهت، پێنج سورهت، حموت سورهت، نۆ سورهت و یانزه سورهت و سیانزه سورهت وهحیزی جیاکهروه یان بهرفراوان له (ق) هوه تا کوئای.

نهم فەرموودەیه نهوهی ئی وەردهگیریت که پێغمبەری خوا (ﷺ) سوور بووه لهسەر تهواو کردنی ویردی دیاریکراوی شهوانەى قورئانی، تهنانهت پێش نهوهشی دهخات که بچیت بهدهم کهسانیکهوه که تازه مسولمان بوون و هاتوونهته مهدينه بۆ نهوهی فیری نایه که یان بن له پێغمبەر هوه (ﷺ). لهوانهیه که سینک بلیت: نایا سەرقال بوونی زانایان بهزانست و لیکۆلینهوه و توێژینهوه لهوبوارهدا و فیر کردنی خەلک باشترینیه لهپهرستش و خۆتندنهوهی قورئان؟ وهلام نهوهیه کهتهنها زانست و هیزی بهلگهیی ههلگره که ی بهس نیه بهلکو بهوهی که خوا دهیجاته ناودلی بێژهر و واعیزه که و لهسەر زمانی له تهقوا و بهرهکاتی کاره که. نهوهش پێوێستی بهترس و پهڕستشی زیاتری خوا ی گهوره و خۆتندنهوهی زیاتری قورئانی پێرۆز. نهوهتا پێغمبەری خوا (ﷺ) بارگرانی پهيامه ناسمانیه که و گه یاندنی (که زۆر قورسه) وای لینه کرد که نهپەرژێته سەر و یرده قورئانییه که ی و

له‌مه‌وه بۆمان ده‌رده‌كه‌وێت كه‌هاوه‌لان زۆر سووربوون له‌سه‌ر و سه‌رده
 قورئانییه‌كان و سه‌رجه‌میان (ﷺ) هه‌موو هه‌فته‌یه‌ك خه‌تیکیان كرده‌وه.

٥٤- عن عبد الله بن عمرو (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (ﷺ): ((اقرأ القرآن في شهر))، قلت إني لأجد قوة حتى قال: ((اقرأ في سبع ولا تزد على ذلك)). (متفق عليه)

واتە: لە عەبدوللای کوری عەمرەو (رضي الله عنه) فەرمووی: یتەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی یم: قورئان لە مانگی کدا خەتم بکە، وتم توانا و هیزی زیاترم هەیە. فەرمووی: بیخوێنەو و خەتی بکە لە حەوت رۆژدا لەوێ زیاتری مەکە.

فەرمانی یەكەمی یتەمبەری خوا (ﷺ) بۆ عەبدوللای خەتکردنی قورئان بوو مانگی یەك جار، بەلام توانای عەبدوللای لەوێ زیاتر بوو لەبەرئەوە یتەمبەر (ﷺ) بۆی زیادکرد کە لە ماوەی هەفتەیە کدا خەتی بکات ئەو بوو عەبدوللای بەدرێژایی تەمەنی وەسیەتە کە ی یتەمبەری بەجێ هێنا، بەلام کاتێک توانای کزبوو پەشیمان بوو لەوێ کە بۆچی فەرمانە کە ی یتەمبەری وەرناگرت کە لە مانگی کدا خەتی بکات. وەپێشی ناخۆش بوو کە لابادات لە فەرمانی دوو هەمی کە لە هەفتەیە کدا خەتی بکات.

بەوشێوەیە هاوێلانێ یتەمبەر (ﷺ) سووربوون لەسەر خوێندنەو و دەورکردنەوێ قورئان، خوای گەورە دەفەرموویت: ﴿فَاسْتَجِبُوا الْخَيْرَاتِ﴾ (البقرة/١٤٨) واتە: پێشێرکی بکەن لە چاکەکاندا. ئاراستە وەسیەتە کانی یتەمبەر (ﷺ) بۆ هاوێلانێ (ﷺ) لەناستی توانا و لێهاتیاندا بوو، خۆی باشی دەناسین، چونکە ئەو یتەمبەر و پێشەوا و مامۆستا و سەر مەشقیان بوو. تەنانهت لە ئاراستەکانیدا جیاوازی دەکرد لەنیوان هاوێلێک بۆ یەکیکی تر. کاتێک فەرمووی مانگی جارێک خەتی قورئان بکەن، وایندە چێت ئەوێ بۆ

زۆرینهی مسولمانان بێت، بهلام فهرمانی دووهم خهت کردنی قورئانه لهماوهی ههفتهیه کدا بۆ کهسیکه کهخۆی توانای هه بێت.

٥٥ - عن عدالله بن عمرو قال: قال رسول الله (ﷺ): ((من قرأ القرآن في اقل من ثلاث لم يفقهه)). (رواه ابو داؤد والترمذي وقال حسن صحيح) واته: هه کهس قورئان خهت بکات لهماوهی سی رۆژ کهمتر نهوه لێ تینه گهیشتهوه نهم فهرموودهیه ئاماژه بهوه دهکات که پهله کردن له قورئان خوتندندا کارینکی ناپهسهنده بهتایهتی کهلهشیوازی گونجاو و دروستی خۆی ده ریکات. له فهرمووده کهدا ئاماژهی نهوهی تیانییه که خهت کردنی لهماوهی سی رۆژ کهمتر قهدهغه کردبیت، بهلکو ئاماژهی نهوهی تیا به بهردهوام واییت و گرنگی بهتینگهیشتی نه دات بهلکو تهنها مه بهستی ژماردنی خهقه کانیهتی.

پرسیار له پێشهوا مالک کرا دهربارهی کهسیک که ههموو شهوێک خهتی قورئان دهکات، فهرمووی: چه ند کارینکی باشه! قورئان پێشهنگی ههموو چاکهیه که. ده گێژ نهوه که عوسمانی کوری عهففان هه ندیک جار له شهوێکدا خهتی قورئانی کردووه. پێشتر باسمان کرد که لهماوهی ههوت رۆژدا خهتی قورئانی کردووه.

هه ندیک له پیاو چاکان و توویانه: خهتیکی هه فتانه مان هیه، خهتیکی مانگانه و خهتیکی سالانه وه خهتیکی شهم به دهسته وهیه ماوهی ٣٠ ساله هیشتا تهواو نه بووم.

نزاو پارانه وه له کۆتایی خهقه کهدا قبول و وه رگیراوه له بهر نه وه ناماده بوون و نه مین کردن له و کاته دا کارینکی باشه. ههروه ها هاوکاری کردن له خهت کردن بهوشیوهیه که حهلقهیه ک دروست بکریت و هه ر کهس به شیک له قورئان بخوینیت پاشان به دهسته جهمعی نزاو پارانه وهی خهت بکریت کارینکی

باش و سوننه تیکی چاکه، چونکه قورئانی پیروز باشترین کۆکهره وه و دۆستایه تی بهخشه که هه موان له یه کتر نزیک بکاته وه و کۆبکاته وه و ئاماده ی نزی خه تم بین و ئامینی بۆبکه ن.

٥٦- عن عبد الله بن عباس (رضي الله عنه) قال كان النبي (صلى الله عليه وسلم) أجود الناس بالخير وأجود ما يكون في رمضان لأن جبريل كان يلقاه في كل ليلة في شهر رمضان حتى ينسلخ يعرض عليه رسول الله (صلى الله عليه وسلم) القرآن فإذا لقيه جبريل كان أجود بالخير من الريح المرسلة. (متفق عليه) واته: له عهبدوللای کوری عهباسه وه (رضي الله عنه) فهرموی: یغهمبه بهخشنده ترین کهس بووه له چاکه کردندا، له ره مهزندا زیاتر بهخشنده بووه، چونکه جوهره نیل هه موو شهو یکی ره مهزان بی ده گه یشت تاکۆتایی ده هات یغهمبه ری خوا قورئانی پهخش ده کرد له سه ری و بۆ ده خوینده وه کاتیک جوهره نیل بی ده گه یشت له چاکه کردندا له شنه شه مالتیکی نیر دراو بهخشنده تر بوو.

یغهمبه ر (صلى الله عليه وسلم) قورئانی ده خوینده وه و ده وری ده کرده وه له شه وانی ره مهزندا بۆ جوهره نیل به شیوه یه ک گیانی گه شه ی ده کرد و ئاسوده تر ده بوو به وهش بهخشنده یی له چاکه و خیردا زیاتر ده بوو به راده یه ک که کهس له ناستیدا نه بوو. له وروی بهخشنده وه هه ر مال و سامانیک ده هاته به رده ستی ده یه خشی و چه زی نه ده کرد بۆ ساتیکیش لای بمینته وه، تانه وه ی که هه ندیک جار له بیری ده چوو که به شی مال و مندالتی دابنیت. خیر له فه رموده که دا مه به ست زیاتر (مال) ه پاره و پول و پندا و یستیه کانی ژیان هه روه ک خوا ی گه و ره له قورئاندا له سه ر زمانی (موسی) ده فه رمو ی: ﴿بِإِنِّي لِمَا أَنْزَلْتُ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾ (القصص/ ٢٤) واته: خوا یه، په روه ر دگا را تو خیر و بی ری زۆرت به سه ردا ر ژاندووم، به لام ه یشتا هه ژارم و ئاتاجی بهخشی زیاترم.

ئەگەر (خێر) بریتی بێت لە کاری چاکە ئەوا خەبات و فێداکاری و جیهادی پێغمبەر (ﷺ) لە رەمەزанда غوونەیهکی روۆشن و بەرز بوو نامۆزگاری روژوووانانی دەکرد ئەگەر کەسێک جێنوی پێدان و شەڕی لەگەڵدا کردن کەبڵێن نێمە بەروژووین.

پێغمبەری خوا (ﷺ) سەرچەم کاتەکانی ژیاڵی ئاسانکار و نەرم و نیاڵ بوو لە کرپن و فروۆشتن و دادووەیدا. ئەگەر (خێر) بریتی بێت لە وتە و جوان و شیرین ئەوا رەوشتی پێغمبەر قورئانی بوو.

کاری چاکە لە رەمەزанда دووبەرەمبەرە، سوننەت خێری فەرزی هەیه، فەرزی خێرە کە یەک بەدە تا حەوتسەد و خوا زیاتری دەکات بۆ کەسێک کە بیهوێت. باشترین کات بۆ ئەوەی لە خزمەتی قورئاندا بین مانگی پێروزی رەمەزانە، چونکە مانگی قورئانە ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ﴾ (البقرة/ ١٨٥) واتە: مانگی رەمەزان ئەو مانگە یە کە قورئانی تیا دا هاتۆتە خوا رەو لە کاتی کدا ئەم قورئانە رێنمووی بەخشە بە خەڵکی و بەلگەی زۆری تیا دا یە لە رێنمووی و جیاکردنەوهی راست و ناپراست.

خوا ی گەورە مانگی رەمەزانی رێزدارتر کردووە بەوەی کە قورئانی تیا دا بەزاندووە ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ * وَمَا أَذْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ * لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ (القدر/ ١-٣) واتە: نێمە بەراستی قورئاغان دا بەزاندۆتە خوا رەو لە شەوێکی بەفەر و رێزداردا، تۆ چوو زانی شەوی بەفەر کامیە و چ خێر و بەرە کە تێکە، شەوی قەدری بەرێز لە هەزار مانگ خێردارتر و بەرێزترە.

ئەگەر رېزى شەۋىك بەدائەزىنى قورئان تايىدا بىگاتە ھەزار مانگ زىاتىر و خىرتىر، بىنگومان (دلىك يان كەسىك يان مالىك يان كۆمەلىك) كە قورئانى لەئامىز گرتىت لای خىۋى گەۋرە ھەزارقات بەرپىزىر و خۆشەۋىست تىرە.

۵۷- عن عائشة (رضي الله عنها): اسر الي رسول الله (ﷺ): ((ان جبريل كان يعارضني بالقران كل سنة وانه عارضني العام مرتين ولا اراه الا حضر اجلي)). (رواه البخاري). واته: له عائشه وده (رضي الله عنه): يتغمبهه (ﷺ) نهينيه كي بؤ دركاندەم يان چىپاندى بؤم كە جوېرەئىل سالى جارىك دەۋرى قورئانى پىدە كىردەمەۋە، بەلام ئەمەسەن دووجار دەۋرى قورئانى پىكردەمەۋە، ھىچى تىنايىنم ئەۋەنەبىت كەئەجەلم نىزىك بۆتەۋە.

پىشەۋا ئەبۇ ھەنىفە بەرەھمەت بىت وتوبەتى: ھەركەس لەسالىكىدا دووجار قورئان بەباشى خەتم بىكات ئەۋا مافى داۋە، چۈنكە پىتغمبەر (ﷺ) لەۋسالەدا كەكۈچى دوۋاىي كىرد دووجار قورئانى لەبەردەم جوېرەئىلدا خويندەۋە. پىشەۋا ئەھمەد كورپى ھەنبەل (بەرەھمەت بىت) وتوبەتى: خەتم كىردنى قورئان پىۋىستە لە ۴ رۆژدا تەۋاۋ بىكرىت، چۈنكە غەبدوللاى كورپى عومەر پىرسىارى لە پىتغمبەر (ﷺ) كىرد لەجەند رۆژدا خەتم بىكەن، فەرموۋى: لە چىل رۆژدا.

پىشەۋا غەزالى (رحمۈه) لە (احياء علوم الدين) دا دەلىت: چۈر جۆر خەتم ھەيە:

۱. خەتم لەشەۋ و رۆژنىكدا كەلای زانايان ناباشە.
۲. خەتم كىردن لەمانگىكىدا، واتە لە ھەمۇ رۆژنىكدا جۈزنىك، ۋە كۈنەۋەي كەلەيە كەمدا زىادە رەۋى بىكات لەخىرا خەتم كىردندا، دوۋەم

زیادہ روی لہ کم خونندہ ودا. لہ نیوان نہ ودا ودا دوپلہ ہہیہ
مامناوندہ:

- لہ ہفتہ کدا یہ کہ خہتم.
 - لہ ہفتہ کدا دوو خہتم نریک بیٹہ وہ لہ سی خہتم.
- باشتر وایہ خہتم یہ کہ ہش و بکریٹ و خہتم یہ کہ بدروژ. خہتم یہ کہ روژ باشتر وایہ
لہ روژی دوو شہمدا لہ دوو رکاتی نویژی بہ یانیدا یان دوای نویژ. خہتم یہ
شہوہ کہ لہ دوو رکاتی نویژی مہریدا یان دوای نویژ لہ شہوہ ہینیدا. ئہوہش
بو ئہوہی سہرہای شہوہ سہرہای روژ پینشوازی بہ خہتم بکریٹ کہ دہ بیٹہ
ہوی داوای رہحمت و سوزی خوایی لہ لایہن فریشتہ کانہوہ.

۵۸- عن العریاض بن ساریہ (رضی اللہ عنہ) عن النبی (صلی اللہ علیہ وسلم) قال: ((من ختم القرآن فلہ
دعوة مستجابة)). (رواہ الطبرانی)

واتہ: ہر کہس قورنانی خہتم کرد نزایہ کی وہر گیراوی ہہیہ.
خوای گہورہ فہرموویہ تی: ﴿ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ (غافر: ۶۰) واتہ: بانگم بکہن
و ہارینہ وہ لیم، دیم بہ ہانانانہ وہ... پیغمبریش (صلی اللہ علیہ وسلم) دہ فہرموویت: (الدعاء هو
العبادة) واتہ: نزاو ہارنہ وہ ہرستشہ و عبادت... خوای گہورہ چہند کاتیکی
دیاری کردوہ کہ نزا و ہارنہ وہ تیایدا قبول و وہر گیراوہ:

- سی یہ کی کوتایی شہو.
- کاتی ہاران ہارین.
- کاترمیریک لہ روژی ہینیدا.
- لہ کاتی خہتم کردنی قورناندہ.

نزاکردنیش چەند جوۆریکی هەیه:

١- ناییت نزاى خراب دژ به مـولـتمانان بـکـریت به تیاچـوون و دووچاربوون به پـوۆزى رهش.

٢- نزا کردن نهیـت بۆ بهچراندنی سیلهی رهـحم.

٣- دلـتـیاـبوون له گیرابوونی نزا که له کاتی داواکردنیدا.

٤- نزا کردن به لالانهوه و دلشکاوی و جوۆرێک له کـزۆـلهی.

٥- زۆر کردن و دووباره و چەند باره کردنهوهی نزا و پارانهوه.

٦- ناییت که نزا ده کات له ئەنجامدانی تاوانیکدا بیت.

٧- ناییت ناوسک و گهدهی پرکردیـت له حهـرام یان پـۆـشـاکـی حهـرام بیت یان له سهـرزهـوییه کی داگیر کراوداییت بهـستم.

٨- ناییت له وکاته دا سهیری شتیکی حهـرام بکات یان له پال نزا که دا وشه و رستهی حهـرام بلتی.

٩- پێویسته تهوهی له گونا هه کانی کردیـت به دلـسـۆزی و راستگۆیی.

١٠- ناییت له نزا کردنه کهیدا ریا بازی و سهـرـساـمـبوون به خۆی تـیـدا بیت.

نزا کردن له کاتی تهواوکردنی خهقی قورلاند و هه کو وهـر گرتـنی کرـی کرێکار وایه که کرێی کاره کهی وهـر دهـگـریت. ههـر قورناخوینیکیـش باش خهقه کهی کردیـت و له گهـلـیدا ژیا بیت و کاره کهی تهـنها و تهـنها بـۆـخوا و له بهـرخوا بوو بیت، نهوا شایانی نهوه به تهـهـواوی پاداشته کهی وهـر بـگـریت که نهویش گیرابوونی نزا که یهتی وهـر کهس که موکورتی تیاوو نهوه به جـیـده مـنـیـت بۆ خـوای گهـوره، نه گهـر بیهویت وهـر دهـگـریت یان ههـلـیده گـریت بۆ دوا پـوۆز یان کاریکی دنیایی بۆ لاسان ده کات یان به ههـر جوۆریکی تر که خۆی بریاری تیا بـدا ت که دادوهـرترین زاته.

۵۹- کان رسول الله ﷺ يقول عند ختم القرآن: ((اللهم ارحمني بالقرآن واجعله لي اماماً وهدى ورحمة، اللهم ذكرني منه ما نسيت وعلمني منه ما جهلت وارزقني تلاوته اثناء الليل واطراف النهار واجعله لي حجة يارب العالمين)). (رواه الارجاني وابوبكر بن الضحاك)

واته: پیغمبری خوا(ﷺ) له خه تکر دنی قورئاندا دهیفرموو: خوایا، پهروه ردگارا په حمت بارانم بکه به قورئان و بزم بکه به پښهوا و ریتومای و میهره بانی و سوز. خوایه له بیرمی بهینه وه نه وهی بیرمچوته وه وه فیرمی بکه نه وهی نایزانم، خویندنه وه و ده ورکردنه وه یم پیبه خشه کاته کانی شه و که ناره کانی روژ (واته وام لیکه شه و روژ له خزمه تی خویندنه وهی قورئاندا یم) وه بزم بکه به حجه و به لگه ی رزگاری و سهر فزای هه ردوو دنیا نه ی پهروه ردگاری جیهانیان.

پیویسته گرنگی به نزا و پارانه وهی ختم کردنی قورئان بدهین نه و فرموده یه ی سهره وهش به لگه یه، تا بکریت نه و نزیانه ی که پیغمبر و یاران، یان نزا قورئانیه کان، باشه. وه هه نزیه کی تر که نیسلاح و چاکسازی دینی و دنیایی تیا باشه و نیشاء الله لای خوی میهره بان وه رگراوه.

دەروازەی مەوتەم قورئان خوێندن لە نوێژدا

٦٠ - عن جابر بن عبد الله (رضي الله عنه) قال: سئل رسول الله (ﷺ): أي الصلاة افضل؟ فقال: طول القنوت. (رواه مسلم) واته: جابري كوري عبدوللا (رضي الله عنه) وتي: پرسیار لە پێغمبەری خوا (ﷺ) کرا: کام نوێژ باشترینە؟ فەرمووی: زۆر مانەوه و قورئانی زۆر خوێندنەوه.

(طول القنوت) واتە زۆر مانەوه لە نوێژدا و قورئانی زیاتر خوێندنەوه تیایدا. باشترین کات بۆ زۆر مانەوه لە نوێژدا، شەونوێژه و کاتە درەنگەکانی شەوه. خوای گەوره هەندیک شۆینی تاییەت کردووه بۆ بەندایەتی، ئەنجامدانی بەندایەتیش تیایدا پلهی بەرزتری هەیه لەشۆینی تر وەکو مالی خوا (بيت الله الحرام) کەعبەیی پیرۆز و مزگەوتی پێغمبەری خوا لە مەدینە و مزگەوتی (اقصى) لە قودس. هەندیک کەسیشی تاییەتمەند کردووه لای خۆیهوه وەکو پێغمبەران و پیاوچاکان و هەندیک کاتیشی تاییەتمەند کردووه بۆ نزا و پارانەوه کەتیایدا قبول و گیرایە و ئەنجامدانی خێترە لەکاتی تر. لەبەرئەوه نوێژەکان جیاوازن لەدریژی و کورتیدا، وەلهوهی چ سورەتیک بخوینی تیااندا خێری زیاترە لەگەڵ ئەوهدا کەهەر سورەتیک بخوینی لەنوێژەکاندا دروستە، بەلام خوای گەوره هەندیک سورەتی تاییەت کردووه بە پاداشتی گەورهتر و وەلامدانەوهی نزا و پارانەوه خێراتر و گیرابوونی زووتر لە هەندیکی تر. خواش باشتر زانایە.

۶۱- عن عبدالله بن عمر (رضی الله عنه) قال صليت مع النبي (ﷺ) ليلة فلم يزل قائماً حتى هممت بامر سوء قلنا وما هممت؟ قال هممت ان اقعده واذر النبي (ﷺ). (رواه البخاري)

واته: له عهدوللای کوری عومره وه (ﷺ) وتی: شهونک له گهله ییغمبیردا نویژم کرد، هر بهیوه بوو دریژهیدا به نویژه کهی، تانه وهی واهاته دلم که نیه تیک یان کاریکی خراب بکه م. وتمان: چیت له خه یالدا بوو؟ وتی: وام به خه یالدا هات که دانیشم و واز له ییغمبیر بهینم (واته نویژه کهی ییغمبیر نه ونده دریژ بووه عهدوللا چ بهرگهی زور مانه وهی نه گرتوه، ویستوو یه تی نویژه کهی بیریت یان دانیشت.

ییغمبیر (ﷺ) له شهونویژدا زور ده مایه وه به راده یه که قاجه بیروزه کانی ناوسابون، کاتیک که عایشه دایکی باوه رداران پرسیاری لیده کرد که بوجی واله خوت ده کهیت له کاتیکدا خوا له گوناھی پیشینه و پاشینه خوت شوو؟ له وه لامدا ده یفهرموو: (افلا اکون عبدا شکورا) واته: نایا له بهرامبیر نه وه دا به نده یه کی سوپاسگوزار نه م.

خوای گه وه فهرموو یه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمُلُ * قُمْ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا * ضَفَّهْ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا * أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا﴾ (المزمل / ۱-۴) واته: نهی نه وکه سهی خوت داپوشیوه، نهی محمد (ﷺ) شهو ههسته نویژ بکه مه گهر که میکی نه بیت، نیوه یان که مته له نیوه ی لی که م بکه ره وه، یا خود زیاتری بکه و ده وری قورنان بکه ره وه به ووردی و له سه رخو.

شهونویژ له سه ره تای بانگه وازی ییغمبیردا (ﷺ) فهرز و واجب بوو، به لام دواتر خوای گه وه له سه ره مسولمانانی ناسان کرد ﴿فَاقرؤوا مَا تيسرَ مِنَ الْقُرْآن﴾ (سورة المزمل / ۲۰) واته: چه نده تان بو کرا بهو نه ندازه قورنان بخوتین.

نهوش شتوازيكي پهروهدهيي ناوازه و سرکهوتوو بوو لهپهروهده کردني نهوهی په که می بانگهوازی نیسلامیدا له هاهولانی پیغمبر (ﷺ) بو بدرگه گرتنی نهوه موو نازار وده ربه ده ریهی که دوو چاری بوون. راهیتانیان له سره بدرگه گرتنی قورسی په رستش له کاتی پشوودانی خه لکانی تر دا بوئه وه بوو که بتوانن روو به پرووی هدرشتیکی له وه گرانتز و دژوارتر بینه وه و خوراکرین بهرام بهری. بینگومان ته نها باوه ربه که یان بوو که توانا و وره یان بهرز بکاته وه تا کو بدرگری له ناین و په یامه که یان بکه ن.

۶۲ - عن حذيفة بن اليمان (رضي الله عنه) قال: صليت مع النبي (ﷺ) فافتتح البقرة فقلت يركع عند المائة ثم مضى فقلت يصلي بها في ركعة فمضى فقلت يركع بها ثم افتتح النساء فقرأها ثم افتتح آل عمران فقرأها مترسلاً إذا مد بآية تسبيح سبح وإذا مر بسؤال سأل وإذا مر بتعوذ تعوذ ثم ركع فجعل يقول سبحان ربي العظيم فكان كل ركوعه نحواً من قيامه ثم قال سمع الله لمن حمده ربنا لك الحمد ثم قام طويلاً قريباً مما ركع ثم سجد فقال: سبحان ربي الأعلى فكان سجوده قريباً من قيامه. (رواه مسلم)

واته: له حوزه یفه ی کورې په مانه وه (ﷺ) وتی: نو یژم له گڼ پیغمبر (ﷺ) کرد دهستی کرد به خویندنی سوره تی (البقرة) وتم له نایه تی سه ده میندا ده چینه رکوع، پاشان به رده وام بوو، وتم: نو یژه که ی پیډه کات (واته رکاته که ی پی ته واو ده کات). به رده وام بوو، وتم: ده چینه رکوع، دهستی کرد به خویندنی سوره تی (النساء) ته واوی کرد پاشان دهستی کرد به خویندنی سوره تی (ال عمران) نهویشی ته واو کرد، خویندنه که ی به ووردی و له سره وخو بوو، نه گهر به نایه تی (تسبیح) دا تیده به ری ته سیاحتی ده کرد کاتیک به نایه تی داوا کردن و نرادا تیده به ری نزاو داوی ده کرد. کاتیک به نایه تی په ناگرتندا تیده به ری په نای

ده گرت به خوا. پاشان چووه ركوع و فهرمووی: (سبحان ربی العظیم)
ركوعه كهی نزیکى وهستان و خویندنه كهی بوو، پاشان فهرمووی: (سمع الله
لن حمده ربنا لك الحمد) ئه ویش بهرا دهی ركوعه كهی وهستا، پاشان چووه
سجده و فهرمووی: (سبحان ربی الاعلی) ئه ویش بهرا دهی وهستانه كهی بوو.
ئه بو زهری غه ففاری (ع) فهرموویتهی: كړنوشی زۆر (سجده) بهرۆژ باشتره،
وهزۆر وهستان له شه و نوێژدا باشتره. مه بهست ئه وهیه كه له رۆژدا چهند زیاتر
نوێژی سونهت زیاتر بكهیت باشتره ئه گهرچی ركاته كانی كورت بن، بهلام
له شه ودا واباشه كه له نوێژه كاندا قورئانی زۆری تیا بخوینریت.

٦٣ - عن ابي ذر الغفاري (ع) قال: قام رسول الله (ﷺ) فينا ليلة
بآية يرددها وهي ﴿إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَلَهُمْ عَذَابُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْغَفِيرُ
الْحَكِيمُ﴾ (المائدة/ ١١٨) . (اخرجه النسائي وابن ماجه بسند صحيح) واته:
له ئه بی زهری غه ففارییه وه (ع) فهرمووی: شه و یکیان پیغمبهردا (ﷺ) له ناو ماندا
ههستا و شه و نوێژی كرد و ئهم ئایه تهی دووباره ده کرده وه ((ئه گهر سزاو
نازاریان بدهیت ئه وانه بهندهی خۆتن وه ئه گهر لیان خوش بیست ئه و خۆت
گهوره و دهسه لاتدار و دانا و کار به جییت)).

خوای گهوره ده فهرموویت: ﴿ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ
وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴾ (ص/ ٢٩) واته: ئهم قورئانه كتییکی پیرۆزه دامان
بهزاندووه بۆلای تو بۆئه وهی ئایه ته كانی لیکه ده وه و بری لیکه نه وه و
بۆئه وهی خاوهن بیر وهۆشه كان په ند و نامۆز گاری وه رب گرن و تیفکرن.
تیفکرن و یاد کردنه وه و (تدبر) به ناماده بوونی دل ده بیت.

(تمیم الداری) کهیه کیکه له ها وه ته بهرزه کانی پیغمبهردا (ﷺ)
له شه و یکدا که ههستا ئهم ئایه تهی ده خۆینده وه: ﴿ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا

السَّيِّئَاتِ أَنْ تَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ﴿﴾ (الجناب: ۲۱) واتە: نایا ئەوانەى كە گوناھو تاوانە كانیان ئەجماداو، وایان زانیو هەروەك ئەوانە حسابیان بۆ دەكەین كە نیمانیان هێناو و كارو كردووە چاكە كانیان ئەجماداو؟ سەعیدی كۆری جوبەیر (ؑ) لە هەستانی شەو یكدا ئەم نایەتەى زۆر دووبارە دەكردووە: ﴿﴾ وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿﴾ (یس/ ۵۹) واتە: یاخێه كان بێیان دەوتریت: ئادەى تاوانكار و گوناھباران جیا بكەنەو.

۶۴- عن ابي برزة (ؑ) ان رسول الله (ﷺ) كان يقرأ في صلاة الغداة بالسيتين الى المائة. (رواه النسائي)

واتە: یەغەمبەرى خوا (ﷺ) لە نوێژی بەیانیدا شەست تا سەد نایەتى دەخویند. (صلاة الغداة) مەبەست نوێژی بەیانیه كە یەغەمبەرى خوا (ﷺ) لە نیوان (۶۰- ۱۰۰) نایەتى تیا دەخویند.

عومەرى كۆرى خەتاب (ؑ) لە نوێژی بەیانیدا سورەتى (النحل) پاشان سورەتى (یوسف) دەخویند. بەوێهە خویندنى قورئانى زۆر لە نوێژی بەیانیدا سوننەتێكى یەغەمبەر (ﷺ) و یارانى بوو. خەوای گەورەش دەفەر موویت: ﴿﴾ قُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُوداً ﴿﴾ (الاسراء/ ۷۸) واتە: نوێژی بەیانى (كە زۆر قورئانى تیا دا دەخوینریت، فەرامۆش مەكە) بە راستى قورئان خویندنى نوێژی بەیانى دەبێنریت لە لایەن فریشتەكانەو.

۶۵- عن ابن عباس (ؑ) ان النبي (ﷺ) كان يقرأ في صلاة الفجر يوم الجمعة تنزيل السجدة وهل اتى على الانسان. (رواه النسائي)

واته: له ئیبن عبباسه وه (ﷺ) گێڕاوه ته وه که ییغمه بهر (ﷺ) له نوێژی به یانی
رۆژی ههینیدا سوره تی (السجدة) و سوره تی (الذهر) ﴿هل اتى على
الانسان﴾ ده خویند.

ههروه ها له (صحیح) دا هاتوه که ییغمه بهر (ﷺ) له نوێژی جهژندا
ههردوو سوره تی (ق) و (القمر) ی ده خویند.

٦٦- صلى انس بن مالك (رضي الله عنه) الظهر فلما فرغ قال: اني صليت مع رسول
الله (ﷺ) صلاة الظهر فقرأ لنا بهاتين السورتين في الركعتين سبح اسم ربك
الاعلى وهل اتاك حديث الغاشية. (رواه النسائي)

واته: نه نه سی کوری مالک (ﷺ) نوێژی نیوه رۆی کرد پاش ته و او
بوون فهرمووی: من له گهڵ ییغمه بهر ی خوا دا (ﷺ) نوێژی نیوه رۆم کرد له دوو
رکاتی یه که مدا ئهم دوو سوره تی خویند ﴿سبح اسم ربك الاعلى﴾ واته
سوره تی (الاعلى) دوو هم ﴿هل اتاك حديث الغاشية﴾ واته سوره تی (الغاشية).
ئهو دوو سوره ته مامناوه ندن که له کۆتایی قورئان دان و نه وه گونجاوه بۆ
نوێژی نیوه رۆ به هۆی سهرقالی خه لک به کار و کاسبی و بده ست هینانی
بژیوی ژیان، له بهر ئه وه درێژ کرد نه وه ی نوێژ باش نییه.

٦٧- عن سليمان بن يسار عن ابي هريرة (رضي الله عنه) قال: ماصليت وراء
احد اشبه صلاة برسول الله (ﷺ) من فلان. قال سليمان: كان يطيل الركعتين
من الظهر ويخفف الاخرين ويخفف العصر ويقرأ في المغرب بقصار المفصل ويقرأ
في العشاء بوسط المفصل ويقرأ في الصبح بطوال المفصل. (رواه النسائي)

واته: له سلیمان کوری یه ساره وه له نه بی هوره یه وه (ﷺ) فهرمو یه تی: له دوا ی
که سه یکه وه نوێژم نه کرد وه که به را ده ی نوێژی فلان له نوێژی ییغمه بهر ی
خوا (ﷺ) به جیت. سلیمان وتی: دوو رکاتی نوێژی نیوه رۆی درێژ ده کرده وه

ودوانه که ی تری کورت ده کرده وه، نوێژی عهسری کورت ده کرده وه، له نوێژی ئیواره دا سوره ته کورته کانی کۆتایی قورئانی ده خویند، وه له نوێژی عیشادا سوره ته مام ناوهنده کانی کۆتایی قورئانی ده خویند، به لام له نوێژی به یانیدا سوره ته درێژه کانی کۆتایی قورئانی ده خویند. (المفصل) که له فهرمووده که دا هاتوو به بریتییه له کۆتایی قورئان له سوره تی (ق) تا سوره تی (الناس). بهوشیوه یه پێغه مبه ری خوا (ﷺ) له دوور کاتی به یانیدا سوره ته درێژه کانی کۆتایی قورئانی ده خویند، چونکه سه ره تا و ده سپنکی رۆژنکی نویه، مرۆف پێویستی به خۆراک و تویشوی رۆحیه ههروهک چۆن پێویستی به خۆراکی مادییه. زۆر مانه وه له نوێژدا واته رۆچوون له خۆشه ویستی خوا دا و به گه موره زانیی خوای گه موره یه و پێچه وانیه خه لکی بیتاگا کار کردنه، به لام قورئان خویندن له نوێژی نیوه رۆ و عه سر له سوره ته مام ناوهنده کاند رێخۆشکردنه بۆ نه وه ی خه لکی له ئیش و کار نه بن و بگه رێن به دوای رۆزی و فەزلی خوای گه موره دا.

له نوێژی مه غرییدا سوره تی کورت ده خوینریت به هۆی کورتی ماوه ی نوێژه که. له نوێژی عیشادا سوره تی ناوه ند ده خوینریت، چونکه خاتمه و کۆتایی نوێژه کانه و کاتی خه و و پشوودانه. نه گه ر که سێک دوای خه وتی پێویست هه ستایه وه بۆشه و نوێژ و زۆر مایه وه له نوێژه کانی دا و قورئانی زۆری تیا خویند له کاتی که دا زۆرینه ی خه لکی له خه وینکی قولدان و دنیا کش و ماته، نه وه پاداشته که ی زۆر گه موره یه و پله و پاییه ی زۆر به رزه، به لام سونه ته کانی تر به شێوه یه کی گشتی قورئان خویندن تیایدا له نیوان سوره ته ناوهنده کان و کورته کانه.

٦٨ - عن عبدالله بن عمر (رضي الله عنه) قال: رمت رسول الله (صلي الله عليه وسلم) عشرين مرة يقرأ بعد المغرب وفي الركعتين قبل الفجر قل يا ايها الكافرون وقل هو الله احد. (رواه النسائي والترمذي عن ابن عباس وقال حديث حسن)
واته: له عەبدوللای کوری عومەرەوہ (رضي الله عنه) فەرمووی: سەیری یەغمبەری خوام کرد (صلي الله عليه وسلم) وەتیییم کرد بیست جار دواي مەغریب و له دوورکاتی پێش نوێژی بهیانیدا (واتە لەدوو رکاتی سوننەتی بهیانیدا) سورەتی (الکافرون) و (الاخلاص) ی دەخویند. واتە (قل يا ايها الكافرون) و (قل هو الله احد) .

یەغمبەری خوا (صلي الله عليه وسلم) لەدوو رکاتی پێش کۆتایی سوننەتی وێژ سورەتی (الاعلى) واتە ﴿ سبح اسم ربك الاعلى ﴾ و سورەتی (الکافرون) واتە ﴿ قل يا ايها الكافرون ﴾ و لەرکاتی کۆتاییدا سورەتەکانی ﴿ قل هو الله احد ﴾ و ﴿ قل اعوذ برب الفلق ﴾ و ﴿ قل اعوذ برب الناس ﴾ ی دەخویند.
پێشەوا شافعی و مالک و ئەبو حەنیفە و ئەحمەد کوری حەبەل لەسەر ئەو سوننەتە رۆیشتوون و لەرکاتی کۆتایی وێژدا ﴿ قل هو الله احد ﴾ یان بەتەنها دەخویند.

٦٩ - عن جابر بن عبدالله (رضي الله عنه) قال كان معاذ بن جبل (رضي الله عنه) يصلي بالناس فقرأ البقرة فخرج رجل من الصلاة واتم لنفسه فقالوا نافق الرجل، فتشاكيا الى رسول الله (صلي الله عليه وسلم) فزجر رسول الله (صلي الله عليه وسلم) معاذاً فقال: افتان انت يا معاذ؟ اقرأ سورة سبح والشمس وضحاها. (متفق عليه)

واته: لەجەبەری کوری عەبدوللأوه (رضي الله عنه) فەرمووی: مەعازی کوری جەبەل (رضي الله عليه وسلم) پێشنوێژی بۆ خەڵکی کرد، سورەتی (البقرة) ی خویند، پیاویك لەجەماعت جیابوو وە و خۆی نوێژی خۆی تەواو کرد. و تیان نفاقی کردوو،

چوونه لای یتەمبەر سکالایان کرد، یتەمبەری خوا سەرزەنشتی مەعازی کرد و فەرمووی: ئەوە تۆ ئازاوە دەنیتهووە یان خەڵک لەناین دوور دەخەیتەو؟ سورەتی (سبح و الشمس و ضحاها) بخۆنە.

سوننەت وایە نوێژی بەکۆمەڵ بەشیوەیەك بێت کە لاوازترین بەشداربووان بتوانن نوێژەکیان بەکۆمەڵ بکەن. خوا پێویستی بەنازاردان و بێزارکردن و ماندووکردنی نوێژخوێنان نییە بەهۆی درێژکردنەوێ نوێژەو بەزۆرەملی لەکاتێک ئەنجامدانی نوێژە کە بەخوێندنی چەند ئایەتیکی کورتیش دەکرێت، بەلکو سوننەتی یتەمبەرە (ﷺ) کە خێری جەماعەتی کورت زیاترە لەخێری نوێژی جەماعەتی دوور و درێژ، ئەویش لەبەرئەوێ لەدووەمدا نازاردان و بێزار و ماندووکردنی موسلمانانی تێدایە بەتایبەتی نەخۆش و پیر و پەكکەوتەکان و بێهەش کردنیان لەخێری ئەنجامدانی نوێژی بەکۆمەڵ. ئەمەش پێچەوانە نییە لەگەڵ ئەو دیاری کردنی یتەمبەر (ﷺ) بۆ خوێندنی هەندیک سورەت، خۆزگە ئێلتیزامی پێوە بکرایە لەنوێژەکاندا. لەگەڵ ئەوەشدا هەرکەمکردنەوێ خوێندنی ئایەتەکان باشترە تا زیادکردنی لەکاتی بوونی نەخۆش و پیر و لاواز یان هەر حەزکردنی موسلمانان بەنوێژی کورت. عێتاب و سەرزەنشتی یتەمبەر (ﷺ) بۆ مەعاز و هەرکەسێکی تر کە دەبێتە ئیمام لەنوێژدا فێرکردن و پەروەردە کردنە بۆ مراعات کردنی لاواز و پیر و نەخۆش بێ ئەوێ بێتە هۆی زیادەڕۆیی و لادان یان پشتگیری خستن و فەرامۆشکردن. هەرکەس حەز دەکات زیاتر لەنوێژدا بچیتەو و قورئانی زۆر بخوینێت ئەو نازادە و بوار لەبەردەمدا کراوێ بەتایبەتی لە شەونوێژدا و بەتەنیا دوور لەچاوی خەڵک کە دوورە لەریا و رووپامایی جگە لەنوێژە فەرزەکان کە باشتر وایە لەڕیزی نوێژی بەکۆمەڵدا و لەمژگەوت ئەنجامی بدات.

۷۰- عن عبدالله بن عمر (رضي الله عنه) قال: ان النبي (ﷺ) يقرأ علينا السورة فيها السجدة فيسجد ونسجد حتى ما يجد احدا موضع جبهته. (رواه البخاري)

واته: له عهبدوللای کوری عومره وه (رضي الله عنه) فەرمووی: یڤه مبهردا (ﷺ) سورە تیکی بەسەرماندا دەخویندە وه (که سجده) کړنوشی تیدابوو، سجدهی دهبرد و ټیمهش سجده مان دهبرد، تائه ورا دهی که شوینی نیوچاواغان نه بوو. سوجهی تیلوه سونه ته، له چوارده شوینی قورناندا هیه. دوی خویندنه وهی نایه تی سجده راسته وخو سونه ته سجده بریت. فەرمووده که ناماژه به وه ده کات که یڤه مبهردا (ﷺ) بهرده وام دوباره ی کردۆته وه، نه وهش زیاتر له کاتی فیرکردن و وانه دادانی هاوه لانیدا بووه (ﷺ) که زۆر قهره بالغ بووه بهراده یه که مه ندیکیان شوینی سوجه بردنی نه بووه به لکو له سهر پشی نهوانی تر سوجه یان بر دووه. نایه ته کانی سوجه هانی موسلمانان ده دات بو سوجه بردن وه زه می کافر و بیباوه ران ده کات له وهی که سوجه نابهن ههروه که خوا ده فەرموویت ده رباره ی ههردوو به ره که: ﴿إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا* وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا﴾ (الاسراء/ ۱۰۷-۱۰۸) ﴿وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ﴾ (الانشقاق/ ۲۱) واته: نه گهر قورنان بهسەرماندا بخویندته وه (سجده) کړنوش نابهن.

۷۱- عن ابي سعيد الخدري (رضي الله عنه) قال: قرأ رسول الله (ﷺ) وهو على المنبر سورة (سجدة) فلما بلغ السجدة نزل فسجد وسجد الناس معه، فلما كان يوم اخر قرأها فبلغ السجدة تشزن الناس للسجود فقال رسول الله (ﷺ): (انما هي توبة نبي ولكني رأيتكم تشزنتم للسجود). فنزل وسجد وسجدوا. (رواه أبو داود)

واته له ئەبی سهعیدی خدریهوه (ﷺ) فەرمووی: یتیمبهری خوا ﷺ له سهەر مینبهر بوو سورهتی (ﷺ) ی خویندهوه تاگه‌یشتە نایه‌تی (سجده) له سهەر مینبهر دابه‌زی و سوجه‌ی برد، خه‌لکه‌که‌ش هه‌موویان له‌گه‌لیدا سوجه‌یان برد. رۆژیکێ تر خویندییه‌وه گه‌یشتە نایه‌تی (سجده) خه‌لکه‌که‌خو‌یان ناماده کرد بۆ سوجه‌بردن یتیمبهری خوا (ﷺ) فەرمووی: بیگومان نه‌وه ته‌وبه‌ی یتیمبهریکه، به‌لام ده‌تانینم خو‌تان ناماده‌کردوه بۆ سوجه‌بردن، دابه‌زی له سهەر مینبهر سوجه‌ی برد، نه‌وانیش سوجه‌یان برد.

له‌وانه‌یه‌ ئەم فەرموده‌یه‌ ناماژه‌ به‌وه‌بکات که‌سوجه‌ له‌سوره‌تی (ص) دا جه‌ختکراو نییه‌ (غیر مؤکده‌) یان له‌وانه‌یه‌ نه‌وه بیت که‌یتیمبهر (ﷺ) بیه‌و‌یت پیمان ب‌ل‌یت سوجه‌ له‌قورئاندا هه‌مووی سونه‌ته‌ نه‌ک فەرز. شتیکی تیانییه‌ نه‌گه‌ر له‌هه‌ندێک کاتدا نه‌بریت، به‌لام به‌شیوه‌یه‌کی گشتی سوجه‌بردن باش‌تره‌ و پاداشتی گه‌وره‌ی هه‌یه‌.

دەروازە ی هەشتەم

فەزڵ و خێری هەندیک

سورەتی دیاربەکر

پێشەوا شعرانی لە کتێبە کەیدا بەناوی (لواقح الانوار القدسیة فی بیان العهد المحمدیة) دەلیت: پەیمانیک گشتیمان لی وەرگیراوه لە پێغمبەری خوا (ﷺ) کە بەردەوامین لە سەر خۆیندنی هەندیک و یردی قورئانی لە هەموو شەو و ڕۆژیکدا وەک سورەتی (الفاتحة، اية الكرسي، سی ئایەتی کۆتایی سورەتی (البقرة)، کۆتایی سورەتی (ال عمران)، خۆیندنی سورەتی (یس) و (الواقعة) و (الدخان) و (تبارک) و هاوشیوەی ئەوانە. فەرموودە لەو بارەوه زۆر و ناشکران. هەر کەس بەردەوامی ئەسەری ئەوه پارێزراوه لە زۆریک لە ئافاقەکان و دەردەکان و لە شەری سحر و جادوو خراپەکاران چ ناشکران یان پەنهان.

خەڵکانیک زۆر ئەمڕۆ لە ئەنجامدانی ئەو سوننەتە گەورەدا خۆیان دەدزنەوه، بەتایبەتی خۆیندکاران بەناوی سەرقاتی بەزانست و زانیارییهوه یان کەسانی تر بە بیانوی جۆراوجۆرهوه، گوایه هەر کاتیک ئەنجامیدەدەن بریتییه لە دەعوو و خزمەت بە قورئان، بەلام دەبیست ئەوه مان لە بیر نهجیت کە هاوێلان (ﷺ) لە هەموو کەس زیاتر سەرقاتی کاروبانگەواز و جیهاد و تیکۆشان بوون، بەلام ئەوه رێگر نەبووه لە بەردەم خۆیندن و دەور کردنەوهی

قورئان. زۆریه‌ی کاته‌کان به‌فێرۆ ده‌چن و هیچ شونێک ناگرێت که ده‌توانرێت سوودی باشی لێ ببنریت.

۷۲- عن ابي سعيد بن المَعْلَى (رضي الله عنه) قال: كنت اصلي فعداني النبي (ﷺ) فلم اجد قلت يا رسول الله (ﷺ) كنت اصلي، قال: لم يقل الله استجبوا لله وللرسول اذا دعاكم لما يحييكم ثم قال: الا اعلمك اعظم سورة في القرآن قبل ان تخرج من المسجد؟ فأخذ بيدي فلما أردنا الخروج قلت: يا رسول الله (ﷺ) انك قلت لاعلمك اعظم سورة في القرآن، قال: الحمد لله رب العالمين هي سبع المثاني والقرآن العظيم الذي اوتيته. (رواه البخاري وابو داود)

واته: له نه‌ی سه‌عید کوری ئەلمه‌عللی (رضی‌الله‌عنہ) وتی: نوێژم ده‌کرد، پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) بانگی کردم وه‌لام نه‌دایه‌وه، وتم: نه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا نوێژم ده‌کرد، فه‌رمووی: نه‌وه‌نیه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: (وه‌لامی خوا و پێغه‌مبه‌ر به‌نه‌وه‌ نه‌گه‌ر بانگی کردن بۆنه‌وه‌ی ژیا‌نه‌خشه‌ پێشان، پاشان فه‌رمووی: ئایا گه‌وره‌ترین سو‌ره‌ت له‌قورئاندا فێرکه‌م و پێلێم پێش نه‌وه‌ی له‌مزگه‌وت ده‌ربجێته‌ ده‌ره‌وه؟ ده‌ستمی گرت، کاتێک وێستمان به‌چینه‌ ده‌ره‌وه، وتم نه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا تو فه‌رمووت گه‌وره‌ترین سو‌ره‌ت له‌قورئان فێرده‌که‌م، فه‌رمووی: ﴿الحمد لله رب العالمين﴾ نه‌وه‌ حه‌وت ئایه‌ته‌ و قورئانی گه‌وره‌ و به‌رزه‌ که‌بۆم هاتوه‌.

۷۳- عن ابن عباس (رضي الله عنه) قال: بينما جبريل عليه السلام قاعد عند النبي (ﷺ) سمع نقيضاً من فوقه فرفع راسه فقال: هذا باب في السماء فتح اليوم ولم يفتح قط الا اليوم فنزل منه ملك فقال هذا ملك نزل الى الارض لم ينزل قط

الا اليوم فسلم وقال: ابشر بنورين اوتيتهما لم يؤتها نبي قبلك فاتحة الكتاب وخواتيم سورة البقرة لن تقرأ بحرف منها الا اعطيته. (رواه مسلم)

واته: له نبين عه باسه وه (ﷺ) فهرمووی: کاتیک جبریل سلاوی لنبیت لای پیغمبر دانیشتبو گوئی له جیره یهک بوو له سهروو سهریه وه، سهری بهرز کرده وه و فهرمووی: نه وه دهر گایهک له ناسمان نه مرؤ کرایه وه، که ههر گیز نه که اوه ته وه جگه له نه مرؤ، فریشته یهک لئی هاتوته خواره وه، فهرمووی نه وه فریشته یه که دابه زیوه بؤسر زهوی ههر گیز دانه زیوه جگه له نه مرؤ فهرمووی: مژده بیت به دوو نور و رووناکی که بۆت هاتووه. هیچ پیغمبره ریک پیش تو بوی نه هاتووه نهویش (فاتحة الكتاب) و کۆتایی سوره تی (البقرة) هیچ کامیان ناخوینته وه به پیتیک نیلا ده ست ده که ویت.

نبین مه سعود (ﷺ) ربوایه تی کردووه که پیغمبر (ﷺ) فهرموویه تی: دوو نایه ت له کۆتایی سوره تی (البقرة) ههر کهس له شه ودا بیخوینیت به سیه تی، ده پاریزیت له دووژمان و موسیه ته کان، دووژمانی له مرؤف و جنوکه و ناره حه تیه کانی دواوژ لهو شه ویدا له قه لایه کی نه میندا به سه ده بات، خوا ده فهرموویت: ﴿فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ﴾ (البقرة/ ۱۳۷) واته: خوا ده پاریزیت لیان. کۆتایی سوره تی (البقرة) له نایه تی ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ تا کۆتایی نایه تی (۲۸۴-۲۸۶). کاریکی باشه له کۆتایی نایه ته کاندایه نامین بکریت، چونکه جوانترین نزاو پارانه وهی تیا به وه کو سوره تی فاتحه.

۷۴- عن ابي بن كعب (رضي الله عنه) عن النبي (ﷺ) قال: ((يا أبا المنذر

اتدري اي اية من كتاب الله معك اعظم؟ قلت: الله ورسوله اعلم، قال: يا أبا

المنذر اتدري اي آية من كتاب الله معك اعظم؟ قال: قلت الله لا اله الا هو الحي القيوم قال: فضرب في صدري وقال: والله ليهنك العلم أبا المنذر. (رواه مسلم وابو داؤد)

واته: له ئوبه‌ی کوری که‌عبه‌وه (ﷺ) له پیغمبر (ﷺ) ده‌گیرته‌وه که‌فه‌رموویه‌تی: ئه‌ی باوکی مونزیر، ئایا ده‌زانیت چ ئایه‌تیک له‌قورئان له‌گه‌لتا گه‌ره‌ترینه؟ وتم: خوا و پیغمبره‌که‌ی باش‌ر ده‌زان. فه‌رموی: ئه‌ی باوکی مونزیر، ئایا ده‌زانیت چ ئایه‌تیک له‌کتیبه‌که‌ی خوا له‌گه‌لتا گه‌وره‌ترینه؟ وتم: الله لا اله الا هو الحي القيوم ده‌لتی: پیغمبر کیشای به‌سه‌رسنگمدا و فه‌رموی: سویند به‌خوا زانست پی‌روزی‌بیت لی‌ده‌کات باوکی مونزیر.

سه‌یری ئه‌ده‌بی ئه‌و هاوه‌له‌ به‌ریزه‌ بکه‌ له‌گه‌ل پیغمبره‌ی خوا‌دا به‌و وه‌لامه‌ی که‌خوا و پیغمبره‌که‌ی باش‌ر ده‌زان له‌کاتی‌کدا که‌وه‌لامه‌که‌ی لایه. پیاوه‌ گه‌وره‌کان ئه‌و ئه‌ده‌به‌یان هه‌بووه‌ له‌گه‌ل پیغمبره‌ی خوا‌دا (ﷺ)، چونکه‌ به‌ده‌ستی خۆی په‌روه‌رده‌ی کردن. به‌راستی باش‌ترین هاوه‌ل بوون و باش‌ترین ئه‌ده‌بی دادابوون.

٧٥- عن ابي امامة الباهلي (رضي الله عنه) عن النبي (ﷺ) قال: اقرأوا القرآن فانه يأتي يوم القيامة شفيعاً لأصحابه. اقرأوا الزهراوين البقرة وسورة آل عمران فانهما يأتیان يوم القيامة كأنهما غمامتان أو كأنهما غيابتان أو كأنهما فرقان من طير صواف تحاجان عن أصحابهما اقرأوا سورة البقرة فان اخذها بركة وترکها حسرة ولا تستطيعها البطلة. (رواه المسلم والترمذي)

واته: قورئان بخوێننهوه، بێگومان لهپڕۆژی دوایدا دهیته شهفیع و
تکاكار بۆ هاوهلهکانی. دوو (زھراوین) سورە (البقره) و (ال عمران)
بخوێننهوه، چونکه پڕۆژی دواپی ههروهکو دوو پهله ههواریان دوو چهتر
کهسیهر دهکات یان وهکو جیاکه رهوهیهکی بالندهیهک کهبگهڕیت بهرگری له
هاوهلهکانیان دهکهن. سورەتی (البقره) بخوێننهوه، چونکه وهگرتنی بهرهکهته
وازهتێان لێ حهسرهت و پهشیمانی و نهگهتیه، نههلی باطیل له جن و ئینس
نایتنای. سورەتهکانی (البقره) و (ال عمران) زۆرێک لهئهحکامهکان و پهنده
وئامۆژگاریهکانی تیاپه. ههركهس لهبهریان بکات و سنورهکانیان بپاریزێت
وهفهروانهکانیان بهجی بهیئت و قهدهغه کراوهکانی وازلی بهیئت مافیکه لای
خواپه که بیانکاته تکاكار بۆ هاوهلهکیان. ههردوو سورەت بهرهکته و فەر و
خێرن بۆ کهسیک لهگهڵاندا بژی و بیاخوێننهوه. حهسرهت و پهشیمانییه بۆ
کهسیک وازهیئت لیان کاتیک دهیئت خوا چی ئاماده کردووه بۆنهوانه
کهخوێندووایانهوه.

۷۶- قال ابوبکر الصديق (رضي الله عنه) للنبي (صلى الله عليه وسلم): قد شئت يا رسول

الله (صلى الله عليه وسلم)، قال: شيتني هود واخواتها الواقعة والمرسلات وعم يتساءلون واذا
الشمس كورت. (رواه الترمذي)

واته: ئهوبهکری صدیق بهیغه بهری فهرموو: ئهی یهغه بهری خوا
پیربویت، ئهویش فهرموو: سورەتی هود و دهسته خوشکهکانی پیریان
کردووم کهسورەتهکانی (الواقعه، المرسلات، عم يتساءلون، واذا الشمس
كورت) سورەتی هود ئایهتی ئیستقامهت و راوهستاوی تیداپه ﴿فَاسْتَقِمْ كَمَا
أُمِرْتَ﴾ (هود: ۱۱۲) واته: راوهستاوو دامهزراوپه ههروهکو فهرمانت پیدراوه.

نهو فرمانه تهنه تایهت نییه به پیغه مبری خوا (ﷺ) به لکو بۆ شوین که وتوانیشه ﴿مَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا﴾ واته: وهه رکس له گم تۆدا تهوبه ی کردوو، لامه ده ن و یاخی مهن، به لام سوره ته کانی تر (المرسلات، عم يتساءلون، اذا الشمس كورت) ههمووی باسی رۆزی دوايه و ناخۆشی و بارگرانیه کانی نهو رۆژه و نازاره کانی دۆزه خیه کانی باس کردوو. باسی رۆژیکی تیایه که منال پیر ده کات، ناگادار کردنه وهی خه لکی تیدایه. له سوره تی (المرسلات) دا چهند جاریک واره یلا و هاوار بۆ درۆزانی تیدایه. له سوره تی (عم يتساءلون) دا چهند جاریک وه سفی قیامه تی تیدایه. له سوره تی (التکویر) دا باسی رووداوه ترسناکه کانی دوارۆژه کانی گۆرانکاری و تیکجیونی شیرازه ی نه م بوونه وهی تیدایه. ههروه ها له سوره ی (الواقعة) دا که خافضه و رافعه یه و وه سفی حالی هاوه لانی به ههشت و دۆزه خ و نهوانهش له چاکه دا پشپړ کیان کردوو که له نزیکانی خوان.

۷۷- عن أبي سعيد الخدري (رضي الله عنه) عن النبي (ﷺ) قال: من قرأ سورة (الكهف) يوم الجمعة اضاء له من النور ما بين الجمعتين. (رواه البيهقي والحاكم وصححه)

واته: هه رکس سوره ی (الكهف) بخوینیت له رۆزی هه نیدا نور و رووناکیه کی ده ست ده که ویت که نیوان دوو ههینی بۆ رووناک ده کاته وه.

۷۸- عن أبي الدرداء (رضي الله عنه) أن رسول الله (ﷺ) قال: من حفظ عشر آيات من أول سورة الكهف عصم من الدجال. (رواه مسلم وأبو داود)

واته: هەركەس دە نایەت لەسەرەتای سورەى (الكهف) لەبەر بکات پارێزراو دەبێت لەشەرى دەجال و سىحربازەکانى تر.

لەڕىوایەتێكى تر هاتوووە كە دە نایەت لەكۆتایى سورەى (الكهف) لەبەر بکات. كەواتە باشترایە كە لەسەرەتا و كۆتاییدا دە نایەت لەبەر بکەین، ئەگەر سورەتەكە هەمووى لەبەربكریت زۆر باشترە و خۆتەندىتە رۆژانى هەینی.

٧٩- عن معقل بن يسار (رضي الله عنه) قال: ((قلب القرآن) يس) لا يقرؤها رجل يريد الله والدار الآخرة الاغفر له. (قرأوها على موتاكم)). (رواه الامام أحمد والبيهقي وصححه)

واته: لە مەقلی كۆری یەسارەو (رضي الله عنه) فەرموویەتی: دڵی قورئان سورەتی (یس) ه، هەركەس بێخۆیتیتەووە مەبەستی خوا و رۆژی دووایی و مالی قیامەت بێت لێخۆشبوونی دەست كەوتوووە و خوا لێی خوش بوووە. بێخۆیتن بەسەر مردوووەكاناندا.

٨٠- عن أبي امامة الباهلي (رضي الله عنه) عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: من قرأ حم الدخان في ليلة الجمعة أو يوم الجمعة بنى الله له بيتا في الجنة. (رواه الطبراني وصححه)

واته: لە ئەبى ئومامەى باهلیەو (رضي الله عنه) دەگێڕیتەووە كە پێغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) فەرموویەتی: هەركەس حم سورەى (الدخان) شەوی هەینی یان رۆژەكەى بێخۆیت خۆی گەرە مالیكى لەبەهەشتدا بۆ دروست دەكات.

٨١- عن عبدالله بن فلفل (رضي الله عنه) قال: رأيت رسول الله (ﷺ) يوم

الفتح وهو يقرأ على راحلته سورة الفتح. (رواه ابن ماجه)

واته: له عەبدوللای کوری فلفل (ﷺ) دەگێرنەوه که فەرموویەتی:

پێغەمبەری خوا (ﷺ) بینی لەڕۆژی فتح و ڕزگار کردنی مەککەدا لەسەر
پشتی و لاخەکە (ئەسپەکە) سورە (الفتح) دەخوێند.

لەم فەرموودەیدا ئەوەمان دەست دەکەوێت کە دروستە بەتکو

کاریکی باشە کە لەسەفەر و گەشت و سواری و پادەدا و لەڕێگەدا قورئان
خوێندن. لە عومەری کوری عەبدول عەزیزەوه دەگێرنەوه (ﷺ). هەروەها
فەرموودە کە ناماژە بەوێش دەکات کە لەگەشت و لەمالدا و لەهەرمالێکی تردا
قورئان بخوێنێت و خوێندنی سورە (الفتح) لەڕۆژی (فتح) ناماژە بەوێ
کە نایەت و سورەتی تائەبەت بە مناسەبات بخوێنێت.

٨٢- عن عبدالله بن مسعود (رضي الله عنه) قال: سمعت رسول الله (ﷺ)

يقول: من قرأ سورة الواقعة كل ليلة لم تصبه الفاقة أبداً. (رواه ابو عبيد
وابو يعلى وابن مردويه والبيهقي)

واته: له عەبدوللای کوری مەسعودەوه (ﷺ) فەرمووی: بێستم لە

پێغەمبەری خوا (ﷺ) دەفەرموو: هەرکەس سورە (الواقعة) لەهەموو
شەوێکدا بخوێنێت هەرگیز ترووشی هەژاری و نەبوونی نایەت.

٨٣- عن العرياض بن سارية (رضي الله عنه) ان النبي (ﷺ) كان يقرأ

المسبحات قبل ان يرقد ويقول: (ان فيهن آية خير من الف آية)

واته: له عراباض کوری ساریهوه (ﷺ) ده گێرنهوه که یغەمبەر (ﷺ) پیش نهوهی رابکشیت بۆ پشوو دان و خهوتن (المسبحات) ی ده خویند، ده یغەرموو: ئایه تیکیان تیا به له ههزار ئایهت خێتره.

(المسبحات) بریتیه له پێنج سورهت ((الحدید، الحشر، الصف، الجمعة والتغابن)) وایده هیت نهو ئایه ته بیت: ﴿لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ (الحشر/ ٢١) واته: نه گهر نهو قور ئانه مان له سههر شاخیک دابه زاندا به نهوا ده تینی به تر سهوه و مل که چ و له رزۆک ده هار درا له ترسی خوا.

٨٤- عن معقل بن يسار (رضي الله عنه) عن النبي (ﷺ) قال: ((من قال حين يصبح ثلاث مرات اعوذ بالله السميع العليم من الشيطان الرجيم وقرأ ثلاث آيات من آخر سورة الحشر وكلّ به سبعين الف ملك يصلّون عليه حتى يمسي وان مات في ذلك اليوم مات شهيدا ومن قال حين يمسي كان بتلك المنزلة)). (رواه الترمذي)

واته: یغەمبەر (ﷺ) فەرموویه تی: ههركهس له بهر به یاندا سی جار وتی: (پهنا ده گرم به خوا ی بیسه ری زانا له شهیتانی ره جم کراو) و سی ئایه تی کوتای سوره تی (الحشر) بخوینیت ﴿هو الله الذي لا اله....﴾ ههفتاهه زار فریشتی بۆ ده کریته پشتیوان و دروودی له سههر ده ده ن و داوای رهحه تی بۆ ده که ن تا ئیواره، وه نه گهر مرد له ورۆژ ده دا به شه هیدی ده مریت، وه نه گهر ئیواره وتی هه مان پله ی ههیه.

شہید لہم فہرموودہ دا مہبست لہو پلہی شہادہ تہ نیہ
 کہ فہرموودہ کانی تری بیغمبر (ﷺ) ناماژہ یان پیکردوہ کہ لہ پیناوی
 بہرز کردنہ وہی نالای پیروزی نیسلامدا جہنگاوه دژ بہ کافران و بیباوہ ران.
 کہسانی تریش ہن کہ پلہی شہیدی لہ جوڑی یہ کہ میان دہست دہ کہ ویت،
 کہ سیک بہ ناو بخنکیت یان کہ سیک بہ دواوی زانستدا بگہریت نہوش شہیدہ،
 کہ سیک لہ پیناوی بہرگری لہ خاک و ناو و ناموسیدا بجہنگیت و بحریت
 شہیدہ، بہ لام نہوانہ ناگنہ پلہی قورنان خوینہ کہ.

۸۵ - عن أبي هريرة (رضي الله عنه) ان رسول الله (ﷺ) قال: ((من القرآن ثلاثون آية شفعت لرجل حتى غفر له وهي تبارك الذي بيده الملك)). (رواه أبو داؤد والترمذي وقال حديث حسن)

واتہ: لہ قورناندا سی نایہت ہہیہ شہفاعت و تکیان بو کہ سیک کرد
 تابہ خشرا و خوا لئی خوش بوو نہویش سورہی (الملک: ۵) ﴿تبارک الذي بيده
 الملك﴾. پشمہوا (ترمزی) ربواہی تی کردوہ لہ نبین عہباسوہ (ﷺ) فہرمووی:
 ہندیک لہاوہ لانی بیغمبر (ﷺ) خیمہ کہیان لہ سر گوریک ہلدا
 نہیاندہ زانی کہ کہسی تیایہ قورنان دہ خوینیت (تبارک الذي) تاتہواوی کرد.
 دواتر ہاوہ لہ کہ گہراہوہ لای بیغمبر (ﷺ) وتی: نہی بیغمبری خوا،
 خیمہ کہم لہ سر گوریک ہلدا نہمزانی گورہ کہ کہ سیکی تبابو
 سورہی (تبارک الذي) خویند تاتہواوی کرد. بیغمبری خوا (ﷺ) فہرمووی: نہوہ
 قہلغانہ و نہوہ رزگار کہرہ لہ سزای گور. سزای گور بہ بی قورنانی پیروز
 سابت و جیگیرہ و حقیقہ تہ: ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ
 السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ (الاعراف: ۴۶) واتہ: ناگری دوزخہ،

بهيانيان و نيواران، نيشانيان دهدریت، ياخود پيايанда دهچنزيریت له (جيهانی بهره‌خدا) پژوی قیامه‌تیش فرمان دهدریت: ناده‌ی تاقم و دهسته‌ی فیرعه‌ون بڅه‌نه ناو ئیش و نازاری زۆر ناخوشه‌وه. سوره‌ی (ملک) شه‌فاعت بز هاوره‌که‌ی ده‌کات، نه‌وکه‌سه‌ی زۆر ده‌بخوښته‌وه و له‌خزمه‌تیدایه له‌سزای ناگر رزگاری ده‌کات.

٨٦- عن عائشة (رضي الله عنها) قالت: كان النبي (صلى الله عليه وسلم) لا ينام حتى يقرأ الزمر وبني اسرائيل. (رواه الترمذي) واته: له عائشه وه (رضي الله عنه) فهرمووى: يَغْمِرُ به (صلى الله عليه وسلم) ندهه خهوت تا سورهى (الزمر) و بني اسرائيل واته سورة تى (البقرة) ندهو يَنْتَهوه.

۸۷- ((من قرأ والتين والزيتون فاتتهى الى آخرها فليقل بلى وانا على ذلك من الشاهدين ومن قرأ لاقسم يوم القيامة فاتتهى الى آخرها اليس ذلك بقادر على ان يحى الموتى فليقل بلى ومن قرأ والمرسلات فبلغ فباي حديث بعده يؤمنون، فليقل آمنا بالله)). (رواه أبو داود والترمذي) واته: ههركهس (والتين والزيتون)ى خویند و گه‌یشته کوتایه‌که‌ی بابلیت (بلى وانا على ذلك من الشاهدين) وههركهس (لاقسم يوم القيامة)ى خویندو گه‌یشته ﴿اليس ذلك بقادر على ان يحى الموتى﴾ بابلیت (بلى) وههركهس (والمرسلات)ى خویند و گه‌یشته ﴿فباي حديث بعده يؤمنون﴾ بابلیت (امنا بالله) بهوشویه‌یه‌یتویسته له‌سه‌ر که‌سی قورئان خوین که‌بیر و هوشی ناماده‌بیت.

* نه گهر به نایه تی ره همه تدا تیپه ری داوای ره همه تی خوا بکات.

* ئەگەر بەنایەتی سزادا تێبەری داوا بکات خوا بە دووری بکات لێ.

* ئەگەر بەنایەتی پرسیاردا تێبەری وەکو ئەوێ باسمان کرد بۆ (بلی).

* ئەگەر بەنایەتی سۆجدهدا تێبەری سۆجده و کێنوش بیات.

* ئەگەر بەنایەتی دوو عادا تێبەری دەستەکانی بۆ ئاسمان بەرز بکاتەو بۆ نزاکردن و پارێندەو و ئەگەر نزا که بۆ لادانی ناخۆشی و موسیبهتێک بوو لەبەر دەستی بۆ خوارەو وەر بگێرێت. هەموو ئەوانە لە پیغمبەرەو (ﷺ) هاتوو.

۸۸- عن أنس (رضي الله عنه) عن النبي (ﷺ) قال: من قرأ اذا زلزلت عدلت

له بنصف القرآن ومن قرأ قل يا ايها الكافرون عدلت له بربع القرآن ومن قرأ قل هو الله احد عدلت له بثلاث القرآن. (رواه الترمذي) واته: له ئەنەسەو (رضي الله عنه) لە پیغمبەری دەگێڕێتەو فەرموو یەتی: هەر کەس (اذا زلزلت) ی خوێندەو بەراوەی نیوی قورئانە بۆی و هەر کەس (قل يا ايها الكافرون) ی خوێند بەراوەی چارەکی قورئانە بۆی و هەر کەس (قل هو الله احد) ی خوێند بەسێ یەکی قورئان دەجێت بۆی.

هاوتا بوون بە بەشێک لە قورئان لەسەر بنجینە ی ئەو بابەتانە یە کە سورەتە کە لە خۆی گرتوو لە مژدەدان و ترساندن و ئاگادار کردنەو. سورە ی (زلزله) ئاگادار کردنەو و ترساندن ی کافران و بیابو و پانی تیا بە بۆ رۆژی دوا ی کە رۆژیکی ترسانە و تەرازووی کردەو کانی تیا دەخرێتە کار. کە ناماژە ی ئەو ی تیا دەخوێنێتەو باسی قیامت نیو یە و باسە کە ی تری باسی ژیا نی دویا یە. هەروەها (کافرون) باسی بەرائەت و خۆبەری کردنە

له کافر و بیناوه‌پان. سوره‌ی (الاخلاص) باسی عه‌قیده و بیروباوه‌ری یه‌کتا ناسی و یه‌کتا په‌رستییه. له‌فهرمووده‌ی تر دا هاتوو ه که یڤغمبەردی خوا (ﷺ) پرسیاری له‌هاوه‌لان (ﷺ) کردوو ه که کێ ده‌توانیت له‌روژنێکدا قورئان خه‌تم بکات؟ عەرزیا ن کرد: کێ ده‌وانیت؟ فهرمووی: ناتوان سێ جار (قل هو الله احد) بخوین؟ عەرزیا ن کرد: به‌لێ. فهرمووی: (قل هو الله احد) سێ یه‌کی قورئانه، هه‌ر که‌س سێ جار بیخوینیت وه‌کو خه‌تمیکی قورئانی کردبیت وایه. به‌تایه‌تی ئه‌مه‌ بۆ ئه‌و که‌سانه‌یه‌ که‌ که‌م خوینه‌وارن.

۸۹- عن عائشة (رضی الله عنها) قالت: قال رسول الله (ﷺ): ((من قرأ بعد صلاة الجمعة قل هو الله احد وقل اعوذ برب الفلق وقل اعوذ برب الناس سبع مرات اعاده الله من السوء الى الجمعة الاخرى)). (رواه ابن السني - حديث صحيح).

واته: له‌ عایشه‌وه (رضی الله عنها) فهرمووی: یڤغمبەردی خوا (ﷺ) فهرموویه‌تی: هه‌ر که‌س دوای نوێژی هه‌ینی جه‌وت جار (قل هو الله احد) و (قل اعوذ برب الفلق) و (قل اعوذ برب الناس) بخوینیت خوا له‌هه‌ر خراپه‌ و ناخۆشییه‌ک تا هه‌ینی داهاوو ده‌پاریژیت. نوێژی هه‌ینی هه‌فته‌ی جارێکه‌ و نوێژیکی تایه‌ته‌ به‌خێر و فەر و به‌ره‌که‌تیکی زۆر، ته‌واوی ئه‌وه‌ش به‌ کۆتایی هێنایه‌تی به‌ نزا و پارانه‌وه‌ و قورئان خویندن و یادی خوا. ئه‌و سوره‌تانه‌ باسی له‌تاک و ته‌نهای خوا و نزا و پارانه‌وه‌ و په‌ناگرتن به‌خوا له‌هه‌ر شه‌ر و نازاوه‌ و ناخۆشییه‌ک و به‌هیوای به‌رده‌وام بوونی تا هه‌ینی داهاوو. باوه‌ردار وه‌کو بازرگانێکی کارامه‌ و چالاک وایه‌ هه‌یج هه‌ل و کات و بۆنه‌یه‌ک و هۆکاریک له‌ده‌ست خۆی نادات

بۇ دەستخىستى قازانچ. كەلەھەۋلدايە بۇئەۋەي خېرىكى زياتر وبەرەكات و
فەرى زياتر بۇ قىيامەتى خۆى مەۋگەر بىكات.

٩٠ - بعث النبي (ﷺ) رجلاً على سرية فكان يقرأ لأصحابه في صلاتهم فيختم بقل هو الله أحد فلما رجعوا ذكروا ذلك للنبي (ﷺ) فقال: سلوه لاي شيء يصنع ذلك. فمألوه فقال: لانها صفة الرحمن فانا احب ان اقرأ بها. فقال رسول الله (ﷺ): ((اخبروه ان الله يمجيه)). (رواه مسلم)

واته: پيغمبر(ﷺ) پياوڻكى كرده پيشهوا و نهمى سريدهك نهوئش له نويزه كاندا دواى سوره تى فاتحه هه نايه تيكي بخويتايه به (قل هو الله احد) كوتايى پنده هيتا كاتيك گه رانه وه نه وهيان بو پيغمبر باسكرد، نهوئش فرموى: پرسيارى لى بكن بوجى واى كردوه؟ پرسياريان لى كرد، وتى: چونكه نه وه سيفه تى خواى ميهره بانه من حه زده كم بيخوينم. پيغمبر(ﷺ) فرموى: هه والى بدهنى كه خوا نهوى خوش دهوئت. نهو فرموده يه نامازه به راده ي تگه بيشتى قولى هاوه لانى پيغمبر(ﷺ) ده كات بو قورئانى يروز و شهريعتى پاكي نيسلام. زور خوئنده وهى نهو هاوه له به روزه له هه موو ر كاتيكدا بو سوره ي (الاخلاص) (قل هو الله احد) كارىكي تازه و داهيتراو بوو نه پيغمبر و نه ياراني تر كارىكي و ايان نه كردبوو! بيدعه بوو! به لام بيدعه و داهيتراو يكي چاك بوو نك تنها له به رنه وهى كه پيغمبر ئيقراى كرد به لكو چونكه له گه ل روجى نهم نايه پاكه دا يه كده گرته وه له به گه موره زانينى خوا و خوشه ويستى و خوشويستى نايه ته كانى قورئانى يروز كه تعظيمى سيفاته كانى خواى گه موره ده كهن. ئيقراوه كه ي پيغمبر(ﷺ) بو كارى نهو هاوه له به روزه ده بكانه سونه ت.

۹۱ - عن عقبه بن عامر (رضي الله عنه) ان رسول الله (صلي الله عليه وسلم) قال: الم تر آيات انزلت هذه الليلة لم ير مثلهن قط ((قل اعوذ برب الفلق وقل اعوذ برب الناس)). (رواه مسلم)

واته: له عهقه بهی کوری عامر وه (رضي الله عنه) كه پێغه مبهری خوا (صلي الله عليه وسلم) فەرموویەتی: ئایا نەتبینی ئایەتانیک ئەمشەو دا بە زیو، هاوشیو یان نەبیراوه هەرگیز ((قل اعوذ برب الفلق وقل اعوذ برب الناس)). ه. بیگومان هەموو ئایەتیک یان کۆمەڵە ئایەتیک له قورئاندا هاوشیو یان نییه، ئەو دوو سورەتە سورەتی ئیستیعاژە و پەنا گرتنە بەخوای گەورە، وه دوعا و نزا و پارانهو هیه، نه لهناو قورئاندا نه لهناو عەرەبدا هاوشیو یان نییه.

۹۲ - عن عبدالله بن عباس (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (صلي الله عليه وسلم): اسم الله الاعظم الذي اذا دعي به اجاب في هذه الآية: قل اللهم مالك الملك تؤتي الملك من تشاء وتنزع الملك ممن تشاء وتغفر من تشاء وتذل من تشاء بيدك الخير انك على كل شيء قدير. (رواه الطبراني)

واته: له عەبدوللای کوری عەباس وه (رضي الله عنه) فەرمووی: پێغه مبهەر (صلي الله عليه وسلم) فەرموویەتی: ناوی هەرە گەورە ی خوا کە ئە گەر پێی بانگ بکریت وه لام دەداتە وه لەم ئایەتە دا یه: خوا یه تۆ خوا وه نی هەموو شتی کیت، دەسەلات دەبەخشیت بە هەر کەسێک بهوێت و دەسەلات وەر دە گرتە وه له هەر کەسێک بهوێت. هەر کەس بهوێت بالادەستی دەکەیت، هەر کەسێکیش بهوێت زەلیل و بێ دەسەلات و ژێر دەستی دەکەیت. هەر چی خێر هیه هەر بە دەستی تۆ یه، بیگومان تۆ دەسەلاتداریت بەسەر هەموو شتی کدا.

خوای گهواره نهوه و نو ناوی ههیه ههركهس له بهری بکات دهچیته بههشتهوه. له بهرکردنی بریتیه له دهرخستیان و کارپیکردنیان و نهجامدانی نهوهی که فرمانی پندهکن. خوای گهواره له ناویاندا ناوی ههره گهواره و مهزنی خوێ شاردۆتهوه و نادیاره. ئهم فهرموودهیه و چهندین فهرموودهی تر ناماژه بهههه ندیک نایهت ده کهن که ناوی ههره گهوارهی خوای گهواره له وشوینانه دایه، له قورنانی پیروزدایه.

دەروازەیی نۆبەم

کەڕێ وەرگرتن لەسەر

قورئان خوێندن و دوعا کردن پێی

۹۳- عن جابر بن عبد الله (رضي الله عنه) قال: دخل رسول الله (ﷺ) فإذا قوم يقرأون القرآن قال: ((اقرأوا القرآن وابتغوا به الله عز وجل من قبل ان يأتي قوم يقيمونه اقامة القدرح يتعجلونه ويتأجلونه)). (رواه الامام احمد وابوداؤد)

واتە: لە جابری کورپی عەبدوللأوه (رضي الله عنه) فەرمووی: یغەمبەری خوا هاتە ژوورەووە کەسانیک قورئانیان دەخویند، فەرمووی: قورئان بخوین، مەبەستان پێی خوا ی گەورەبێت پێش ئەوەی گەلیک بێت کە بە کاری بهێنن وەکو پەرداخیکی ئاو یان کەبۆ خواردنەووەی هەرشیتیک بە کاردیت، پەلەیانە لێی و دوا ی ناخەن. لێکجوواندنی قورئان خوێندنی ئەو (قەوم) بە پەرداخیکی کە بۆ تێرکردنی شەهوەت و ئارەزوواتی خۆی و دەستخستنی مال و سامان یان شوهرەت و ناوبانگ....

۹۴- عن عمران بن حصين (رضي الله عنه) انه مر على قاص يقرأ ثم سأل فاسترجع ثم قال: سمعت رسول الله (ﷺ) يقول: من قرأ القرآن فليسأل الله به فانه سيجيء اقوام يقرأون القرآن يسألون به الناس. (رواه الترمذي وحسنه)

واتە: لە عیمرائی کورپی حصینەووە دەگێرنەووە کە تێپەریووە بە لای چیرۆکخوانیکدا، قورئانی دەخویند پاشان داوا ی دەکرد (دیاری ئەو کەسە

مەبەستی پاره پەیداکردن بوو بە قورئان خوێندنه کە (عیمران گەراپهوه بۆلای و فەرمووی: من له پێغه مبهري خوا (ﷺ) بیستوو کە دەیفەرموو: هەر کە سێک قورئانی خوێند باتەنھا داوای لە خوا بکات کە سانیک دین قورئان دەخوێن داوای لە خەلکی پێدەکەن (واتە بە کۆری دەخوێن) .

لە قورئانی پیرۆزدا نەهی کراوه لەوێ کە ئەم قورئانە بۆ مەبەستی دنیایی و بژیوی ژیان بە کاربھێرت و قورئان خوێن دەست لە خەلکی پان بکاتەوه، چونکە قورئان بۆ ئەو نەهاتۆتە خوارەوه بە لکو بۆ ریتومایی و هیدایەتدانی خەلک هاتوو رەحمەت و نوور و ڕووناکییە پێوستە موسولمان تەنھا داوا لە خوا بکات و مەبەستی بە دەستھێنانی رەزامەندی خوا بیت.

مەبەست له (استرجاع) (انا لله وانا اليه راجعون) وتنه واتە: عیمران ئەوێ بە موصیەت زانی کە یینی کە سێک قورئان دەخوێت دەستخەستی پاره و پۆل کە چەند زۆر ئەوانە لە ئەمڕۆدا.

۹۵ - عن أبي سعيد (رضي الله عنه) قال: كنا في مسير لنا فزلنا فجاءت جارية فقلت ابن سيد الحمي سليم فهل معكم راق؟ فقام معها رجل فرقاها بام القرآن فذكر للنبي (ﷺ) فقال: وما يدريه انها رقية؟ (رواه البخاري)

واتە: لە ئەبێ سەعیدی خودریهوه (رضي الله عنه) فەرمووی: لە کاروانییە کدا دەڕۆشتین لە شوێنێک دابەزین کە نێزەکیک هات ووتی: کۆری گەورە ی هۆز نەخۆشە (مار پێوی دابوو) ئایا کە سێکتان لە گەلدا هەیە چارەسەر و نزیایەکی لا بێت؟ پیاویک لە گەلدا هەستا و چارەسەری کرد بە (ام القرى) واتە سورە ی فاتیحە و چاک بوووه. ئەوێ بۆ پێغه مبهري (ﷺ) باسکرد، فەرمووی: ئەو بە چیدا

دەزانىت ئەو (رقىه) و چارەسەر؟ تەواو كەرى فەرموودە كە لەرپوایەتێكى تردا بەم شێوەیە: كاروانە كە داوايان لەئاوایە كە كردووە كەمیانداریان بكات، رازی نەبون كەمیانداریان بكەن، بەلام كە داوايان لێكردن نزیكە بۆ مارانگازیکیان بكەن. هاوێ بەرێزە كەش داواى كرى و بەرامبەرێكى كرد لەپاداى ئەو كاره دا. داواى چاك بوونەوێ نەخۆشە كە كرى خۆى وەرگرت لەمەر و مالات. كاتێك ئەو هیان بۆ پەغەمبەر (ﷺ) باس كرد، فەرمووی: (واضربوا لی منها بسم) واتە: پشكێكم بەدەنى لى كە پشكەش بە هاوێ كە كرابوو. ئەو خۆدى قورئانە كە نییە چارەسەر و شىفا بدات بەلكو تەنها خۆى گەورەیه كە شىفا بەخش و چارەدۆزە و هەمووشت بەدەستى خۆیەتى ﴿وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَةٌ بِهِ أَلْمُوتَىٰ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا﴾ (الرعد/ ۳۱) واتە: نەگەر قورئانێك بێت، شاخەكانى بى بچولتیریت و زەوى پى بچولتیریت یان قسەى لەگەڵ مردوودا بى بکرت. بەلكو هەموو كارێك تەنها بۆ خوایه. ئایا ئەوانەى باوەردار بوون بى هیوانەبوون كە نەگەر خوا بیویستایە هیدایەتى هەموو خەلكى دەدا.

لەگەڵ ئەو هەشدا كە خۆى گەورە لەناو قورئاندا هەندێك نەیتى و فەر و بەرە كاتى هەشارداوە نەگەر هەركام لەوانە یە كانگێر بێت لەگەڵ كاتى دیاریكراودا و لەلایەن كەسانى كى باوەردارەو بچولتیریت نەخۆشە چاك دەبێتەو و شىفای بۆدیت ﴿وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ (الاسراء/ ۸۲) واتە: دادەبەزێنێن لەقورئان ئەوێ كە دەبێتە شىفا و رەحمەت بۆ باوەرداران سەمكاران جگە لە زیانەندى هیچ زیادناكەن.

(رقیة) چارهسەریکی دەروونیە سوود و قازانجی بەئەزمون سەلماوە زانایانی دەروناسی و پزیشکەکان جەختیان لەسەرکردۆتەووە کاریگەری تەنها بۆ دەرد و نەخۆشییە دەرونییەکان نییە بەلکو بۆ نەخۆشییە جەستەیی و ئەندامییەکانیشە کە ھۆکارەکی دەگەرێتەووە بۆ ھۆکاری دەروونی وەکو ترس و ھاوشیوەکانی کە پێویستی بە دلئارامی نەخۆش ھەیە، دەبێتە ھۆی لادانی دوودلی و تیکچوونی باری دەروونی.

۹۶- عن عبدالله بن عباس (رضی اللہ عنہ) قال: قال رسول الله (ﷺ): ان احق ما اخذتم عليه اجراً كتاب الله. (رواه البخاري)

واتە: لە عەبدوللای کوری عەباسەووە (رضی اللہ عنہ) فەرمووی: یڤغمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: ئەوێ کە شایستەبێت کڕینی لەسەر وەرگیرن کتێبەکی خوا. ئەبۆ لەبشی سەمەر قەندی لەکتیی (بستان العارفين) وتوویەتی: فێرکردن سێ جۆرە:

۱- بۆ (حسبة) بەومانایە بەھیوای پاداشتی خوا.ی.

۲- بەرامبەر بە کڕێنەک.

۳- بێ مەرج، ئەگەر دیاریەکی پێشکەش بکڕیت وەریدەگرت.

یەکەمیان پاداشتی ھەیە، ئەوێ کاری یڤغمبەرانە (سلاوی خوايان لیبیت). دووهمیان رای جیاوازی لەسەرە ھاوێلانێ پێشیمان فەرموویانە: دروست نییە کڕی وەرگرتن لەبەرامبەر فێرکردن، لەبەرئەوێ کە یڤغمبەر (ﷺ) فەرموویەتی: ((بلغوا عني ولو اية)) واتە: لەجیاتی من

وقل اعوذ برب الناس) ئەوا موسولمانانی تر زۆر زیاتر موحتاجن بەو نزاکردنە. ئەوەتا عایشە نزا و قورئان بەسەر یغەمبەردا (ﷺ) دەخوینیت کەسەرداری ھەموو مروّفایەتیە، بەو ھەش ھیواخوازە ھەندیک لە پیرۆزی یغەمبەری بەربکەوینت بەمەسح کردنی دەستە پیرۆزەکانی.

۹۸- عن أبي بن كعب (رضي الله عنه) قال: كنت عند النبي (ﷺ) فجاء اعرابي فقال: يا نبي الله ان لي أخاً وبه وجع، قال: وما وجعه؟ به لم، قال (ﷺ) فأتني به فوضعه بين يديه فعوده النبي (ﷺ):

۱- الفاتحة (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * الْيَوْمَ الدِّينِ * إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ * اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ * صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ) الفاتحة/ ۱- ۷.

۲- اربع آيات من اول سورة البقرة ﴿الم * لَكَ الْكِتَابَ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ * الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ * وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ البقرة/ ۱- ۴.

۳- والهكم اله واحد+ اية الكرسي. ﴿وَاللَّهُمَّ إِلَهَ وَاحِدَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ البقرة/ ۱۶۳ ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ البقرة/ ۲۵۵

٤- وثلاث آيات من آخر سورة البقرة. ﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوا يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرْ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ * آمَنَ الرُّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا تَفِرُّ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ * لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ البقرة/٢٨٤-٢٨٦.

٥- واية من آل عمران ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ آل عمران/١٨.

٦- وآية من سورة الاعراف ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ الاعراف/٥٤.

٧- وآخر سورة المؤمنين ﴿فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ * وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ * وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾ المؤمنون/١١٦-١١٨.

٨- واية من سورة الجن: ﴿وَالَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا﴾ الجن ٣.

٩- وعشر آيات من اول سورة الصافات ﴿وَالصَّافَّاتِ صَفًّا * الزَّاجِرَاتِ زَجْرًا * فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا * إِنَّ إِلَهُكُم لَوَاحِدٌ * رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ * إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ * وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ * لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذَّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ * إِلَّا مَن خُطِفَ الْخَطْفَةَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ﴾ الصافات/١-١٠

١٠- وثلاث آيات من سورة الحشر. ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ * هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ * هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ الحشر/٢٢-٢٤

١١- وقل هو الله أحد ومعوذتين. ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ * وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ الإخلاص/١-٤. و﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ الفلق/١-٥. و﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْغِيَةِ وَ النَّاسِ﴾ الناس/١-٦.

فقام الرجل كانه لم يشك قط. (اخرجہ عبد اللہ بن احمد في زوائد المسند بسند حسن) واتہ: له نوبہى كورى كہ عبوہ ﴿﴾ فمعووى: لای ينغمبهه ﴿﴾

بووم ئه عرابیهك (ده وارنشین) هاته خزمهت پیغمبهر (ﷺ) و وتی: ئه ی پیغمبهری خوا براهه کم ههیه نازاریکی ههیه، فهرمووی: نازاره که ی چییه؟ وتی: جوړیک له تیکچوونه یان (مَس) کراوه، فهرمووی: بهینه. ههنایه بهردهستی و داینا، پیغمبهر (ﷺ) ئهم نایه تانه ی به سهردا خویند:

۱- سوره تی فاتیهه.

۲- چوار نایهت له سهرهتای سوره تی (البقرة) .

۳- والهکم اله واحد. الله لاله الا هو الحي القيوم، لاتأخذه سنة ولا نوم.... تا کو تایی ایه الکرسی.

۴- سی نایه تی کو تایی سوره تی (البقرة) .

۵- نایه تی ۱۸ له سوره تی (آل عمران) ﴿ شهد الله انه لاله الا هو والملئكة واولوا العلم قائما بالقسط.... ﴾ تا کو تایی نایه ته که.

۶- نایه تی (۵۴) له سوره تی (الاعراف): ﴿ ان ربکم الله... ﴾ تا کو تایی.

۷- کو تایی سوره تی (المؤمنین) (۱۱۶-۱۱۸): ﴿ فتعالی الله .. ﴾ تا کو تایی.

۸- نایه تیک له سوره تی (الجن): ﴿ وانه تعالی جد ربنا ما اتخذ صاحبه ولا ولدا ﴾ نایه تی ژماره/ ۳ .

۹- ده نایهت له سهرهتای سوره تی (الصافات): ﴿ والصافات صفا، فالزاجرات زجرا، الا من خطف الخطفة فاتبعه شهاب ثاقب ﴾ .

١٠ - سى ئايەتى كۆتايى سورەتى (الحشر): ﴿ هو الله الذي لا اله.... ﴾

تا كۆتايى.

١١ - سورەتى (قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق) و (قل اعوذ برب

الناس)

پاوه كه ههستايه سهريى وه كو نهوهى كه پيشتر هيجى نهبوويىت.

ئەو ئايەتە ئەو كه پێغەمبەر (ﷺ) هەڵبژاردن تايەتەندى ئەو هەيان هەيه
كه خۆى گهوره وای داناوه. چارهسەر به قورئان كارىكى زۆر باشه و پێچهوانه
نیه و دژنییه به به كار هێنانى چارهسەرى پزىشكى، بهلكو پێغەمبەر (ﷺ)
فەرمانیداوه كه بگهڕێن به دواى چارهسەردا: ((ان لكل داء دواء فاذا وقع الدواء
على الداء بريء المريض باذن الله)) (رواه مسلم واحد) واتە: هه موو نهخۆشیهك
دهرمانى خۆى ههيه ئەگەر دەرمانه كه كهوتە سەر دهرد و نهخۆشیه كه نهوا
نهخۆشیه كه چاك ده بێتهوه به پشتیوانى خوا.

٩٩ - عن عائشة (رضي الله عنها) قالت: كان النبي (ﷺ) اذا اوى الى فراشه كل

ليلة جمع كفيه ثم نفث فيهما فقرأ قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ
برب الناس ثم يمسح بهما ما استطاع من جسده يبدأ بهما على رأسه و وجهه و ما
اقبل من جسده يفعل ذلك ثلاث مرات. (رواه البخاري)

واتە: له عایشه وه (رضي الله عنها) فەرمووی: پێغەمبەر (ﷺ) کاتیك ده جووه سەر

جینگای خهوتن هه موو شه وێك ههردوو له یی دهستی كۆده كردهوه و پاشان فووی
ده كرد پیاواندا و سورەتى (قل هو الله احد و، قل اعوذ برب الفلق و، قل اعوذ

برب الناسی ده خویند و مهسحی هه موو جهستهی پێده کرد چه ند دهستی بگه یشتایه، سه ره تا له سه ر و ده م و چاویه وه دهستی پێده کرد تا نه وهی دهستی پێده گه یشت، سی جار نه وهی ده کرد. له فهرمودیه کی تر دا که ریوایه تی پێشه وا ترمزی و ئه بودائود و دارمی له عروهی کوری نه و فل که له باوکیه وه گیراویه تیه وه که به پیغمبه ری و تو وه: ئه ی پیغمبه ری خوا (ﷺ) شتی کم فیر که بیلیم کاتیک چوومه سه ر جینگای خه و تن، فهرمووی: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ بخوینه به ریوونه له شیک. فوژ کردن به هه ردوو ده ستدا و مهسح کردنی هه موو جهسته کینایه یه بۆ کۆکردنه وهی به ره کاتی نزا و دو عاکه و دابه شکر دنیه تی به سه ر لاشه دا. ئه وهش ته نها بۆ نه وه یه که به ر و هۆشی مسو لمانان له کاتی نزاکر دندا کو بی ت و به ملا ولادا نه روا ت.

۱۰۰ - عن شداد بن اوس (رضی الله عنه) قال: قال رسول الله (ﷺ): ما من مسلم يأخذ مضجعة فيقرأ سورة من كتاب الله تعالى الا وكل الله به ملكاً يحفظه فلا يقربه شيء يؤذيه حتى يهب متى هب. واته: له شه دادی کوری نه و سه وه (ﷺ) فهرمووی: پیغمبه ری خوا (ﷺ) فهرمووی: هه ر مسو لمانیک جینگای خزی بگری ت و سو ره تیک له کتیه که ی خوا ده خوینیت بنگومان خوی گه وه ره فریشته یه ک تایه ت ده کات بۆ نه وهی بیاریزی ت ه یچ شتی ک لی ی نزیک نایه ته وه نازاری بدات تا هه لده ستی ت هه رکات هه ستا بۆ هه ر ئایه تیک یان سو ره تیک یان ووشه یه ک به لکو بۆ هه موو پی تیک فریشته ی تایه ت هه یه که له خزمه ت نه و ئایه ت یان سو ره ت یان ووشه یه هه رکه س بیخوینیه ته وه نه و فریشته داده به زی ته خواره وه بۆ نه وهی هه رکاری ک خوا پی ده سپی رت بی کات بۆ خوینهر جا پاراستی بی ت یان هه ده وه که کردنی شه ی تانه کان لی ی یان دو ور خسته وه ی

له شهريان کوفر يان مژده ی پاراستنی له ناگر پتده دهن، مردن له سهر ئيمان و باوه نه گهر خوا مردنی بۆ نووسيوو. نهو تايه قه ندیه هه موو کهس ههستی پتاکات، خوای گه و ره نه نیه کانی داده نیت لای هه رکس بیه ویت، چونکه توانا و زانایه و هه موو شتیک لای خو به تی و بۆخوی ده گه رته وه. هه یج کهس جگه له خوا ناتوانیت فهزل و گه و ره یی خو پتدنه وه ی سوره ی (الکھف) له رۆزی هه نیدا ده ربخات و خو به ره که ی له فیتنه ی ده جال پارێزراو بکات، که پتغمه بر (ﷺ) له قه موده شیرینه کانیدا باسی لیه کردووه به هیوان له خیر و فهر و به ره کاتی نهو قورنانه بیهش نه بین و له قیامه تدا خوا ره حمان پتکات و کاروباری دونیا شمان بۆ ئیصلاح بکات.... ((رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ)) به و ره دگارا له دونیا چاکه و خیر و خوشیمان بی به خشه و له رۆزی دووایشدا چاکه و خیر و خوشی، وه پارێزراومان بکه له سزای ناگر نامین.

و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين ...

له کۆتاییدا پتویسته بلێن ئایا کاتی نه وه نه هاتووه باوه رداران دلێان داچله کیت و دلێان پریت له خشوع بۆ قورنان و زیکری خوا وه نه چینه ریزی که سینک که کتابی ناسمانیان بۆهات، به لام فه رامۆش و پشتگوێیان خست، هه و ره ک خوای گه و ره ده قه موویت: ﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ (الحديد/ ۱۶).

پێرست

لایه‌ره	بابه‌ت
۳	پێشه‌کی
۴	پێشه‌کی دانه‌ر
۷	ده‌روازه‌ی یه‌که‌م پاداشت و پله‌ویایه‌ی خوێندنه‌وه‌ی قورئان
۱۷	ده‌روازه‌ی دووهم فێربوون و فێرکردنی قورئان
۳۳	ده‌روازه‌ی سێهه‌م له‌به‌رکردنی قورئان
۴۷	ده‌روازه‌ی چواره‌م کارکردن به‌ قورئان
۷۵	ده‌روازه‌ی پێنجه‌م شیواز و نادایی خوێندنه‌وه‌ی قورئان
۹۱	ده‌روازه‌ی شهمه‌م وێرده‌کانی قورئان و خه‌تم کردنی
۱۰۳	ده‌روازه‌ی هه‌وهم قورئان خوێندن له‌ نوێژدا
۱۱۵	ده‌روازه‌ی هه‌شتم فه‌زل و خێری هه‌ندێ سوره‌تی دیاریکراو
۱۳۱	ده‌روازه‌ی نۆیه‌م کری و هه‌رگرتن له‌سه‌ر قورئان خوێندن و دوعا کردن پێی
۱۴۳	پێرست